

 گزارش
مرتضی گل‌پور
 دبیر گروه سیاسی

دولت به مسأله آلودگی هوا چگونه نگاه می‌کند و برای رفع آن چه کرده است، یا این که قرار است چه بکند؟ نوع پاسخ به این سوالات به نوبه خود نوع رابطه متقابل جامعه و ساختارهای حکمرانی، به‌خصوص دولت را نیز مشخص می‌کند. به این معنی که در این روزهای آلودگی هوا، جامعه به صورت روزمره درگیر معضلی است که کیفیت زیست روزانه و مطلوبیت سلامت جسمانی آن را تهدید می‌کند. جامعه در پی آن است تا دریابد نوع واکنش، نوع نگاه و نوع تحرک و اقدامات دولت به مثابه عضو مهم نظام حکمرانی نسبت به مسأله‌های آن چیست؟ آیا این مسأله او را به تحرک واداشته و گاهی برداشته است، یا اینکه دولت نیز همچون مردم در انتظار باد و باران است تا قدری از آلودگی محیط زیست او بگاهد؟ در دولتی که یک پزشک رئیس دولت باشد، طبیعی است که سلامت مردم، به ویژه آلودگی هوا جزو اولویت‌های نخست دولت قرار بگیرد. اما مسأله فقط این نیست که الزامات پزشکی مرتبط با سلامت مردم محرک دولت و رئیس جمهوری برای پیگیری حل این مسأله باشد. شواهد نشان می‌دهد دولت این مسأله را از منظر حقوق شهروندی و از منظر حق ایرانیان برای برخورداری از زیست‌بهدیه و مطلوب دنبال می‌کند. اما انباشت طولانی مدت مسأله‌ها، زمینه ایجاد و اجرای اقدامات عاجل که به فوریت مسأله را رفع کند، از میان برده است. تاریخ طولانی ایجاد و انباشت مسأله، یافتن راه حل‌ها و اثربخشی راه حل‌ها را نیز طولانی کرده است.

نگاه دولت چهاردهم به مسأله آلودگی هوا در میان همه برنامه‌های راهبردی دولت چهاردهم، اگر بخواهی‌های قطب یک برنامه را نام ببریم که دولت و شخص رئیس جمهوری به آن اهتمام ویژه دارند و آن را در قیاس با سایر برنامه‌ها در اولویت قرار می‌دهند؛ مسأله کاهش آلودگی هواست. شخص رئیس دولت چهاردهم به طور ویژه این راهبرد را دنبال می‌کند؛ مسعود پزشکیان. علت این تأکید ویژه شاید این باشد که رئیس جمهوری پزشک است و این دانش و سابقه تجربی و عملی در حوزه سلامت، باعث شده است پزشکیان مسأله آلودگی هوا را به صورت ویژه دنبال کنند. در همین راستا، سخن اخیر قائم‌مقام مبنی بر اینکه «اگر آلودگی هوا بیش از این میزان شود، کشتار می‌کند» فقط اظهارنظر رسانه‌ای یک مسئول نبود. اظهارنظر معاون رئیس جمهوری است که جایگاه مدیریت سطح عالی دارد که نشان می‌دهد این مدیر عالی‌رتبه دولت، هم اهمیت ملی این مسأله را می‌داند و هم راهکارهای ملی آن را دنبال می‌کند. اما نباید فقط به اظهارنظر بسنده کرد. غیر از این اظهارنظرها، چه شواهدی وجود دارد، یا بر چه اساسی می‌توان ادعا کرد که دولت

چهاردهم نسبت به حل مسأله آلودگی هوا اهتمام ویژه دارد و آن را مسأله‌ای در کنار سایر مسائل محیط زیستی نمی‌بیند؟ این شواهد و ادله را باید در رفتار دولت چهاردهم در پاییز سال گذشته ارزیابی کرد. پاییز ۱۴۰۳ کمتر از ۳ ماه از فعالیت دولت چهاردهم نگذشته بود که دولت با تأکید و حمایت رئیس جمهوری و با راهبری معاون اجرایی رئیس جمهوری یک تصمیم راهبردی گرفت: توقف مازوت سوزی. ۱۶ آبان ماه قائم پناه اعلام کرد که «بنا به دستور رئیس جمهوری، مازوت سوزی در سه نیروگاه در اراک، کرج و همین اظهارنظر، با اشاره به این مسأله عذرخواهی می‌کنم. واقعاً چاره‌ای نداریم. ما راضی نیستیم این سم (آلودگی ناشی از مازوت سوزی) در شهرهایی مثل اصفهان، کرج، اراک و شهرهای دیگر تولید شود و ترجیح دادیم خاموشی مختصری به طور منظم و با اطلاع قبلی در طول شبانه‌روز اتفاق بیفتد.» البته قضیه به این سادگی نبود. یعنی تصمیم به توقف مازوت سوزی و اجرای این تصمیم به سادگی همین اظهارنظر قائم پناه در مقام معاون اجرایی رئیس جمهوری نبود. در «جلسه کارگروه ملی کاهش آلودگی هوا» که این خبر بعد از آن اعلام شد، بحث‌های زیادی درگرفت و عده‌ای از اعضای دولت که در این جلسه هم حاضر بودند، به طور جدی مخالف این تصمیم بودند. کار به حدی بالا گرفت که در نهایت، قائم پناه ناچار شد برای مقابله با

مخالفت‌های دیگر اعضای جلسه، اعلام کند که توقف مازوت سوزی دستور رئیس جمهوری است و من هم نمایندنده رئیس جمهوری در این جلسه هستم. پس این تصمیم باید اجرا شود.» پس از آن جلسه، بحث زیادی در رسانه‌ها در گرفت مبنی بر اینکه دولت بین دو دولت با تأکید و حمایت رئیس جمهوری و با راهبری معاون اجرایی رئیس جمهوری یک تصمیم راهبردی گرفت: توقف مازوت سوزی. ۱۶ آبان ماه قائم پناه اعلام کرد که «بنا به دستور رئیس جمهوری، مازوت سوزی در سه نیروگاه در اراک، کرج و همین اظهارنظر، با اشاره به این مسأله عذرخواهی می‌کنم. واقعاً چاره‌ای نداریم. ما راضی نیستیم این سم (آلودگی ناشی از مازوت سوزی) در شهرهایی مثل اصفهان، کرج، اراک و شهرهای دیگر تولید شود و ترجیح دادیم خاموشی مختصری به طور منظم و با اطلاع قبلی در طول شبانه‌روز اتفاق بیفتد.» البته قضیه به این سادگی نبود. یعنی تصمیم به توقف مازوت سوزی و اجرای این تصمیم به سادگی همین اظهارنظر قائم پناه در مقام معاون اجرایی رئیس جمهوری نبود. در «جلسه کارگروه ملی کاهش آلودگی هوا» که این خبر بعد از آن اعلام شد، بحث‌های زیادی درگرفت و عده‌ای از اعضای دولت که در این جلسه هم حاضر بودند، به طور جدی مخالف این تصمیم بودند. کار به حدی بالا گرفت که در نهایت، قائم پناه ناچار شد برای مقابله با

راهکارهای چند بعدی دولت
اما راهکار دولت برای رفع و مدیریت آلودگی

«ایران» نسبت دولت و جامعه در آلودگی هوا را بررسی کرد

نگاه ملی به مسأله ملی

مخالفت‌های دیگر اعضای جلسه، اعلام کند که توقف مازوت سوزی دستور رئیس جمهوری است و من هم نمایندنده رئیس جمهوری در این جلسه هستم. پس این تصمیم باید اجرا شود.» پس از آن جلسه، بحث زیادی در رسانه‌ها در گرفت مبنی بر اینکه دولت بین دو دولت با تأکید و حمایت رئیس جمهوری و با راهبری معاون اجرایی رئیس جمهوری یک تصمیم راهبردی گرفت: توقف مازوت سوزی. ۱۶ آبان ماه قائم پناه اعلام کرد که «بنا به دستور رئیس جمهوری، مازوت سوزی در سه نیروگاه در اراک، کرج و همین اظهارنظر، با اشاره به این مسأله عذرخواهی می‌کنم. واقعاً چاره‌ای نداریم. ما راضی نیستیم این سم (آلودگی ناشی از مازوت سوزی) در شهرهایی مثل اصفهان، کرج، اراک و شهرهای دیگر تولید شود و ترجیح دادیم خاموشی مختصری به طور منظم و با اطلاع قبلی در طول شبانه‌روز اتفاق بیفتد.» البته قضیه به این سادگی نبود. یعنی تصمیم به توقف مازوت سوزی و اجرای این تصمیم به سادگی همین اظهارنظر قائم پناه در مقام معاون اجرایی رئیس جمهوری نبود. در «جلسه کارگروه ملی کاهش آلودگی هوا» که این خبر بعد از آن اعلام شد، بحث‌های زیادی درگرفت و عده‌ای از اعضای دولت که در این جلسه هم حاضر بودند، به طور جدی مخالف این تصمیم بودند. کار به حدی بالا گرفت که در نهایت، قائم پناه ناچار شد برای مقابله با

راهکارهای چند بعدی دولت
اما راهکار دولت برای رفع و مدیریت آلودگی

سیاسی

راهبرد است که برق پاک، که گاهی می‌تواند از سوزاندن گاز هم به دست بیاید، به منبع اصلی انرژی در کشور، از خانه تا کارخانه تبدیل شود. اما سایر پروژه‌های دولت، اعم از برق‌سازی خودروها و موتورسیکلت‌ها، ایجاد بازار گواهی صرفه‌جویی یا از رده خارج کردن خودروهای فرسوده با سرعت مطلوبی پیش نمی‌رود. اما این به معنی توقف این پروژه‌ها نیست. بلکه حکایت از آن دارد که چندی‌بعدی بودن مسأله آلودگی هوا، راه‌حل‌ها را نیز چندی‌بعدی کرده و همین امر باعث می‌شود تا تصمیم ساز زمان بیشتری را صرف ایجاد همکاری و تعریف بستر و زمینه‌های کار مشترک میان چندین و چند دستگاه مختلف کند.

آلودگی هوا و دیگر مسأله‌های انباشته
وضع هوا خوب نیست و آلودگی آن غیرقابل تحمل و برای همین است که دولت برای حفظ سلامت شهروندان، به ناچار راه‌های بسیار کوتاه مدت مانند تعطیلی شهرها، مدارس و اداره‌ها را انتخاب می‌کند. با وجود این، به نظر می‌رسد یک یا چند عامل باعث افزایش اثرات روانی آلودگی هوا بر ذهن یا افکار جامعه شده است. این علت یا علت‌ها، وجود مسائل دیگر مانند تورم، سختی معیشت و حتی بحران کمبود آب است. به دیگر سخن، که وزن هریک بر دیگری هم تأثیر بگذارد و به این ترتیب، مثلاً وزن آلودگی هوا همراه با وزن سختی معیشت یا وضع بنزین احساس شود. طبیعتاً شدت احساس مسأله آلودگی هوا در این شرایط، بسیار بیشتر از زمانی است که فقط پای مسأله آلودگی هوا در میان بود. اما مسأله این است که همزمانی مسأله انباشت شده آلودگی هوا، با دیگر مسأله‌های انباشت شده مانند بنزین، معیشت و آب، نه تنها برای مردم بلکه برای دولت نیز احساس می‌شود. به عبارت دیگر، همچون مردم که مسأله‌ها را باهم احساس می‌کنند، دولت نیز می‌بایست همزمان برای این مسأله‌ها به دنبال راه‌حل باشد. این درحالی است که همزمانی مسأله‌ها، یافتن راه‌حل‌های همزمان را به مراتب دشوار می‌سازد. زیرا راه‌حل‌های همزمان به معنی تقسیم ظرفیت‌ها و تقسیم منابع دولت، اعم از منابع اداری و مالی برای حل مسأله است. این امر می‌تواند از سرعت اجرای راهبردها در هر حوزه، اعم از آب، هوا و معیشت بگاهد. به نظر می‌رسد در پاسخ به چنین شرایطی است که دولت و ویژه شخص رئیس جمهوری سعی دارند توان بیشتری را صرف حل مسأله‌های کشور و مردم کنند.

هوا می‌آید

بنا به تصویر ارائه شده، می‌توان گفت هم دولت و هم جامعه در تکاپوی بهبود امور - به اینجا حل مسأله آلودگی هوا- است. اما اینکه هوای پاک چه زمانی می‌آید، در گرو فهم ملی این مسأله است که این مسأله‌ها اساساً ملی هستند و هر بخشی، از دولت و جامعه یا دیگر نهادها، نقشی و سهمی از آن دارد. دولت سر ایستادن ندارد، اما سؤال این است که چه بخشی و چه کسی سر آن دارد که به دولت ببیوند؟

باشند، تصمیم دیگر دولت و رئیس جمهوری بود. ایجاد ایستگاه‌های شارژ برای خودروها و موتورسیکلت‌های برقی در شهرها، تأمین منابع برای سرعت دادن به اسقاط خودروهای فرسوده و برقی‌سازی تاکسی‌ها، از دیگر راهکارهایی است که دولت چهاردهم، بویژه در کارگروه‌های مرتبط با حوزه آلودگی هوا و با مأموریت دادن به معاون اجرایی رئیس جمهور دنبال می‌کند.

مسأله‌ای به نام تاریخ طولانی مسأله‌ها

نکته امروز مردم، یعنی امروزی که مردم روزها کارشان را در آلودگی هوا آغاز می‌کنند و در آلودگی هوا هم به پایان می‌برند، این است که این راهکارها چه زمانی عملیاتی می‌شوند و چه زمانی به نتیجه می‌رسند و درنهایت اینکه روزهای پاک برای تهران و دیگر شهرها چه زمانی از راه می‌رسد؟ برای فهمیدن اینکه این راهکارها چه زمانی نتیجه می‌دهد، باید به این توجه کرد که سابقه یا تاریخچه این مسأله‌ها چیست و چقدر است؟ به دیگر سخن، خصلت انباشتی بودن مسأله آلودگی هوا باعث می‌شود از سرعت به نتیجه رسیدن راهکارها کاسته شود. به عنوان مثال، برق کردن تاکسی‌ها فرآیندی زمانبر است، همچنان که راه‌اندازی ایستگاه‌های شارژ نیز. در عین حال، از رده خارج کردن حجم انبوه خودروهای فرسوده، دست‌کم به اندازه نصف زمانی که این خودروها وارد چرخه شده‌اند، زمان می‌برد. به عبارت دقیق‌تر، حل معضل آلودگی هوا، مسأله‌ای چند بعدی است که دستگاه‌ها و وزارتخانه‌هایی چون نیرو (تأمین برق و ایستگاه‌های برقی)، کشور (توسعه حمل‌ونقل عمومی)، نفت (تأمین گاز برای نیروگاه‌ها)، اقتصاد (ایجاد بازار برای گواهی صرفه‌جویی در مصرف سوخت) و مانند این را دربرمی‌گیرد. مهم‌ترین رکن در این زمینه، شهروندان هستند که به عنوان صاحبان خودروها، موتورسیکلت‌ها و نیز صاحبخانه‌ها، آیا تمایل به تغییر مصرف از بنزین به برق برای وسیله حمل‌ونقل خود و نیز تغییر مصرف از گاز به برق در خانه‌های خود را دارند یا خیر؟ و اگر این تمایل وجود ندارد، چطور می‌توان این همکاری را در راستای یک پروژه کلان ملی جلب کرد.

مسأله چند بعدی با راه‌حل چند بعدی

برخلاف تصویری که از درون ایران برای بیرون ایران ساخته می‌شود تا چه‌چرا بیگانه‌خواه از وضعیت ایران ارائه شود، وضعیت جامعه و دولت ایران نه تنها از هم گسسته نیست، بلکه دارای پیوستگی نیز هست. از بیرون چنین القا می‌شود که آلودگی هوا مسأله‌ای ماندگار برای ایران است. این القای نادرستی است. زیرا بقی این مسأله تا امروز، به معنای بقی همیشه‌گی آن نیست. دلیل بی‌دوام بودن وضعیت فعلی آلودگی هوا، در راهکارها و سرعت راهکارهایی است که دولت در پیش گرفته است. برخی از راهکارهای دولت با سرعت مطلوبی پیش می‌رود؛ مانند تأمین برق از انرژی پاک خورشید که به بنا به آمار رئیس جمهوری، نیروگاه‌ها برق خورشیدی نصب شده در دولت چهاردهم ۷ برابر همه ادوار و همه دولت‌های گذشته است. هدف از این سرعت هم، تحقق این

 	
همزمانی مسأله‌ها، یافتن راه‌حل‌های مرتبط دشوار می‌سازد. زیرا راه‌حل‌های همزمان به معنی تقسیم ظرفیت‌ها و تقسیم منابع دولت، اعم از منابع اداری و مالی برای حل مسأله است. این امر می‌تواند از سرعت اجرای راهبردها در هر حوزه، اعم از آب، هوا و معیشت و بگاهد	

 آغاز دوره جدید امنیت منطقه‌ای	
در اجلاس شهریورماه امسال سران کشورهای عضو سازمان همکاری اقتصادی شانگهای، رویکرد کشورهای عضو در مقایسه با اجلاس‌های پیشین خود کاملاً متفاوت بود. این تحول پس از حلات شدید و وحشیانه رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران رخ داد. این حادثه نقطه عطفی در رفتار سیاسی و امنیتی این سازمان ایجاد کرد و واکنش جدی و هماهنگ کشورهای عضو شانگهای را در پی داشت. اعضا به‌صورت جمعی بیانیه‌ای صادر کردند که در آن اقدام رژیم صهیونیستی محکوم شد و علاوه برآن، حمایت آمریکا از این حملات نیز مورد انتقاد قرار گرفت؛ رویدادی که از منظر دیپلماسی منطقه‌ای و بین‌المللی قابل تأمل و تحلیل است. فداحسین مالکی سفیر سابق ایران در افغانستان و عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس	
در کنار این بیانیه واحد، شاهد انتشار یک بیانیه مشترک میان ایران، چین و روسیه نیز بودیم که در پی تصمیم غربی‌ها برای فعال کردن «اسنپ‌ک» علیه کشورمان رخ داد. این موضوع نشان داد که سازمان شانگهای در حال رسیدن به سطحی از انسجام و اراده سیاسی است که می‌تواند نسبت به رفتارهای بی‌ثبات‌کننده برخی کشورها، موضع‌گیری‌های روشن‌تری اتخاذ کند. به دیگر سخن، سازمان شانگهای پس از تجاوز به جمهوری اسلامی ایران در عمل نشان داد که نسبت به تهدیدات امنیتی واقعی منطقه حساسیت دارد و می‌خواهد نقش فعال‌تری در واکنش به رفتارهای مشکل‌ساز و تهدیدآمیز بازی کنند. این تحول را نباید اقدامی مثبت، سازنده و مهم در مسیر تقویت چندجانبه‌گرایی و امنیت جمعی دانست. از سوی دیگر، مسأله مبارزه با تروریسم همچنان یکی از محورهای ثابت و اساسی در دستورکار سازمان همکاری شانگهای است. رزمایشی که قرار است در شمال شرق ایران برگزار شود، از این منظر دارای اهمیت است. زیرا جمهوری اسلامی ایران در چند دهه گذشته نقشی محوری و تعیین‌کننده در مبارزه با گروه‌های تروریستی ایفا کرد و در عمل بار سنگینی از مقابله با جریان‌های افراطی و تهدیدات امنیتی منطقه‌ای را بر دوش کشید. این نقش آفرینی ایران نه تنها به امنیت داخلی و ثبات کشورهای همسایه کمک کرد، بلکه آثار آن به شکل مستقیم در ارتقای امنیت بین‌المللی نیز قابل مشاهده بوده است. باوجود این، آنچه مایه تأسف و تعجب است، وجود یک دوگانگی آشکار در برخورد برخی قدرت‌ها با مسأله تروریسم است. از یک طرف کشورهایی مانند جمهوری اسلامی ایران سال‌هاست که هزینه‌های انسانی، مالی و سیاسی جدی در مبارزه با تروریسم پرداخت کرده‌اند و همچنان در این مسیر فعال‌اند؛ و از سوی دیگر شاهدیم کشورهایی که خود به ایجاد ناامنی، رفتارهای خشونت‌آمیز و حتی حملات گسترده علیه مردم غیرنظامی دست می‌زنند- مانند رژیم صهیونیستی و جنابات سنگینی که در غزه مرتکب شد -از حمایت قدرت‌هایی مانند آمریکا برخوردار می‌شوند. این رفتارهای متناقض با اصول اعلامی خود این کشورها و با معیارهای جهانی عدالت و امنیت، در عمل قابل پذیرش برای افکار عمومی جهان نیست. این دوگانگی نشان می‌دهد جهان امروز بیش از هر زمان دیگری نیازمند نقش آفرینی سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای مستقل و قدرتمند است. سازمان‌هایی مانند شانگهای می‌خواهند با ارائه تعاریف دقیق و واقعی از مفهوم تروریسم، سازکارهایی را برای جلوگیری از سوءاستفاده سیاسی از این مفهوم ایجاد کنند.	

 	
همزمانی مسأله‌ها، یافتن راه‌حل‌های مرتبط دشوار می‌سازد. زیرا راه‌حل‌های همزمان به معنی تقسیم ظرفیت‌ها و تقسیم منابع دولت، اعم از منابع اداری و مالی برای حل مسأله است. این امر می‌تواند از سرعت اجرای راهبردها در هر حوزه، اعم از آب، هوا و معیشت و بگاهد	

سازمان شانگهای، این اقدامات ضدایرانی غرب و کشورهای وابسته به غرب مانند استرالیا در تروریستی خواندن سپاه پاسداران را تأیید نکرده و اساساً برخلاف راهبرد تعیین شده آنان حرکت می‌کنند. به این ترتیب، ارائه تعریفی کاملاً شرفی از تروریسم را می‌توان یکی از مهم‌ترین پیامدهای برگزاری رزمایش ضدتروریستی اعضای شانگهای، ابتدا در «سین‌کیانگ» چین در سال ۲۰۲۴ و حالا رزمایش «سه‌هند ۲۰۲۵» در شهر شیشتر آذربایجان شرقی در ایران دانست. در این میان، نقش جمهوری اسلامی ایران کاملاً محوری است. ایران تنها کشوری در جهان است که همزمان در دو سوی مرزهای شرقی و غربی خود با تهدیدهای تروریستی فعال مواجه بوده و از قضا موفقیت‌های قابل توجهی در مقابله با تروریسم کسب کرده است. توافق با دولت عراق و اقلیم کردستان عراق برای خلع سلاح گروه‌های تجزیه‌طلب و پاکستانی مرزهای غربی و نیز مواجهه قاطعانه با گروه‌هایی مانند «جیش‌الظلم» در آن سوی مرزهای جنوب شرقی، شاهد مثال این مدعاست. به دیگر سخن، در میان کشورهای عضو سازمان شانگهای، ایران کشوری است که تجربه عملی بسیاری در مبارزه با تروریسم را دارد. با توجه به این دلایل، وقتی سازمان شانگهای تصمیم می‌گیرد دومین رزمایش ضدتروریستی خود را در ایران برگزار کند، در واقع اعلام می‌کند که تعریف ایران از تروریسم مبارزه با تروریسم برایش شعار نیست، بلکه یک تجربه زیسته و موفق است، اعتماد دارد

از مقوله «تروریسم» است. در حالی که غربی‌ها به ویژه آمریکا طی دهه‌های گذشته تروریسم را به تروریسم خوب - مانند گروهک منافقین یا گروهک‌های تجزیه‌طلب در شرق و غرب ایران- و تروریسم بد یعنی گروه‌های محور مقاومت و گروه‌های آزادی‌خواه در منطقه تقسیم‌بندی کرده‌اند، برگزاری این رزمایش نشان می‌دهد سازمان شانگهای راهبرد دیگری را برگزیده است؛ این راهبرد که کشورهای شرقی هم می‌توانند و هم باید تعریف خود از تروریسم را داشته باشند. این تعریف، مستقل از تعریف غربی و دربرگیرنده واقعیت‌های عینی کشورهاست، نه تعریف‌های مبتنی بر منافع سیاسی غرب. زیرا تحریف‌های غربی گاهی تروریست‌های سوری را تحریم می‌کند و گاه از آنان در کاخ سفید پذیرایی می‌کند. به ویژه اینکه در ماه‌های اخیر، برخی کشورهای وابسته به غرب مانند استرالیا با تروریستی خواندن سپاه پاسداران سعی در جلب رضایت آمریکا و رژیم اسرائیل داشته‌اند. اما برگزاری رزمایش ضدتروریستی «سه‌هند ۲۰۲۵» در آذربایجان شرقی و از قضا به میزبانی سپاه پاسداران، نشان می‌دهد نه چین و روسیه و نه دیگر اعضای

رزمایش ضدتروریستی سازمان شانگهای چرا در آذربایجان شرقی برگزار می‌شود؟

تعریف شرقی از تروریسم با مرجعیت ایران

 دفاعی
علی عوض خواه
 گروه سیاسی
رزمایش مشترک ضدتروریستی «سه‌هند ۲۰۲۵» که از دیروز در منطقه عملیاتی تیپ مکانیزه حصدرت امام زمان (عج) نیروی زمینی سپاه پاسداران در شهرستان شیبستر استان آذربایجان شرقی آغاز شده است، در ظاهر یک رزمایش پنج‌روزه ضدتروریستی است، اما در باطن یکی از رخدادهای راهبردی ایران در سال‌های اخیر به شمار می‌رود. این دومین رزمایش مشترک ضد تروریستی سازمان همکاری اقتصادی شانگهای پس از رزمایش ۲۰۲۴ در «سین‌کیانگ» چین است که برای نخستین بار، ایران میزبانی آن را برعهده گرفته است. این امر نشان دهنده جهش جایگاه تهران از «عضو جدید» به «شریک محوری» در این پیمان بزرگ شرقی است.
برگزاری چنین رزمایشی در خاک ایران، همکاری‌های نظامی تهران با قدرت‌های کلیدی شانگهای را به مرحله عملیاتی و میدانی ارتقا داده است. موضوعی که پس از عضویت کامل ایران در سازمان همکاری اقتصادی شانگهای، پیام روشنی به همه‌ها دارد. این پیام که ایران در حال تبدیل شدن به یکی از محورهای اصلی این پیمان، به ویژه در حوزه امنیتی است. به نظر نمی‌رسد که انتخاب استان آذربایجان شرقی به‌عنوان محل برگزاری این رزمایش نیز تصادفی بوده باشد. این منطقه در نقطه تلاقی سه مسیر راهبردی منطقه‌ای و جهانی قرار دارد: کریدور بین‌المللی شمال-جنوب، مسیرهای انتقال انرژی از حوزه خزر به خلیج فارس و بندر چابهار و درنهایت، نزدیک‌ترین نقطه از خاک ایران به منطقه حساس قفقاز جنوبی و آسیای میانه نیز محسوب می‌شود. با توجه به این مسأله، ایران با انتخاب این منطقه برای برگزاری این رزمایش، این پیام را مخابره کرد

سید علی عباس، پژوهشگر مرکز مطالعات استراتژیک بین‌المللی
اسلام‌آباد در گفت‌وگو با «ایران» عنوان کرد

«اکو» بستر تعمیق همکاری های ایران و پاکستان

گفت و گو ●

رضا عدالتی پور
گروہ دیپلماسی

پاکستان نقشہ معاملات امنیتی دو جانبہ
تہران - اسلام آباد در شکل دهی یک
چهارچوب همکاری چند جانبه در قالب
اکو پیسیس و چگونه می توان به ایجاد
معماری امنیتی جمعی در جنوب غرب
آسیا کمک کند؟

گفتگو

رضا عدالتی پور
گروه دیپلماسی

موضع پاکستان در طول جنگ ۱۲ روزه
براساس اصول دیرینه مشترک سازمان ملل
شکست گرفت. اسلام‌آباد با مردم ایران از
همبستگی کرد و نسبت به بهارگرایی
زور و نفوذ حقوق بین‌الملل ایران نگرانی
کرد و با ردگر موضع ثابت خود درباره
ضرورت حفاظت از غیرنظامیان و دفاع از
حقوق مردم فلسطین تأکید کرد؛ موضعی
که در امتداد رویکرد کلی پاکستان در قبال
منازعات خاورمیانه است.
با این حال، آن رویداد به یک سطح
اعتماد سیاسی و گفت‌وگو میان پاکستان و
ایران کمک کرد است. این وضعیت فضای
مناسبی برای طرح مباحث منجمد در جنوب
امنیّت مرزها، مقابله با تروریسم، قاچاق
تحت‌تلاش اخیر و سفرهای پر تعداد مقامات
اعلی‌رتبه ایران و پاکستان، ویژه پس
از جنگ ۱۲ روزه، زمینه‌ساز تعمیق
گفت‌وگوهای امنیتی میان تهران و
اسلام‌آباد شده است. سیدعلی عباس
پژوه‌هشگر مرکز مطالعات استراتژیک
المللی اسلام‌آباد در گفت‌وگو با
(ایران) به اشاره به این موضوع تأکید
می‌کند که او معتقد است این گفت‌وگوها
به تکه‌ها به تقویت ثبات امنیتی منجر می‌شود
و ممکن است توان پایه‌ای برای همکاری‌های
نهادی در قالب سازمان اگو و شکل‌گیری
معساری امنیتی جمعی در جنوب غرب
آسیا باشد.

باتوجه به سفرهای علی لاریجانی،
دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران به

آنها ذی‌نفع‌اند. در چهارچوب اکو نیز تمرکز طبیعی پاکستان بر همکاری اقتصادی و اتصال‌پذیری است. در این بستر، اسلام‌آباد برای شکل‌های «نرم» و «سخت» همکاری امنیتی از جمله تبادل اطلاعات درباره تروریسم و جرایم سازمان‌یافته، مدیریت هماهنگ بحران‌ها، ایمنی دریایی و حفاظت از کریدورهای تجاری ارزش قائل است.

پاکستان در جنگ ۱۲ روزه موضع
حامی ایران را اتخاذ کرد؛ این
هم سویی راهبردی چه اثراتی
برای بازطراحی همگرایی
دفاعی و نظامی دارد و آیامی توان
از آن به عنوان یک نقطه آغاز برای
گفت و گوی امنیتی ساختار یافته
در سازمان اگو
بهره گرفت؟

دیدارهای اخیر در سطح
عالی از جمله سفر دکتر
علی لاریجانی بدون
تردید به گفت‌وگوی
امنیتی ایران و پاکستان
عمق و ساختار بیشتری

دیدارهای
اخیر در سطح
عالی از جمله
سفر دکتر
علی لاریجانی
به تدرید
به گفت‌وگوی
امنیتی ایران و
پاکستان عمق
و ساختار
بیشتری
بخشیده
است. از نگاه
پاکستان،
اعتماد و
تجربه‌ای که
در سطح
دو جانبه ایجاد
شده، می‌تواند
به‌طور
سودمند
اما تدریجی
و فنی پایه
همکاری‌های
نهادی مثل
اگو قرار گیرد

بخشیده است. محور این گفت‌وگوها بر مقابله با تورپسم، مبارزه با تزولات غزه و ضرورت رفع مانع‌های اقتصادی در مسیر رسیدن به هدف بلندپروازانه تجاری متمرکز بوده است. این روند نشان دهنده بولاب وابط ودجانبه‌ای است که در آن حوزه‌های سیاسی، اقتصادی و امنیتی بیش از گذشته درهم تنیده شده‌اند. از نگاه پاکستان، اتحاد و تجربه‌ای که در سطح منطقه ایجاد شده، می‌تواند به‌طور سودمند اماردجایی و قیام به‌امکارهای اقتصادی مثل اوت‌وکار گیرد. اسبابه‌های ناشی از تهدید کارگوها موضوعی زیر چتر اوت‌وکار استقلال خواهد کرد؛ برای مثال در حوزه‌های مدیریت مرز، مقابله با مواد مخدر، اسکناس سایبری، ایمنی دریایی و اکسشن به‌بحران‌ها چنین رویکردی با آمورت اکو و الگوی متنوع مشارکتهای اضالی آن همخوان خواهد بود.

به به پیمان همکاری دفاعی
تان با عربستان که مورد
بال ایران قرار گرفت، آیا کو
اند به بستری برای هم افزایی
ی میان اعضای تبدیل شود
دوسوی معادلات ژئوپلیتیکی
ی گیرند؟ اگر بله، سازوکار ای

روابط امنیتی و دفاعی پاکستان با ایران و عربستان بر پایه سیاست ثابت استوار است؛ سیاستی که مبتنی بر پرهیز از دخالت در منازشات درون مجامع مسلمانان و تشویق به گفت‌وگو و کاهش تنش است. هرچند کشورهای عربی خلیج فارس عضو او نیستند یا این حال، تحولات در حوزه او به طور ناگزیر از طریق جریان انرژی، مسیرهای تجاری و ریدرورهای سرمایه‌گذاری بر امنیت خلیج فارس تأثیر می‌گذارد. از این منظر، پاکستان اگر با بخشی از معماری گسترده‌تر ثبات‌ساز در همسایگی خود می‌داند، بی‌فکری فکری نخواهد کرد. اگرچه ترس از یک تکرار ترس از تجارت، تمایل به پذیرش تعاملات مردمی می‌تواند از قطبی‌سازی بکاهد و برای همه شرکا از جمله کشورهای خلیج فارس،

گزینه‌های اقتصادی و لجستیکی قابل
اعتمادتری فراهم کند.

اس عراقچی، وزیر امور
ایران در نشست اخیر وزرای
بین سازمان به ظرفیت های
نشده آن اشاره کرد. چگونه
اراده سیاسی میان اعضای
و اند بر ارتقای همکاری های
ای و امنیتی ایران و پاکستان
د؟

?

که به سازمان اکو شده از وزیر خارجه ایران، عباس ظریف هه آن درست به طرقي هه ميشود که ايران و اردو به دنبال يک چهارچوب اقتصادي منطقه‌اي با پاکستان، اکو هميشه يک يک براي پيشبرد ايده‌هاي يکپيروي منطقه‌اي و روبروي يک بوده است. اگر اين اراده مرحله اجرا برسد، مي‌تواند ايران را در سده زمينه‌بندي اول، با عملي‌تر شدن موجود مانند بازارچه‌هاي

بل رویه‌های گمرکی و بهبود
تجارت منطقه‌ای، اگهی نوآند به
تولید و توزیع کالاهای کم‌توان
در چارچوب کم‌توان کن‌آران
تأمین گسترده‌تر منطقه‌ای
کو کوب چتر مناسب برای
هرم، ترازینیت و اثر اتصال
فرعی می‌کند؛ پروژه‌هایی که
آران به ایران، آسیای مرکزی و
می‌کند و با جهت‌گیری‌های
پاکستان نیز سازگار است.
وابستگی اقتصادی بیشتر
در فضای اشتدتری برای
مسائل امنیتی معاصر است.
پاکستان و ایران از جمله
ریسم، قزاقی و مواد مخدر
پاکستان، کارکردی و افزایش
چوب گسترده، جابجایی
فره‌ای امنیتی تنظیم شده
آران؛ دربار نمونه، تشکیل
آران و مقابله با تروریسم
ضد مواد مخدر آن هم
ایبوت‌های همه کشورها
کامل رعایت شود.

آیا تبدیل اکو به یکی از پویاترین
مناطق نوظهور جنوب جهانی
نیازمند ادغام ظرفیت‌های اقتصادی
با ترتیبات امنیتی است و در این
میان نقش ویژه پاکستان به عنوان
بازیگری با پیوندهای استراتژیک
متنوع (ایران، چین، عربستان)،

چیت؟

پاکستان از نظر جغرافیایی در مرکز-
جاه طلبی های اکو برای تقویت
اتصال پذیری قرار دارد. این کشور دارای
عرب و مسیحی و رومی به خلیج فارس
و در آن آسیای مرکزی، غرب چین و از طریق
ترکیه به اروپا وصل می کند. همین
موقعیت را پاکستان نقشه طبیعی
به عنوان یکی از دولت های کلیدی در
اجرای چشم انداز اکو ایجاب می کند.
پاکستان به صورت عملی می تواند در
کدام زمینه کمک کند: می تواند برای
همسو کردن پروژه های اواند را که
با کردوهای کمی هم اکنون در حال
توسعه اند، نزدیک و اقصادی چین
پاکستان، تلاش کند.

این همسویی به صادراتکنندگان و سرمایه‌گذاران از ایران، آسیای مرکزی و قفقاز امکان می‌دهد از طریق دانه‌های پاکستان به بازارهای چین و بازارهای جهانی دسترسی پیدا کنند.

پاکستان همچنین می‌تواند بر پایه اقدامات عملی که تاکنون با ایران انجام داده است، مانند افتتاح بازارچه‌های مرزی و بهبود راه‌های ارتباطی، پیش‌برد و گسترش آنها را تحت برند اکو تشویق کند.

از این کار توانایی اکو در ارائه منافع ملموس برای ایران را نشان خواهد داد. علاوه بر این، اسلام‌آباد می‌تواند از کانال‌های دیپلماتیک خود با شرکای عربی استفاده کند تا سرمایه‌گذاری بیشتری از کشورهای خلیج فارس برای پروژه‌های لجستیک

انبارداری، انرژی و صنعتی مبتنی بر اکو
جذب کند و اکو را به عنوان پلی زمینی
میان خلیج فارس و اوراسیا معرفی
نماید. در همین راستا پاکستان می تواند
در داخل اکو مدافع هماهنگی، مقررات
توافقنامه های ترانزیت مدرن، گمرک
دیجیتال، تسهیل تجارت الکترونیک
و شناسایی متقابل استانداردها باشد.
اقداماتی که هزینه نسبتاً کمی دارند اما
می توانند تجارت و سرمایه گذاری درون
اکو را بطور قابل توجهی افزایش دهند.

در شرایطی که ایران به دنبال تقویت «عمق راهبردی شرقی» خود است، تاجه حد پاکستان می تواند حلقه اتصال طرح های زیربنایی، انرژی و حمل و نقل در اکو باشد و آیا این ظرفیت می تواند به الگوی یک اتحاد اقتصادی، امنیتی پایدار تبدیل شود؟

جستجو و اجرای ایران برای دستیابی به «عقربا هجری ذی‌قعدة ۱۳۸۷» به‌عنوان بهانه راهزنی‌های همزمان گسترده است. هر دو کشور از پروژه‌های اتصال صنعتی حمایت می‌کنند که انرژی و تولیدات انرژی خلیج فارس را به جنوب آسیا، آسیای مرکزی و غرب چین متصل می‌کند. پاکستان می‌تواند به سه حوزه نقش پیوندهای مهمی ایفا کند. در حوزه انرژی، پاکستان و ایران پیش‌تر در زمینه برقی مرز همکاری دارند و خط اولی مدتی در دسترس بوده که پروژه‌های بحث‌لوله گاز وجود داشته‌است. پاکستان در حوزه زیرساخت و حمل‌ونقل آسیای می‌تواند به اتصال بین‌المللی و مناطق ویژه اقتصادی آن به مسیرهای دریا در اقتصاد چین-پاکستان (CPEC) و شبکه‌های جاده‌ای و ریلی آسیای مرکزی کمک کند و دسترسی در هر دو جهت را بهبود بخشد. اقدامات مشترک ایران و چین برای رفع گلوگاه‌های لجستیکی و تسهیل تجارت مرزی نیز نشان‌های امیدوارکننده‌ای هستند. در نهایت، میراث پاکستان در حوزه‌های مانند دیجیتال، سازی گمرک استفاده از سیستم TIR و مدل‌های مشارکت بخش خصوصی و دولتی می‌تواند در چهارچوب اکو به اشتراک گذاشته شود تا تأمین مالی و اجرای پروژه‌های بزرگ را حمایت کند. در تمامی این بخش‌ها، پاکستان از چهارچوب‌های فراگیر حمایت می‌کند که برای مشارکت شرکای فرامطابق علاقه‌مند به تحت شرایط شفاف و مبتنی بر قوانین باز باشد.

با این رمزینه

متن کامل گفت‌وگو را بخوانید.

آگهی مزایده عمومی

نوبت دوم
شماره ۴۰۴/۳۱

شامل "روغن های مستعمل و ضایعاتی"

شرکت مبین انرژی خلیج فارس واقع در منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس جنوبی در نظر دارد اقلام مزاد شامل ۹۰ هزار کیلوگرم روغن های مستعمل و ضایعاتی مطابق شرح و اسناد پیوست، را از طریق مزایده عمومی واکذار نماید.

شرکت های متقاضی، می توانند از طریق سامانه جامع معاملات به آدرس Contract.mobinec.ir لینک آن در سایت شرکت مبین انرژی خلیج فارس www.mobinec.ir قابل دسترسی است نسبت به دریافت اسناد مزایده اقدام نمایند.

مهلت و محل تحویل اسناد تکمیل شده حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۳ و استان بوشهر، عسلویه، منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس، شرکت مبین انرژی خلیج فارس، دبیرخانه کمیسیون معاملات می باشد.

شرکت ها می توانند به صورت کتبی یک نفر نماینده جهت شرکت در جلسه گشایش پاکت های پیشنهادی که در روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۴ ساعت ۱۰:۰۰ صبح برگزار خواهد شد، معرفی نمایند.

مبلغ تضمین شرکت در مزایده مبلغ هفتصد میلیون (۷۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال و به صورت ضمانت نامه بانکی یا واریز نقدی به حساب جاری الکترونیک (جام) شماره ۱۸۵۳۴۴۸۹۲ نزد بانک ملت شعبه مبین عسلویه به نام شرکت مبین انرژی خلیج فارس خواهد بود.

سایر اطلاعات و جزئیات مربوط در اسناد مناقصه آمده است.

بدیهی است ارائه اسناد مذکور هیچ گونه حقی را برای متقاضیان به وجود نخواهد آورد و اسناد و مدارک دریافتی غیرقابل استرداد می باشد.

مکان و تاریخ بازدید اقلام موجود در مزایده:

تاریخ بازدید	ساعت بازدید	نشانی
۱۴۰۴/۰۹/۰۹	از ساعت ۹ صبح	استان بوشهر، عسلویه، شرکت مبین انرژی خلیج فارس، تدارکات و انبارها - دره رحمان
الی	۱۶ عصر	تلفن: ۰۷۷۲۷۲۹۵۴۶۵ - ۰۷۷۲۷۲۹۵۰۰۰
۱۴۰۴/۰۹/۲۳		۰۹۱۷۳۰۷۱۶۳ - ۰۹۱۸۳۷۲۱۵۵ - ۰۹۱۴۳۳۲۵۶۴
		تماس تلفنی از ساعت ۸ الی ۱۸

• تلفن و ایمیل دبیرخانه کمیسیون معاملات: ۰۷۷،۲۷۲۹،۵۱۴۶ - tender@mobinec.ir

روابط عمومی شرکت مبین انرژی خلیج فارس

 پذیرش آگهی‌های روزنامه ایران ۱۸۲۷	ایران روزنامه	دعوت به مجمع عمومی عادی شرکت مهرنگ منطقه آزاد انزلی بدین وسیله از کلیه اعضای محترم شرکت مهرنگ منطقه آزاد انزلی سپاهی خاص به شماره ثبت ۹۴۰ و شناسه ملی ۰۳۹۱۸۳۹۶ دعوت به عمل می‌آید تا جهت تشکیل مجمع عمومی عادی در تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۵ در محل شرکت حضور یابند. دستور جلسه: انتخاب اعضای هیأت مدیره ۲- انتخاب بازرسین ۳- تعیین مدیرعامل شماره تماس در جهت هماهنگی و اطلاعات بیشتر: ۰۹۳۸۹۱۸۴۶۶۶
---	------------------------------------	--

آگهی مناقصه عمومی همراه با ارزیابی کیفی به منظور انتخاب پیمانکار (یکپارچه)

کد فراخوان سامانه ستاد: ۲۰۰۴۰۹۲۰۵۲۰۰۰۲۰

شرکت ملی صنایع پتروشیمی

پس از ارزیابی کیفی و در صورت کسب حداقل امتیاز لازم، مجاز به شرکت در مراحل بعدی فرایند انتخاب پیمانکار می‌باشند. روش ارزیابی به صورت وزنی براساس امتیازات تعیین شده صورت خواهد پذیرفت. حداقل امتیاز مورد قبول در ارزیابی کیفی ۵۰ امتیاز می‌باشد.

۷- تاریخ، مهلت و نشانی محل دریافت اسناد: از تاریخ انتشار لغایت ساعت ۱۹۰۰ روز شنبه ۱۴۰۴/۰۹/۱۵، صرفاً با مراجعه به درگاه سامانه تدارک الکترونیکی دولت (ستاد) می‌باشد.

۸- نحوه دریافت اسناد: دریافت اسناد صرفاً از طریق درگاه ستاد به آدرس www.setadiran.ir امکان پذیر بوده و متقاضیان در صورت تمایل می‌توانند به درگاه مزبور مراجعه نمایند.

در صورت عدم عضویت قبلی، لازم است مراحل ثبت نام در سایت یاد شده تا دریافت گواهی امضای الکترونیکی جهت شرکت در فرایند ارزیابی توسط متقاضی محقق شود. (اطلاعات تماس ۰۲۱۴۱۹۳۴)

این آگهی در تارنمای شرکت ملی صنایع پتروشیمی به آدرس www.nipc.ir در دسترس و قابل رؤیت می‌باشد.

۹- تاریخ، مهلت و نشانی محل تحویل اسناد: مهلت تحویل اسناد مناقصه به صورت الکترونیکی تا ساعت ۱۴۰۰ روز یکشنبه ۱۴۰۴/۰۹/۱۳ صرفاً از طریق درگاه سامانه تدارک الکترونیکی دولت (ستاد) می‌باشد.

روابط عمومی شرکت ملی صنایع پتروشیمی

شماره ۰۵۸۷۱۱۰۲۰

[illegible]

سه شنبه ۱۱ آذر ۱۴۰۴ شماره ۸۹۰۰

irannewsppaper irannewsppaper

گفتگو

اکنونمیست تحلیل کرد؛ چرا در حال حاضر نباید روی توافق آمریکا و ایران حساب باز کرد

سنگ بزرگ ترامپ در مسیر دیپلماسی

تحلیل

علیرضا جنتی

دبیر گروه بین الملل

هستند نه یک توافق گفت‌وگو شده و برپایه عرف داده و ستانده در میز مذاکره. این همان چیزی است که در ایران متفق القول از آن تحت عنوان دیکته‌نویسی آمریکا یاد کرده و شرایط را حتی برای گفت‌وگو مناسب نمی‌بینند.

رئیس جمهوری آمریکا به خاطر عجله‌اش در کسب دستاوردهای زود هنگام، در طرح ریزی یک دیپلماسی منسجم ناتوان است. او می‌خواهد تمام مشکلات را یکجا و با هم حل کند و سیاست خارجی را نه یک پروسه و میدان شطرنج بلکه امر ساده‌سازی شده و معادله‌ای تک مجهولی می‌بیند؛ در نتیجه با یک ذهنیت ساده‌ساز به سراغ حل مسأله می‌رود. ترامپ به زعم خود خواهان حل همه آنچه که مشکلات ایران می‌نامد در یک مرحله است؛ چه زمانی که سال ۲۰۱۸ به امید یک توافق جامع‌تر، برجام را کنار گذاشت، چه در خرداد با حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران، برنامه اتمی ایران را در جعبه انبام هسته‌ای قرار داد. در حقیقت غیر از خودش هیچ کس حتی نتانیاو باور نکرده است که برنامه ایران در عملیات موسوم به چکش نیمه شب ناپود شد. حالا همه چیز پیچیده‌تر شده است همان طور که با خروج

از برجام تاریخ به سمت دیگری تغییر جهت داد. در ۳ ماه طوفانی، طرف غربی هرچه در توان داشت از حمله نظامی تا چکاندن ماشه در شورای امنیت سازمان ملل، برای انهدام ایران به کار گرفتند. بنابر این ۲ طرف یکدیگر را در چنین موقعیتی می‌بینند؛ آمریکا و اروپایی‌ها در ادراک خود یک ایران تضعیف شده را ترسیم کرده که بدون مذاکره می‌شود به تسلیم کشاندش و در ایران هم این منطق جاری است که وقتی طرف مقابل برای انهدام آمده، حداقل در مقطع کنونی فضایی برای تنفس دیپلماسی وجود ندارد. تکاپوی ترامپ و اروپایی‌ها برای گفت‌وگوی جدید با ایران از عدم اطمینان آنها از نتایج حملات ژوئن است، همه چیزی که اسرائیل و آمریکا از حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران کسب کردند پارامترهایی مشمول زمان هستند که با گذشت زمان از بین خواهند رفت. دالیا داساکی پژوهشگر ارشد در دانشگاه UCLA، مدیر «ابتکار معماری‌های امنیت منطقه‌ای» و نویسنده کتاب «خصوصیت ماندگار: شکل‌گیری سیاست آمریکا در قبال ایران» طی یادداشتی در اکنومیسیت وضعیت جاری را تحلیل کرده است.

صلح بازگشته است و در ماه اکتبر به کنست اسرائیل گفت که «دست دوستی و همکاری به روی ایران باز است». در ماه نوامبر، در حالی که در کاخ سفید کنار محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان سعودی نشسته

نقش توافق هسته‌ای عربستان و آمریکا

در بازاریابی نظام امنیت انرژی هسته‌ای خلیج فارس

یادداشت

فرشید فرحنگیان

دکتری حقوق نفت و گاز

وزارت انرژی ایالات‌متحده و وزارت انرژی عربستان سعودی در ۱۹ نوامبر ۲۰۲۵ (۲۸ آبان) با امضای «بیانیه مشترک تکمیل مذاکرات همکاری هسته‌ای غیرنظامی» گامی راهبردی برداشتند که می‌تواند نقطه عطفی در معماری ژواکونومیک انرژی خاورمیانه باشد. این توافق؛ چهارچوبی بر اساس «بخش ۱۲۲ قانون انرژی اتمی آمریکا در مورد همکاری با سایر ملل، نه تنها شامل انتقال فناوری راکتور، بلکه تعهدات طولانی مدت در زمینه امنیت، نظارت آزادنس بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA) و ساخت نیروگاه‌های هسته‌ای است. این همکاری اما درعین حال، محدودیت‌های راهبردی مهمی دارد. در حالی که آمریکا فناوری نیروگاهی صادراتی را منتقل می‌کند، عربستان از ظرفیت غنی‌سازی و بازفراوری منع شده است؛ موضوعی که پیامدهای عمیقی برای توازن قدرت منطقه‌ای، امنیت سوخت و تعادل ژئوپلیتیک دارد. در واقع، این توافق، عربستان را به دومین کشور عربی (پس از امارات) با برنامه هسته‌ای پیشرفته، اما با وابستگی فنی به آمریکا، تبدیل می‌کند. این توافق هنوز نهایی نشده و باید برای تصویب به کنگره آمریکا ارسال شود که ممکن است چندین ماه طول بکشد.

جزئیات توافق عربستان و آمریکا

توافق بخش (Section ۱۲۳ Agreement) که براساس «بخش ۱۲۳» قانون انرژی اتمی آمریکا (Atomic Energy Act) در ۱۹۵۴ در مورد همکاری با سایر ملل تنظیم می‌شود، چهارچوبی قانونی

برای همکاری هسته‌ای غیرنظامی بین ایالات‌متحده و شرکای خارجی فراهم می‌کند. این توافق نه تنها یک سند تجاری بلکه یک چهارچوب سیاسی و فنی است که بر عدم اشاعه هسته‌ای و (Nonproliferation) تمرکز دارد و امکان صادرات فناوری، تجهیزات و مواد هسته‌ای آمریکایی را به عربستان سعودی می‌دهد. در حال حاضر (نوامبر ۲۰۲۵)، دو کشور یک «بیانیه مشترک تکمیل مذاکرات» (Joint Declaration on the Completion of Negotiations on Civil Nuclear Energy Cooperation) امضا کرده‌اند که پیش‌درآمدی بر توافق رسمی ۱۲۳ است؛ اما متن کامل هنوز نهایی نشده و باید برای تصویب به کنگره آمریکا ارسال شود. جزئیات فنی کلیدی مذاکرات اخیر به ترتیب ذیل قابل بررسی است. (۱) معیارهای عدم اشاعه هسته‌ای (Nonproliferation Criteria): توافق ۱۲۳ باید معیار سختگیرانه عدم اشاعه را رعایت کند؛ که هدف آنها جلوگیری از استفاده دوگانه (Dual-use) فناوری برای اهداف نظامی است. حفاظت از مواد و تجهیزات بدین صورت که تمام مواد هسته‌ای منتقل شده (مانند اورانیوم غنی‌شده کم یا سوخت راکتور) باید تحت نظارت آژانس بین‌المللی

انرژی اتمی (IAEA) قرار گیرد. عربستان موظف است پروتکل اضافی (Additional Protocol) به توافق دامانی (Safeguards) را امضا کند که دسترسی گسترده‌تری به تأسیسات هسته‌ای فراهم می‌کند. حقوق رضایت آمریکا (Consent Rights) بدین نحو که ایالات‌متحده حق وټو بر هرگونه بازانتقال (Retransfer)، غنی‌سازی (Enrichment) یا بازفراوری (Reprocessing) مواد آمریکایی را دارد. در نسخه «استاندارد طلایی» (Gold Standard)؛ مشابه توافق با امارات در ۲۰۰۹، عربستان باید صریحاً غنی‌سازی و بازفراوری را برای همیشه ممنوع اعلام کند. این شرط، اصلی‌ترین چالش فعلی مذاکرات است؛ زیرا عربستان اصرار بر حفظ حق غنی‌سازی داخلی (برای ایجاد سوخت کامل) دارد. استفاده صلح‌آمیز بدین وصف که تمام فعالیت‌ها محدود به تولید برق، آب‌شیرین‌کن‌ها و تحقیقات غیرنظامی است. هیچ حمایتی از تولید سلاح هسته‌ای مجاز نیست و عربستان باید به معاهده عدم اشاعه (NPT) پایبند بماند. (۲) دامنۀ فنی همکار ی (Scope of Cooperation): انتقال فناوری و تجهیزات شامل صادرات

راکتورهای پیشرفته (مانند API۰۰۰ شرکت وستینگ‌هاوس)، توربین‌ها، سیستم‌های کنترل ایمنی و نرم‌افزارهای شبیه‌سازی می‌باشد. هدف، ساخت ۴ تا ۲ نیروگاه هسته‌ای بزرگ (هرکدام ۱ تا ۱/۵ گیگاوات) در عربستان تا ۲۰۳۵ است که می‌تواند ۱۵ تا ۲۰ درصد از نیاز برق کشور را تأمین کند. در رابطه با چرخه سوخت (Fuel Cycle) عربستانی می‌تواند اورانیوم خام (از معادن مانند جبل صاید) استخراج و صادر کند؛ اما غنی‌سازی و فرآهم آوردن سوخت باید توسط شرکت‌های آمریکایی (مانند Centrus Energy) انجام شود. این امر به تنوع زنجیره تأمین آمریکا در برابر محدودیت‌های روسی کمک می‌کند؛ اما عربستان را از استقلال کامل در سوخت‌رسانی محروم می‌سازد. جهت ایمنی و امنیت رعایت استانداردهای IAEA برای حفاظت فیزیکی (Physical Protection) در برابر سرقت یا حملات و همکاری در آموزش پرسنل سعودی برای عملیات راکتورها شامل تبادل دانش در زمینه مدل‌سازی حوادث (Accident Modeling) و مدیریت پسماندهای هسته‌ای مقرر می‌گردد. (۳) فرآیند تصویب و اجرا (Approval and Implementation Process): پس از امضای نهایی توسط رئیس‌جمهوری، توافق برای کنگره ارسال می‌شود. رئیس‌جمهوری باید تأیید کند که توافق «ریسک غیرمنطقی برای امنیت ملی» ایجاد نمی‌کند. کنگره می‌تواند با قطعنامه مشترک آن را رد کند؛ اما سابقه نشان می‌دهد اکثر توافق‌ها (۲۶ مورد فعلی) تصویب می‌شوند. بدون توافق ۱۲۲، همکاری محدود به «موجزهای» (Authorizations ۸۱-Part) است که فقط فناوری غیرمحرمانه را پوشش می‌دهد. توافق کامل، همکاری فنی عمیق‌تری مانند طراحی راکتور را مجاز

خلاف این گزاره است. تفکر جادویی برای دستیابی به پیشرفت‌های واقعی کافی نیست، به خصوص وقتی که طرفین این رویارویی، سابقه آمریکا و ایران را دارند. در واقع، علاقه فعلی ترامپ به توافق، پس از سابقه طولانی تلاش‌های مشابه، که هر کدام نتوانسته‌اند الگوی خصومت میان دو کشور را بشکنند، حاصل شده است. از زمان انقلاب ایران در سال ۱۹۷۹، لحظات متعددی وجود داشته است که شرایط ژئوپلیتیکی به نفع گشایش بوده و رؤسای جمهوری آمریکا - از رونالد ریگان گرفته تا جو بایدن - وسوسه شده‌اند که چنین گشایشی را دنبال کنند. چنین گشایش‌هایی در نهایت به بن‌بست و گاهی اوقات به درگیری نظامی مستقیم، از جنگ نفتکش‌ها در دهه ۱۹۸۰ گرفته تا حملات ژوئن گذشته، منجر شده است. حتی توافق هسته‌ای برجام در سال ۲۰۱۵، تحت ریاست جمهوری باراک اوباما، که او نیز «دست یاری به سوی ایران» دراز کرد، آن‌طور که برخی امیدوار بودند، تحول‌آفرین نبود.

علی‌رغم دیدگاه متعارف گنج‌کننده در میان تحلیلگران سیاست خارجی مبنی بر اینکه ترامپ توانایی انجام همه کارهایی را دارد که دیگران نمی‌توانند، دلایلی وجود دارد که شک کنیم این بار متفاوت خواهد بود. اعتماد همیشه بین آمریکا و ایران کم بوده است، اما با توجه به سابقه ترامپ شامل خروج او از توافق هسته‌ای؛ سیاست‌های افشار حداکثری؛ او؛ حمله و ترور سردار قاسم سلیمانی یک فرمانده ارشد نظامی ایران، در دوره اول ریاست جمهوری‌اش و حمایت تمام‌عیار او از حمله اسرائیل و مشارکت در آن، غیرقابل پیش‌بینی بودن او فقط دیپلماسی را دشوارتر می‌کند.

البته یک استدلال مخالف نیز وجود دارد: این ادعا که ایران چاره‌ای جز بازگشت به میز مذاکره با دستی ضعیف‌تر نخواهد داشت. این ادعا که رهبران این کشور می‌خواهند از حمله مجدد جلوگیری کنند و بقا ندعده اصلی آنهاست؛ وضعیتی که ممکن است ایران را به سمت امتنازدهی هسته‌ای در تلاش برای کاهش تحریم‌ها سوق دهد. همچنین رهبران ایران نمی‌خواهند روند رو به بهبود روابط با کشورهای عربی خلیج فارس را به خطر بیندازند. عربستان سعودی از بازگشت به دیپلماسی حمایت می‌کند و به دنبال تسهیل آن است. اما ممکن است ایران مشتاق توافق نباشد.

پس از حمله ژوئن، ایران همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را

جهان

کاهش داد. این کشور در حال بازسازی و تقویت برنامه موشکی خود است و همچنان بر حق غنی‌سازی اورانیوم خود اصرار دارد. حملات ژوئن ممکن است استدلال‌ها برای گزینه هسته‌ای را در بحث‌های داخلی ایران تقویت کرده باشد. رهبران ایران مرتباً هشدار می‌دهند که در صورت هدف قرار گرفتن مجدد ایران، حمله ویرانگری به اسرائیل انجام خواهند داد و این نشان می‌دهد که آنها برای جلوگیری از جنگ دیگری، به همان اندازه که روی گفت‌وگو حساب می‌کنند، روی بازارندگی نظامی نیز حساب می‌کنند. با توجه به اینکه حمله ژوئن درست زمانی رخ داد که طرفین درگیر گفت‌وگو بودند، جای تعجب نیست که مزایای دیپلماسی در حکمرانی ایران مورد بحث و بازنگری قرار گیرد. در هر صورت، تعهد ترامپ به دیپلماسی ضعیف است. او پیام‌های ضد و نقیضی می‌فرستد، از توافق صحبت می‌کند اما از تحریم‌های شدیدتر، از جمله حمایت از اعمال مجدد تحریم‌های سازمان ملل توسط اروپا علیه ایران حمایت می‌کند. او از تمایل به اجتناب از جنگ صحبت می‌کند اما حمله نظامی بی‌سابقه‌ای را آغاز کرده است. مواضع دولت او در مورد شرایط هسته‌ای از زمان جنگ ژوئن تنها سخت‌تر شده است و از تمایل اولیه برای پذیرش سطح پایین غنی‌سازی اورانیوم به موضع حداکثری «غنی‌سازی صفر» تغییر یافته که خط قرمزی برای ایران و مانعی در مذاکرات قبلی است. ترامپ ممکن است مشتاق یک «پیروزی» دیگر در صلح باشد، اما اگر توافقی عملی به نظر نرسد، می‌تواند به‌راحتی به زور و اجبار روی آورد.

تلاش‌ها برای بی‌ثبات کردن دولت ایران تا امروز شکست خورده، اما بعید است که چنین جاه‌طلبی‌هایی از بین رفته باشند در واقع، «جنگ سایه» اسرائیل و ایران، از جمله اقدامات متقابل خرابکارانه و حملات سایبری، ادامه داشته است. ایران با وجود آسیب‌پذیری‌هایش، مقاوم بوده است.

خلاصه اینکه، به نظر نمی‌رسد وضعیت به نفع یک توافق بزرگ‌تر و بهتر‌برای تنظیم مجدد روابط آمریکا و ایران باشد. در بهترین حالت، توافق‌های جزئی - محدودیت‌های محدود هسته‌ای در ازای کاهش محدود تحریم‌ها - ممکن است از درگیری نظامی بیشتر جلوگیری کند. با این حال آیا تغییرات دگرگون‌کننده‌ای که بتواند ایران و آمریکا را از مسیر تقابل خارج کند در راه خواهد بود؟ این همان تفکر جادویی است.

هسته‌ای‌اند اما ممکن است از چرخه سوخت مستقل صرف‌نظر کنند؛ در ازای فناوری، سرمایه و تضمین عدم اشاعه. سوم، این توافق به موقعیت ایران نیز بازخورد مهمی دارد. در حالی که عربستان هسته‌ای شدن را تجربه می‌کند، عدم دسترسی به چرخه سوخت مستقل باعث می‌شود ایران همچنان یکی از معدود کشورهای باشد که توانایی کافی در چرخه کامل سوخت دارد. این وضعیت می‌تواند به تهران اهرم راهبردی مهمی و مذاکرات منطقه‌ای و بین‌المللی بدهد. عربستان می‌خواهد مانند توافق با امارات، شرط «مقایسه با همسایگان» (Parity Clause) را حفظ کند؛ یعنی اگر ایران غنی‌سازی کند، عربستان هم باید غنی‌سازی کند. آمریکا اما بر «استاندارد طلایی» اصرار دارد تا از مسابقه تسلیحاتی در خاورمیانه جلوگیری کند.

روشن‌ساز کلام

اگر این توافق ۱۲۳ به‌طور کامل اجرایی شود، ما شاهد شکل‌گیری یک «نظام امنیت انرژی هسته‌ای نوین خلیج فارس» خواهیم بود؛ یک معاری مدیریت‌شده که در آن آمریکا بازگر فناوری مرکزی است و عربستان مصرف‌کننده استراتژیک اورانیوم. درعین حال، امکان توسعه تدریجی ظرفیت داخلی اورانیوم سعودی وجود دارد؛ اما در چهارچوبی که آمریکایی‌ها بخش حساس چرخه سوخت را در کنترل دارند. در بلندمدت، این مدل می‌تواند به یک «استراتژی مقاومت‌سازی زنجیره تأمین انرژی» تبدیل شود؛ عربستان نقش تأمین‌کننده کلیدی اورانیوم را ایفا می‌کند، آمریکا فناوری و بازار را فراهم می‌کند و نظم هسته‌ای منطقه در یک چهارچوب عدم اشاعه حفظ می‌شود. پیاده‌سازی این چشم‌انداز اما با مخاطراتی نیز همراه است؛ از هزینه پروژه‌های هسته‌ای تا تضمین پایداری مالی؛ از پذیرش نظارت آژانس بین‌المللی تا مدیریت پسماند؛ موفقیت این توافق بستگی به تعادل دقیق میان منافع اقتصادی و نگرانی‌های امنیتی دارد.

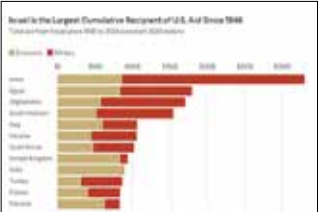
محمدحسین فاضلی

کارشناس مسائل فلسطین

بیشترین واردات با کمترین وابستگی!

موضوع کمک‌های نظامی، سیاسی و اقتصادی آمریکا به اسرائیل در چند دهه اخیر مسأله‌ای نیست که بتوان آن را منکر شد و تأثیر آن بالاخص در توانمندی نظامی و تاب‌آوری ارتش اسرائیل در جنگ‌های مختلف از جمله طی دو سال اخیر در پژوهش‌های مختلف مورد بحث و تأیید قرار گرفته است. اخیراً آمار مفصل و رسمی از سوی مرکز شورای روابط خارجی آمریکا (CFR) منتشر شده که داده‌های جالبی دارد. براساس آن، اسرائیل از زمان تأسیس جعلی‌اش، بزرگ‌ترین دریافت‌کننده جمعی کمک‌های خارجی ایالات‌متحده بوده و بیش از ۲۰۰ میلیارد دلار (با احتساب تورم) در مجموع (اقتصادی و نظامی) دریافت کرده، رقمی که به شدت شوکه‌کننده است.

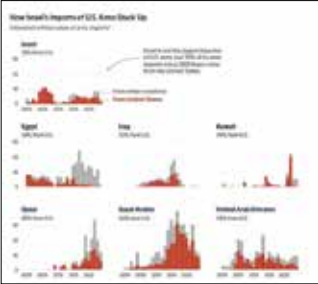
آمریکا طی سال‌های ۱۹۷۱ تا ۲۰۰۷ کمک‌های اقتصادی قابل‌توجهی به اسرائیل ارائه داد، اما اگر آن دوران را فاکتور بگیریم، تقریباً تمام کمک‌های کاخ سفید تا امروز یعنی حدود ۲۷۰ میلیارد دلار صرف حمایت از ارتش اسرائیل شده است.

جالب است بدانیم یکی از تفاوت‌های ویژه اسرائیل نسبت به دیگر بازیگرانی که آمریکا به آنها کمک نظامی می‌کند، مجاز بودن به استفاده از بخشی از کمک‌ها برای خرید تجهیزات از شرکت‌های نظامی داخلی اسرائیل است؛ یعنی آمریکا به دولت اسرائیل کمک بلاعوضی می‌کند تا ارتش اسرائیل از شرکت‌های سهامی زیرمجموعه وزارت جنگ اسرائیل، تجهیزات بخرد؛ این مزیت به هیچ‌یک از سایر دریافت‌کنندگان کمک‌های نظامی آمریکا اعطا نشده و تنها ملزم به خرید از شرکت‌های آمریکایی هستند. البته قرار است این مزیت خرید داخلی در چند سال آینده به تدریج حذف شود. طبق گزارش‌ها، کمک‌های آمریکا ۲۰ درصد از بودجه نظامی اسرائیل را در سال‌های قبل از ۱۹۷۲ کمتر تشکیل می‌داده است.

در بخش دیگری از گزارش مرکز CFR، نموداری منتشر شده که میزان واردات سلاح کشورهای منطقه را نشان می‌دهد. در این نمودار، میان سلاح‌های وارداتی از آمریکا و غیرآمریکایی در هر کشور در منطقه تفاوتی نیست؛ اما در هر کشور، سلاح‌های وارداتی از آمریکا و غیرآمریکایی هر کشور در منطقه تفکیک و میزان واردات سلاح در اسرائیل، مصر، عراق، کویت، قطر، عربستان و امارات در یک مقیاس مشترک از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۵ مقایسه شده است.

در این جدول، ستون قرمز رنگ میزان واردات سلاح از آمریکا است، مقایسه نمودارها نشان می‌دهد سهم سلاح‌های آمریکایی در سلاح‌های وارداتی اسرائیل، بیش از هر کشور دیگر منطقه و ۷۸ درصد است؛ این میزان برای مصر ۳۴ درصد، عراق ۵۲ درصد و عربستان ۶۴ درصد است.

اما این نمودار یک لایه پنهان دیگری هم دارد؛ آن اینکه حجم واردات سلاح کشورهای مثل قطر، عربستان، مصر و اخیراً کویت؛ بیش از اسرائیل است و برخی حتی فاصله زیادی با رژیم صهیونیستی دارند. درست است که اسرائیل در واردات سلاح، بسیار به آمریکا و بیش از هر کشور دیگری وابسته است که اما جزو کمترین‌ها در واردات سلاح قرار دارد. در حقیقت اسرائیل با بهره‌گیری از ظرفیت و سرمایه‌گذاری‌های آمریکا در صنعت نظامی با وارد کردن سلاح، توان داخلی را به مرور افزایش داده تا جزو خودمکنی‌ترین‌ها در مقایسه با رقیبان عربی خودش در منطقه باشد. بر اساس گزارش‌ها، تخمین زده می‌شود اسرائیل بین ۷۵ تا ۶۵ درصد نیازهای نظامی را در داخل تولید می‌کند.

در پایان خوب است به یک قانون تصویب شده در کنگره آمریکا در سال ۲۰۰۸ تحت عنوان «برتری کیفی نظامی» (Qualitative Military Edge) در روابط اسرائیل با آمریکا اشاره کنیم. طبق این قانون که به طور مخفی به QME مشهور شده است، آمریکا باید اطمینان حاصل کند که هرگونه سلاحی که به سایر کشورهای خاورمیانه ارائه می‌دهد، اسرائیل و برتری نظامی او را به خطر نمی‌اندازد. در چندین مورد، این امر مستلزم آن شده است که ایالات‌متحده به‌عنوان بخشی از فروش‌های بزرگ‌تر تسلیحات منطقه‌ای، تسلیحات جبرانی را در اختیار اسرائیل قرار دهد.

● اختصاصی «ایران»

آخرین وضعیت آقای نویسنده

سمیه افشین فر، دکتر حسین کرمانپور سخنگوی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به «ایران» گفت: «بر اساس اطلاعاتی که تا ساعت ۸ شب دهم آذر از بیمارستان گرفته‌ام همان‌طور که اطلاع دارید آقای امیرخانی سقوطی داشته‌اند که موجب ضربه سختی به بدن، اندام‌ها و سرشان شده است. تجربه نشان داده که این ضربات در لحظات اول خونریزی‌های شدید داخلی به همراه دارد که خوشبختانه در مورد آقای امیرخانی این خونریزی‌ها تا این لحظه اتفاق نیفتاده است و پیش‌بینی هم می‌شود که ان شاءالله دیگر خونریزی داخلی نداشته باشند.»

کرمانپور با بیان اینکه این موارد شناس بیمار را برای بهبودی بهتر می‌کند، ادامه داد: «از طرف دیگر برخی از قسمت‌های اندام دچار شکستگی شده است که روال درمانی آن ادامه پیدا خواهد کرد و درمان شکستگی‌ها انجام خواهد شد. یک جابه‌جایی و در رفتگی لگن داشتند که امروز اینجا جابه‌جایی هم درمان شد و به حالت طبیعی برگشت.» سخنگوی وزارت بهداشت افزود: «در حال حاضر بیشترین نگرانی یا مشکلی که ما داریم مشکل مغز ایشان است که ضربه سختی خورده و مثل هر جای

بدن که ضربه می‌خورد و بعد از ضربه دچار تورم می‌شود انتظار می‌رود که در دو سه روز اول این تورم تشدید شود و بعد قضاوت‌های بعدی را می‌شود، مطرح کرد. در مورد سطح هوشیاری ایشان هم همچنان همان سطح هوشیاری قبل است و سطح هوشیاری پایینی است که باز هم به نظر می‌رسد هم به دلیل مصرف داروها و هم به دلیل ضربه سختی است که دیده‌اند.»

کرمانپور تأکید کرد: «فعلاً باید منتظر بمانیم در این دو سه روز اول بعد از حادثه، بدن پاسخ خودش را به ضربه‌ای که خورده بدهد و روال درمانی هم ادامه پیدا کند. همکاران ما با قوت در حال درمان هستند ان‌شاءالله منتظر باشیم تا همزمانی پاسخ بدن از یک طرف، شدت اتفاقاتی که افتاده از طرف دیگر و درمان همکاران ما از سویی دیگر جواب بدهد و ان‌شاءالله و به امید خدا آقای امیرخانی به روال طبیعی برگردند.» وزارت بهداشت از لحظات اولیه این اتفاق، نظر به حساسیت اجتماعی و جامعه فرهنگی هنری کشور با جدیت و حساسیت روند درمان این نویسنده ارزنده کرمانپور را دنبال می‌کند تا هم با اطلاع‌رسانی شفاف از بروز شایعات در این زمینه جلوگیری و روند درمان به‌طور ویژه دنبال شود.»

در تماسی که در سویی دفتر مقام معظم رهبری با همسر رضا امیرخانی، با ابلاغ سلام و نگرانی رهبر معظم انقلاب از حادثه پیش‌آمده برای این نویسنده متعهد کشورمان، تأکید شد که حضرت آیت‌الله خامنه‌ای دعاگوی سلامت و بهبود وی هستند. همسر امیرخانی نیز در این تماس از رهبر معظم انقلاب تشکر کرده و از همه خواست برای سلامتی او دعا کنند. رضا امیرخانی، نویسنده سرشناس کشورمان نیم‌آذر ماه در منطقه مشاء دماوند دچار سانحه سقوط پاراگلایدر در شد.

امیرخانی، نویسنده و منتقد ایرانی؛ متولد ۲۷ اردیبهشت ۱۳۵۲ در تهران است و در حال حاضر ۵۲ سال دارد. زندگی شخصی‌اش در کنار نوشتن و فعالیت‌های فرهنگی می‌گذرد.

او نویسنده کتاب‌هایی چون «من او»، «قیداره» و «نیم‌دانگ پیونگ دانگ»، «بی‌وزن» و «جانستان کابلستان» است. استفاده از سبک گفتاری و عامیانه در کنار نثر ادبی فاخر، طرح مسائل فرهنگی اجتماعی با لحن داستانی، نگاه انتقادی و درعین‌حال وطن‌دوستانه، علاقه ویژه به رابطه فرد و جامعه مدرن ایرانی از ویژگی‌های این نویسنده به شمار می‌رود.

او چتربازی و پاراگلایدر سواری را به صورت حرفه‌ای دنبال می‌کرد، اما عصر روز یکشنبه نیم‌آذر ماه در منطقه مشاء دماوند دچار سانحه شد و اکنون در بخش مراقبت‌های ویژه بستری است.

● خبر

وزیر آموزش و پرورش:

آموزش‌های مجازی باید با کیفیت باشند

وزیر آموزش و پرورش با اشاره به غیرحضورى شدن مدارس به دلیل شرایط آلودگی هوا، تأکید کرد: «لازمه غیرحضورى شدن کلاس‌های درس و ارائه آموزش‌های مجازی داشتن کیفیت مطلوب برای حداکثر بهره‌وری دانش‌آموزان است.»

به گزارش ایرنا، علیرضا کاظمی در نشست شورای معاونان وزارت آموزش و پرورش گفت: «اولویت اصلی ما، حفظ سلامت دانش‌آموزان است، اما ارائه باکیفیت آموزش از طریق فضای مجازی اصل بسیار مهمی است که نباید مورد غفلت واقع شود. البته انتظار داریم پیش از تعطیلی مدارس، از تمامی ظرفیت‌ها و امکانات برای کنترل منابع آلاینده و کاهش آلودگی هوا استفاده شود چراکه تعطیلی مدارس می‌تواند منجر به افت تحصیلی دانش‌آموزان شود.»

وزیر آموزش و پرورش گفت: «سیاست محوری وزارت آموزش و پرورش برگزاری کلاس با حضور دانش‌آموزان و آموزش حضوری است. معاونت‌های آموزشی موظفند که بر کیفیت آموزش‌های غیرحضوری و فضای مجازی در زمان تعطیلی مدارس نظارت کامل داشته باشند.» کاظمی با اشاره به سیاست این وزارتخانه برای توسعه مدارس ایرانی در خارج از کشور، گفت: «در همین ارتباط ۴ مدرسه ایرانی جدید شامل ۲ مدرسه در کردستان عراق، یک مدرسه در جده عربستان و یک مدرسه هم در دوحه قطر راه‌اندازی می‌شود.»

مدیرکل دفتر امور حمایتی و توانمندسازی وزارت رفاه در گفت‌وگو با «ایران»:

۲۶۰ هزار کودک تحت پوشش طرح سوء تغذیه قرار گرفته‌اند

اعتبار حمایتی مادران باردار و دارای کودک شیرخوار در طرح «پسنا» شارژ شد و از امروز قابل استفاده است

● گزارش خبری

محدثه جعفری

گروه اجتماعی

مادران باردار و مادرانی که فرزند شیرخوار دارند و در سه دهک اول درآمدی هستند، مشمول طرح «پسنا» می‌شوند و می‌توانند از امروز با مراجعه به فروشگاه‌های طرف قرارداد با کالابزرگ الکترونیکی، اقلام مورد نیازشان را از میان ۱۶ قلم کالای در نظر گرفته شده، خریداری کنند. مبلغ طرح پسنا روی کدملی سرپرستان خانوار شارژ می‌شود. اما مسئولان وزارت رفاه از تغییر رویکرد در پرداخت حمایت‌های نقدی و غیرنقدی به مادران خبری‌دهند و می‌گویند: «از سال آینده، اعتبارات طرح «پسنا» مستقیماً روی کدملی مادر فعال و شارژ می‌شود و دیگر به حساب سرپرست خانوار واریز نمی‌شود.»

سال ۱۴۰۲ طرح پسنا و طرح حمایت از کودکان مبتلا به سوء تغذیه زیر ۵ سال برای افرادی که در دهک‌های ۷ تا ۱۲ قرار داشتند و نیازمند حمایت بودند، شکل گرفت تا از خدمات حمایتی، غذایی و بهداشتی برخوردار شوند. حال آن‌طور که بررسی‌های نشان می‌دهد با اجرایی شدن این طرح‌ها حدود ۴۲ درصد مشکلات تغذیه‌ای و رشد کودکان این طرح بهبود پیدا کرده است.

سرپرستان خانوار می‌توانند از طریق نرم‌افزار «شما» میزان اعتبار شارژ شده برای طرح‌های حمایتی در بستر کالابزرگ الکترونیکی از جمله پسنا و سوء تغذیه را استعلام کنند. زهرا قیومی مدیرکل دفتر امور حمایتی و توانمندسازی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی با بیان اینکه در بررسی‌های انجام شده طرح‌های «کاهش سوء تغذیه کودکان زیر پنج سال» و «پسنا» باعث بهبود تغذیه جامعه هدف شده است، به «ایران» می‌گوید: «طرح پسنا براساس ماده (۲۴) قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت اجرایی شد. در این قانون وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی مکلف شد تا مادران باردار، دارای فرزند شیرخوار و زیر ۵ سال را حمایت غذایی و بهداشتی کند. یعنی به گروه‌هایی خاصی از جامعه که با همکاری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی شناسایی می‌شوند، بسته‌های غذایی

و بهداشتی رایگان ارائه می‌شود. البته در قانون آمده، ستاد اجرایی فرمان امام (ره)، بنیاد مستضعفان و کمیته امداد امام خمینی (ره) هم در این اقدام مشارکت کنند. در این بخش وزارت رفاه با همکاری ستاد ملی جمعیت طرح پسنا را از سال ۱۴۰۲ اجرا کرده است.» او با بیان اینکه اعتبارات این طرح با هماهنگی سازمان برنامه و بودجه کشور و از طریق ستاد ملی جمعیت ابلاغ می‌شود و بعد به وزارت رفاه می‌رسد، توضیح می‌دهد: «در طرح ۹ ماه بارداری، مادر تحت پوشش قرار خواهد گرفت. برای اینکه مادران باردار شناسایی شوند، باید به مراکز بهداشتی و خانه‌های بهداشت شهری و روستایی مراجعه کنند تا اطلاعات‌شان ثبت شود. اطلاعات آنها از طریق دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور به وزارت بهداشت و سپس به وزارت رفاه منتقل می‌شود. ما هم طبق آزمون وسیع دهک‌بندی خانوار را انجام و مادران باردار مشمول را تحت پوشش طرح پسنا قرار می‌دهیم.»

شارژ اعتبار سرپرستان خانوار دارای مادر باردار و فرزند زیر ۵ سال از امروز

دولت فقط یک بار در سال افزایش تعرفه دارند؛ اما قیمت مواد مصرفی، تجهیزات و هزینه‌های زندگی ماه به ماه بالا می‌رود. آزمایشگاه هربار که یک کیت یا ماده جدید سفارش می‌دهد، با قیمت‌گذاری جدید و افزایش مجدد روبه‌رو می‌شود. داروخانه‌ها و بیمارستان‌ها نیز همین مشکل را دارند.

او با اشاره به مشکلات شدید مالی و بیمه‌ای حوزه آزمایشگاه به‌خیر قطع بیمه تکمیلی بازنشستگان تأمین اجتماعی اشاره می‌کند: «چند روز پیش خبری منتشر شد که بیمه تکمیلی بازنشستگان تأمین اجتماعی فعلاً خدمات را پوشش نمی‌دهد؛ ما نیز این مسأله را در آزمایشگاه‌ها به شکل ملموس مشاهده کرده‌ایم. یعنی زمانی که بازنشستگان برای انجام آزمایش مراجعه کردند، خدمات بیمه تکمیلی در سامانه ثبت نمی‌شد و آنها عملاً بدون پوشش بیمه‌ای مانده بودند. در نظر بگیرید فردی که سال‌ها کار کرده و امروز در دوران بازنشستگی بیشترین نیاز را به خدمات آزمایشگاهی و درمانی دارد، اکنون باید تمام هزینه‌ها را از جیب پرداخت کند.»

لزوم حمایت جدی بیمه‌ها از خدمات آزمایشگاهی

هزینه‌های آزمایش در مراکز خصوصی به شکل قابل توجهی افزایش یافته است. در حالی که پوشش بیمه‌ای در عمل کارایی چندانی ندارد. بسیاری از بیمه‌های پایه، تعرفه‌های پایین‌تری نسبت به نرخ واقعی دارند و بیمه‌های

سالگی کودک در نظر گرفته شده است. پس مادرانی که دارای فرزند زیر دو سال هستند هم تحت پوشش این طرح قرار می‌گیرند و اولویت‌بندی را برای سه دهک اول جامعه گذاشتیم و ان‌شاءالله از امروز حساب سرپرستان خانوار دارای مادر مشمول شارژ می‌شوند و مادران می‌توانند اقلام مورد نیازشان را از طریق فروشگاه‌های طرف قرارداد کالابزرگ الکترونیکی تهیه کنند. اکنون این اعتبار خرید در حساب سرپرستان خانوار شارژ می‌شود، اما با برنامه‌ریزی که انجام شده است، از سال آینده اعتبارات در حساب مادران شارژ خواهد شد. یعنی تمام کارت‌های بانکی که به کدملی مادر متصل است، قابلیت خرید از فروشگاه‌های طرف قرارداد کالابزرگ الکترونیکی را خواهد داشت.» دکتر قیومی با بیان اینکه حدود یک میلیون و ۲۰۰ هزار مادر باردار و دارای فرزند زیر ۵ سال را در پنج دهک اول شناسایی کرده‌ایم، می‌گوید: «افرادی که در دهک یک تا سه قرار دارند، با اولویت خدماتی قرار می‌گیرند. شناسایی

این کودکان از طریق مراکز و خانه‌های بهداشت شهری و روستایی انجام می‌شود. زمانی که کودک متولد می‌شود، کارت بهداشت برایش صادر می‌شود، قد، وزن و BMI او اندازه‌گیری شده و مبتنی بر استانداردهای رشد سنجیده می‌شود. حالا اگر این اندازه‌ها یعنی قد و وزن کودک پایین‌تر از استانداردهای لازم باشد، در یک بازه شش ماهه مورد ارزیابی کالابزرگ الکترونیکی تهیه کنند. اکنون این اعتبار خرید در حساب سرپرستان خانوار شارژ می‌شود، اما با برنامه‌ریزی که انجام شده است، از سال آینده اعتبارات در حساب مادران شارژ خواهد شد. یعنی تمام کارت‌های بانکی که به کدملی مادر متصل است، قابلیت خرید از فروشگاه‌های طرف قرارداد کالابزرگ الکترونیکی را خواهد داشت.»

دکتر قیومی با بیان اینکه حدود یک میلیون و ۲۰۰ هزار مادر باردار و دارای فرزند زیر ۵ سال را در پنج دهک اول شناسایی کرده‌ایم، می‌گوید: «افرادی که در دهک یک تا سه قرار دارند، با اولویت خدماتی قرار می‌گیرند. شناسایی

در بیست‌وهفتمین همایش سالانه آسیب‌شناسی و طب آزمایشگاه مطرح شد

خدمات آزمایشگاهی کالای لوکس نیست

تکمیلی نیز فرآیند تسویه پیچیده‌ای در نظر گرفته‌اند. در نتیجه، مردم گاهی مجبورند تمام هزینه را نقدی پرداخت کنند و بعد برای دریافت وجه از بیمه، مراحل طولانی را پشت سر بگذارند. این مسأله بویژه برای طبقات کم‌درآمد فشار مالی ایجاد می‌کند. دکتر کرمی درباره بازگشت خدمات سلامت به طبقه برخوردار جامعه می‌گوید: «آزمایشگاه یک کالای لوکس نیست. در بسیاری از کشورها هزینه واقعی خدمات سلامت از توان مالی اکثریت مردم بیشتر است و همین دلیل وجود بیمه‌های پایه و تکمیلی است. امروز در ایران در حال حرکت به سمتی هستیم که خدمات آزمایشگاهی، بستری و حتی جراحی فقط برای کسانی که توان پرداخت نقدی دارند قابل دسترسی است. این یک هشدار جدی است.»

خانوار کودکان مشمول شارژ خواهد شد و می‌توانند تا پایان سال از این اعتبار ۷۲ مرحله استفاده کنند.»

برنامه ارتقای امنیت غذایی کودکان زیر ۵ سال مبتلا به سوء تغذیه از سال ۱۴۰۲ ۷ مرحله پرداختی شروع شد و در سال ۱۴۰۳ تعداد پرداختی‌ها به ۱۱ مرحله رسید و در سال ۱۴۰۴ که از این ماه شروع می‌شود، حدود ۷ مرحله شارژ می‌شود. مدیرکل دفتر امور حمایتی و توانمندسازی وزارت رفاه با بیان این موضوع که مبلغ شارژ شده در حساب مادران باردار و دارای کودک شیرخوار هم می‌گویی: «اعتباری که برای مادران باردار و دارای فرزند شیرخوار نیازشان تهیه کنند. محصولات شامل لبنیات، پروتئین، حبوبات، غلات، مغزها، سبزیجات و میوه‌هاست. ما اقلامی مثل کالابزرگ الکترونیکی خرید کنند حذف، اما میوه، سبزی و مغزیجات را به اقلام اضافه کردیم البته در طرح پسنا علاوه بر سید غذایی، مادران می‌توانند پوشک کودک هم خرید کنند.»

برای هر کودکی که دهک یک تا پنج باشد مبلغ یک میلیون و سیصد هزار تومان، برای دهک ۶ و ۷ هم مبلغ ۸۰۰ هزار تومان برای هر کودک زیر ۵ سال دارای سوء تغذیه و واریز می‌شود

بهبود ۴۲ درصدی رشد و تغذیه در کودکان مورد حمایت

او با بیان اینکه اجرای این طرح در کشور از سال ۱۴۰۲ آغاز شده است و نتایج مطلوبی در برداشته است، توضیح می‌دهد: «هر سالی که حساب سرپرستان شارژ می‌شود، افراد مورد ارزیابی قرار می‌گیرند. چون ممکن است، برخی خرید کنند اما از روی غفلت یا سهواً والدین اقلام غذایی را به اندازه کافی در اختیار کودک قرار ندهند. به همین دلیل سنجش ماهانه تا پایان یک سالگی و بعد ۱۸ ماهگی ادامه خواهد داشت و کودکان ارزیابی می‌شوند این روند ادامه دارد تا پایان پنج سالگی. اگر بچه رشد کافی نداشته باشد یا بهبود پیدا نکرده باشد، حتماً ارزیابی مجدد خواهد شد که دلیل آن مشخص شود. شاید عدم رشد مناسب کودک اصل‌آرایی تغذیه نباشد و بیماری خاصی این مشکل را ایجاد کرده باشد. اما براساس این مشکل دیگران مان در وزارت بهداشت در سال ۱۴۰۲ حدود ۴۹ درصد و سال ۱۴۰۳ حدود ۴۲ درصد بهبود در وضعیت رشد و تغذیه کودکان داشتیم. مثلاً در خصوص لغزری شدید که همان سوء تغذیه حاد است این بهبود محقق شده است.»

مدیرکل دفتر امور حمایتی و توانمندسازی وزارت رفاه با اشاره به تعداد کودکانی که مشمول این طرح شده‌اند، می‌گوید: «سال ۱۴۰۲ با آغاز اجرای طرح حدود ۱۶۰ هزار کودک را در ۱۳۱ هزار خانواده شناسایی کردیم و سال ۱۴۰۳ حدود ۱۳۲ هزار کودک در ۱۳۰ هزار خانواده و امسال

توضیح می‌دهد: «این مسأله باید هرچه سریع‌تر تعیین تکلیف شود تا بازنشستگان از ابتدایی‌ترین خدمات محروم نمانند. آزمایشگاه‌ها ستون تشخیص پزشکی هستند. اگر شرایط به همین شکل ادامه پیدا کنند و خدمات فقط برای افراد دارای توان مالی ارائه شود، مجموعه آزمایشگاه‌ها در دیگری تعطیل خواهند شد. انتظار داریم مسئولان به‌طور جدی برای اصلاح نظام پرداخت و حل بحران بیمه‌ها اقدام کنند.»

افزایش آزمایش‌های غیرضروری

همان قدر که برخی از افراد از تزریق یا خون‌گیری می‌ترسند، اما بسیاری از مردم هم تصور می‌کنند با انجام مرتب آزمایش بدون سایر مراقبت‌ها می‌توانند بیماری‌شان را کنترل کنند که همین باعث افزایش آزمایش‌های غیر ضروری شده است. کرمی درباره این موضوع می‌گوید: «در سیستم‌های سلامت پیشرفته، خطوط درمانی تشخیص و درمان وجود دارد و هر آزمایشی انجام نمی‌شود، اما در ایران بخش زیادی از آزمایش‌ها به درخواست مستقیم بیماران انجام می‌شود. بنابراین نبود راهنماهای بالینی و نظارت بیمه‌ای باعث شده هزینه‌های غیرضروری به مردم و به سیستم تحمیل شود. به‌طور کلی بسیاری از مردم هنوز آزمایش دوره‌ای را فقط در زمان بیماری‌های انجام می‌دهند، در حالی که سلامت عمومی جامعه نیازمند آزمایش‌های پیشگیرانه است.»

آزمایشگاه‌هایی بدون رتبه‌بندی

آزمایشگاه‌ها به عنوان یکی از ارکان اصلی تشخیص و مراقبت پزشکی، نقشی حیاتی در تصمیم‌های درمانی دارند. همچنین هرگونه خطا یا ضعف در عملکرد آنها می‌تواند به

۲۶۰ هزار کودک در ۲۵۲ هزار خانواده را تحت پوشش قرار می‌دهیم. یک سید مطلوب غذایی و مقرون به صرفه براساس آنچه انستیتو تغذیه در نظر گرفته است، برای یک فرد بالغ ۲۳۸۶ کیلو کالری در روز است که کودکان حدود ۶۰ درصد آن اقلام را مصرف می‌کنند. عددی که برای رفع سوء تغذیه پیش‌بینی شده، تقریباً می‌تواند پوشش مناسبی از آن اقلام را از لحاظ هزینه داشته باشد. اما برای طرح پسنا پوشش این مقدار کم‌تر است که در تلاش هستیم سبد هزینه‌ای بزرگ‌تری را با استمرار بیشتر داشته باشیم. امسال به علت شرایط خاص اقتصادی، سیاسی و جغرافیایی کشور که جنگی را هم پشت سر گذاشتیم کمی کارها به تعویق افتاد که تلاش می‌کنیم از این ماه که حساب‌ها شارژ شده و به صورت مستمر پرداخت‌ها انجام شود.»

امسال پرداختی در ۷ مرحله انجام می‌شود

دکتر قیومی با اشاره به اینکه سال ۱۴۰۲ برای این طرح، ۱۶۰ همت بودجه در نظر گرفته شده بود، توضیح می‌دهد: «سال ۱۴۰۳ ۱۶۰ همت و سال جاری نزدیک به ۳ همت تاکنون ۲،۵ همت آن محقق شده است که در ۷ مرحله پرداخت می‌شود و جمعیت هدف هم تقریباً صد درصد افزایش پیدا کرده است. یعنی از ۱۳۴ هزار نفر به ۲۶۰ هزار نفر رسیدیم. همچنین تعداد مراحل هم افزایش پیدا کرده است و حدود ۲۰ درصد مبلغ رشد داشته است. با اعتباراتی که پیش‌بینی کردیم و افزایشی که داشتیم به نظر می‌رسد برای سال آینده هم بتوانیم همین روند را پوشش دهیم.» شاید برای بعضی افرادی سؤال ایجاد شود که چرا تحت پوشش این طرح نیستند. دکتر قیومی در این باره می‌گوید: «شناسایی افراد برای این طرح توسط وزارت بهداشت و از طریق خانه‌های بهداشت انجام می‌شود. اگر مادری باردار شده اما به خانه بهداشت برای تشکیل پرونده مراجعه نکرده است، چطور می‌توانیم او را شناسایی کنیم. ولی اگر مراجعه کرده و پرونده تشکیل داده به ما معرفی می‌شود. ما هم مبتنی بر دهک خانوار یعنی یک تا پنج با اولویت دهک یک تا سه هدف‌گذاری می‌کنیم. یعنی در ابتدا اعتبار برای سه دهک اول شارژ می‌شود و بعد دو دهک دیگر. این موضوع برای کودکان دارای سوء تغذیه هم صدق می‌کند. وقتی والدین کودک بعد از زدن واکسن‌های ضروری دیگر به خانه‌های بهداشت برای ارزیابی شرایط کودک مراجعه نکرده‌اند

چطور می‌توانیم شرایط کودک را بررسی کنیم. پس اگر افاد فکر می‌کنند مشمول دریافت این بسته هستند باید کودک‌شان را برای سنجش‌های دوره‌ای به مراکز و خانه‌های بهداشت ببرند و از لحاظ تغذیه بررسی شوند تا اگر نیاز به حمایت دارند، در مراحل بعدی بتوانیم آنها را تحت پوشش قرار بدهیم.»

اشتباه در تشخیص، درمان ناکارآمد یا اتلاف منابع منجر شود. رتبه‌بندی آزمایشگاه‌ها یک سازوکار علمی و مدیریتی برای ارزیابی، مقایسه و نظارت بر کیفیت عملکرد آن‌هاست؛ فرآیندی که با شفافیت، رقابت سالم و بهبود استانداردها کمک می‌کند. محمد علی برومند عضو هیأت مدیره انجمن علمی آسیب‌شناسی ایران، با اشاره به چالش‌های کیفیت آزمایشگاه‌ها در کشور می‌گوید: «نبود یک سیستم اعتباربخشی مستقل و استاندارد، بیماران را با ریسک مواجه می‌کند و باعث شده کیفیت خدمات آزمایشگاهی هنوز در سطحی حادقی باقی‌ماند.»

او درباره وضعیت کیفیت آزمایشگاه‌ها به «ایران» می‌گوید: «حدود ۸ تا ۱۰ سال پیش وزارت بهداشت تلاش کرد تا با اعطای لوح کیفیت به آزمایشگاه‌ها، سطح خدمات آزمایشگاهی را ارتقا دهد. اما به دلیل شرایط مدیریتی و تداخل‌های سازمانی در کشور، این اقدام در همان ابتدا محدود شد.»

او با بیان اینکه در بسیاری از کشورها، یک مؤسسه اعتباربخشی معتبر و مستقل این فرآیند را مدیریت می‌کند، اما در ایران این امکان هنوز فراهم نشده است، توضیح می‌دهد: «به همین دلیل بیماران با تنوع وسیعی از کیت‌ها و تجهیزات مواجه هستند؛ از کیت‌های معتبر بین‌المللی گرفته تا محصولاتی که توسط شرکت‌هایی با سابقه کوتاه در بازار عرضه می‌شوند و هیچ درجه‌بندی یا نظارت دقیقی بر روند آنها وجود ندارد. به نظر می‌روند، سیاست‌های موجود، بویژه در شرایط محدودیت ارز، تنها به حداقل نیازهای مربوط به تحویل خدمات به بیمار توجه دارد و تعریف کیفیت جامع تغییر چندانی نکرده است.

فوتبال ایران هنوز زنده است!

اینکه شهراورد تهران میان استقلال و پرسپولیس را فقط تا سرحد یک بازی فوتبال تقلیل دهیم، بی انصافی است. شهراورد یک جور آیین جمعی است، مناسک شهری، روانی، خانوادگی و حتی اداری! خیلی از کسانی که تمام سال می گویند «فقط لیگ های اروپایی ارزش دیدن دارند» درست همان‌ها هستند که در این ۹۰ دقیقه، با قیافه‌ای کاملاً علمی و روشنگرانه، کنترل تلویزیون را یواشکی شکار می کنند. به همسرشان می گویند «فقط چند دقیقه رو می بینم!» اما پنج دقیقه، بیست دقیقه می شود، بعد نیمه می شود، بعد هم زربلب غرمی زند: «این شبکه سه چرا تبلیغ زیاد داره؟» شهراورد یک چیز عجیب است، کسانی دنبالش می کنند که حتی اسم پنج بازیکن دو تیم را هم نمی دانند، اما همان‌ها سر صحنه گل خوردن طوری فریاد می زنند که انگار روی نیمکت مربیگری نشسته‌اند و «اوسمار» و «ساپینتو» مشاور فنی شان هستند. مادرها کنار بچه‌هایشان حرص می خورند، پدرها نقش تحلیلگر رسمی صداوسیما را بازی می کنند و وزرایی هستند که احتمالاً همان روز به منشی شان می گویند: «هر کس زنگ زد بگو جلسه‌ام...» و بعد با خیال راحت کانال را از شبکه خبری می زنند شبکه سه.

این مسابقه برای ما فقط سرگرمی نیست، یک جور فراموشی جمعی است؛ نسخه‌ای موقتی‌اما مؤثر. در کشوری که پهنه‌های شادی کم است، فوتبال نقش آن مسکن عمومی را دارد که پزشک هم نمی تواند برایش نسخه بنویسد. سرزنش فوتبال و فوتبال دوست‌ها-مخصوصاً حالا که نه سرگرمی ارزان داریم، نه امکان رویدادهای بزرگ - خطاست. شهراورد از سیستان و بلوچستان تا کردستان، از گیلان تا بوشهر و یزد، مردم را برای دقایقی از تورم، آلودگی هوا، کم‌آبی، مکانیسم ماشه و خبرهای تحریمی جدا می کند. یک نوع اتحاد بی‌هیاهوست، هرچند اتحادش در قالب دعواهای خانوادگی واتس‌آپی و طعنه‌های کاری و شوخی‌های توئیتر نمود پیدا می کند! اما همان چند دقیقه‌هایی که مردم کنار هم، با شور مشترک، یک بازی را دنبال می کنند خودش یک معجزه اجتماعی است. در روزگاری که هر چیز ساده‌ای می تواند سوزه اختلاف شود، شهراورد برای لحظه‌ای ما را تبدیل می کند به یک جامعه هم‌نفس، نفس به نفس فوتبال.

پس زنده‌باد فوتبال، زنده‌باد شهراورد.

احسان محمدی
رئیس سابق کمیته مسئولیت اجتماعی فدراسیون فوتبال

سینا حسینی / رویارویی آبی و قرمز پایتخت سال‌هاست که مانند آتشفشانی زیر خاکستر، فقط منتظر سوت آغاز است؛ نبردی که حتی اگر دو تیم در پایین‌ترین سطح آمادگی باشند، بازهم هیجانش مثل موجی از میان شهر عبور و همه را درگیر خود می‌کند. کافی است نام «دربی» شنیده شود انگار جریان برق در رگ‌های هواداران جاری می‌شود؛ از ورزشگاه‌ها تا کافه‌ها.

چهره‌های ویژه تاریخ دربی پایتخت

هویت گره خورده به یک نبرد بزرگ

گزارش

ایلیا بهزاد اول / برخی بازیکنان تاریخ پرسپولیس و استقلال، هویتشان به لحظات حساس و تاریخی دربی تهران گره خورده و به شاستنامه یکی از بزرگ‌ترین دربی‌های فوتبال آسیا تبدیل شده‌اند. مانند صفر ابرانیکا که با ۷ گل زده همچنان پس از دهه‌ها، برترین گلزن تاریخ دربی تهران است. هرچند که علی‌علیپور یکی از موفق‌ترین بازیکنان سال‌های اخیر دربی با ۵ گل زده، تنها بازیکن فعالی است که می‌تواند جایگاه او به عنوان برترین گلزن دربی تهران را تهدید کند. در جمع گلزنان ۵ گله تاریخ دربی تهران اما نام یک بازیکن بیش از سایر ستارگان خودنمایی می‌کند: مهدی هاشمی‌نسب. بازیکنی که مشهورترین باغی پایتخت محسوب می‌شود و توانسته با لباس هر دو تیم استقلال و پرسپولیس، ۵ بار در دربی گلزنی کند که مشهورترین آن، گلی بود که با لباس استقلال وارد دروازه احمدرضا عابدزاده کرد.

برخی چهره‌ها با خلق لحظاتی ماندگار

از تحریریه‌ها تا اتاق‌های جلسات سیاسی، همه به نوعی وارد میدان می‌شوند. دربی پایتخت یک ابرپدیده اجتماعی است؛ پدیده‌ای که کری‌خوانی‌های بی‌پایان، آن را زنده و پرحرارت نگه می‌دارد. نگاهی به تاریخچه این جدال نشان می‌دهد دربی همیشه فراتر از یک بازی معمولی بوده؛ رویدادی که رسانه‌های داخلی و خارجی با

چهره‌های ویژه تاریخ دربی پایتخت

هویت گره خورده به یک نبرد بزرگ

در دربی، محبوبیتی دست‌نیافتنی بین هواداران تیم‌های خود پیدا کردند. مانند فرهاد مجیدی ۴ گله که در دربی ۷۰ در لحظات پایانی، گل پیروزی‌بخش استقلال را در یک دربی جنجالی به ثمر رساند یا ایمون زاید که به عنوان یک خارجی ناشناس در دبی ۷۵، با سه گل خود در دقایق پایانی بازی، بزرگ‌ترین بازگشت پرسپولیس در تاریخ دربی را رقم زد؛ بازگشتی که به نوار چهار برد متوالی پرویز مظلومی به عنوان سرمربی در دربی خاتمه داد. سرمربی‌ای که بهترین آمار دوران مربیگری خود را مقابل پرسپولیس داشت و توانست القاب جالبی از سوی هواداران استقلال کسب کند. رگوردار نیاختن در دربی امید عالیشاه با ۱۹ بازی است که می‌تواند رکورد خود را در بازی حساس روز جمعه ارتقا ببخشد. نکته این جاست که رکورد معکوس نبرد در دربی، متعلق به سیدحسین حسینی بود که بدون برد در اوقات قانونی، راهی سپاهان شد. حالا باید دید در بازی حساس این جمعه که برای چهارمین بار به میزبانی شهری به‌جز پایتخت برگزار خواهد شد، چه بازیکنانی نام خود را در تاریخ دربی تهران ثبت خواهند کرد.

رگوردار
نیاختن در دربی امید عالیشاه با ۱۹ بازی است که می‌تواند رکورد خود را در بازی حساس روز جمعه ارتقا ببخشد

رگورد نبردن در دربی، متعلق به سیدحسین حسینی بود که بدون برد در اوقات قانونی، راهی سپاهان شد

روای قهرمانی در لیگ و حذفی که با دو شکست در دربی برپاد رفت. این برای سیزدهمین بار در تاریخ دربی تهران است که هر دو سرمربی خارجی هستند؛ پیش از انقلاب اسلامی، رایکوف در استقلال و راجرز در پرسپولیس ۷ بار به مصاف هم رفتند که حاصل آن ۴ برد برای پرسپولیس (از جمله پیروزی مشهور شش بر صفر)، ۲ برد برای استقلال و یک تساوی بود. در

یک بازی کمتر نسبت به پرسپولیس در صدر جدول قرار گرفته و پس از برد روحیه‌بخش مقابل فولاد، به دنبال شکستن طلسم هشت ساله و ارتباط آنها با هواداران وجود دارد و آرامش با حضور اوسمار به اردوی تیم بازگشته است؛ سرمربی‌ای که یک‌بار در دربی مقابل جواد نکونام قرار گرفت و به تساوی بدون گل رسید. در سمت مقابل، استقلال با

وقتی تهرانی‌ها به شهرستان می‌روند

گروه ورزشی / دربی تهران، این نبرد سنتی میان استقلال و پرسپولیس، غالباً در استادیوم‌های آزادی و شیرودی (امجدیه تهران) برگزار شده، اما بار نیز به دلایلی خاص و پرحاشیه، خارج از پایتخت انجام شده است. این مسابقات، گرچه از شور و هیجان همیشگی برخوردار هستند اما نمایانگر چالش‌های فوتبال ایران نیز بوده‌اند. استقلال در این دیدارهای «مهمان» هنوز موفق به کسب پیروزی نشده، در حالی که پرسپولیس با برد اخیر خود، طلسم را شکست. مروری بر این دربی‌های خارج از خانه:

۱- دربی ۴۰ (۱۳۷۱) - بندرعباس:

به دنبال حواشی دربی ۳۹، این بازی به عنوان تنبیه به بندرعباس تبعید شد. مسابقه در غیاب تماشاگران (با تعداد محدود) در گرمای جنوب برگزار شد و با نتیجه صفر-صفر به پایان رسید.

۲- دربی ۶۳ (۱۳۸۱) - تبریز:

به دلیل تعمیرات آزادی، دربی به تبریز منتقل شد. علی‌سامره گل زودهنگامی برای استقلال به ثمر رساند، اما پانالتی دقیقه ۹۰ علی‌انصاریان بازی را به تساوی کشاند.

۳- دربی ۱۰۴ (۱۴۰۳) - اراک:

باز هم به دلیل تعمیرات آزادی، دربی در اراک برگزار شد. پرسپولیس با گل دقیقه ۹۰ کنعانیزادگان از روی نقطه پنالتی، یک-صفر پیروز شد و اولین برد خود در دربی خارج از تهران را جشن گرفت. این باخت، ناگامی‌های استقلال در دربی‌های خارج از خانه را تداوم بخشید.

سوزه رسانه‌ها بوده است.

در ایتالیا، دربی دلامادونیا میان اینتر و میلان یکی از زیباترین تقابلهای فوتباللی جهان از نظر تقابل‌های هواداری است. تیفوسی‌های هر دو تیم با پرچم‌های غول‌پیکر خود سن‌سیرو را به صحنه‌ای تئاتری بدل می‌کنند. یکی از فراموش‌نشدنی‌ترین رویدادهای این دربی، دیدار لیگ قهرمانان ۲۰۰۵ بود که با پرتاب مواد آتش‌زا و دخالت پلیس متوقف شد.

در اسپانیا، جدال اتلتیک بلبائو و رئال

«ایران» بررسی می‌کند؛ چرا دوئل پرسپولیس و استقلال همیشه برای هواداران تماشایی است؟

دربی پایتخت؛ نقطه جوش فوتبال

هیجانش مثل طوفان از شمال تا جنوب کشور پیچیده. انگار نه فاصله مهم است نه مکان؛ آنچه اهمیت دارد لحظه برخورد دو جریان عظیم است؛ ۹۰ دقیقه‌ای که ضربان قلب میلیون‌ها نفر را تندتر می‌کند و بار دیگر ثابت می‌کند دربی پایتخت فقط یک بازی نیست؛ یک رویداد است، یک روایت جمعی، یک انفجار احساسی که هر بار هیجان ایرانی‌ها را زیر و روی می‌کند.

سرخ‌ها به دنبال تکرار خاطرات خوش اراک

آبی‌ها

طلسم‌شکنی می‌کنند؟

گروه ورزشی / دربی تهران روز جمعه در شرایطی برگزار می‌شود که پرسپولیس با توجه به نتایج خوب خود در سال‌های اخیر، در تعداد پیروزی‌ها توانسته از استقلال پیشی بگیرد و با ۲۹ برد، بالاتر از استقلال با ۲۶ برد قرار گرفته است.

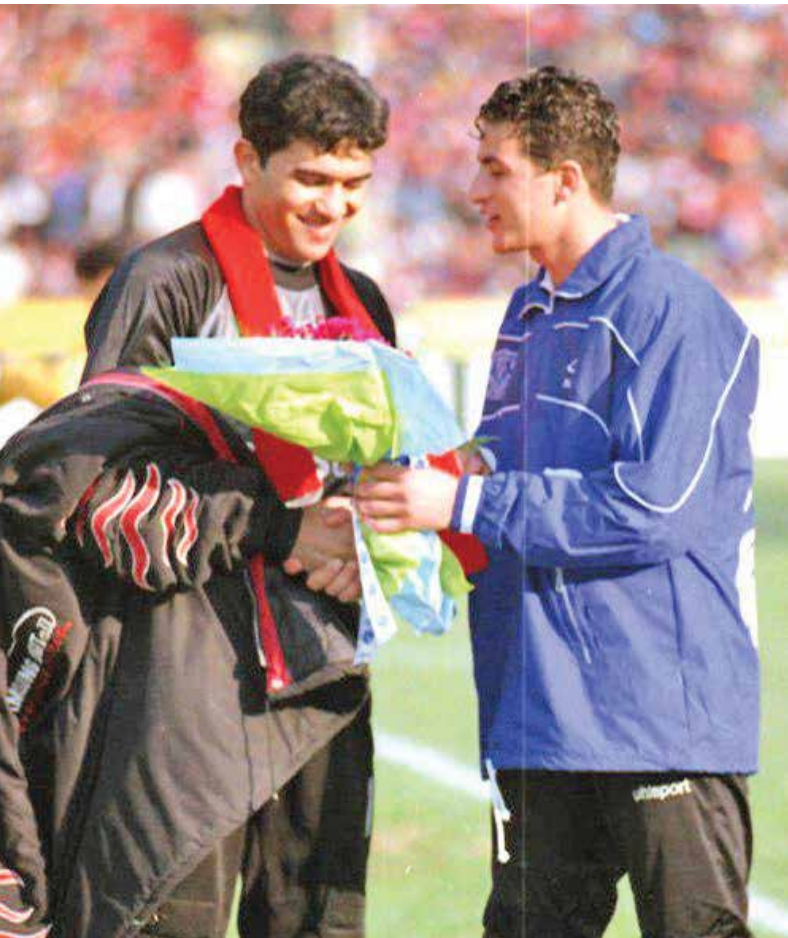
هرچند که در موردی نادر بین دربی‌های بزرگ فوتبال جهان، تساوی بیشترین سهم را از نتایج دربی با ۵۰ نتیجه مساوی برمی‌گردد.

تا زمان دربی ۱۰۰ تهران، استقلال با ۲۶ برد از پرسپولیس پیشی گرفته بود اما برد تیم یحیی گل محمدی مقابل ساپینتو با تک گل عیسی آل‌کنیرو پس از آن پیروزی در فینال جام حذفی، پرسپولیس را در آمار تاریخ دربی‌ها بالاتر از استقلال قرار داده است.

آخرین برد استقلال در اوقات قانونی دربی، به ۱۰ اسفند ۱۳۹۶ و گلزنی وربا غفوری در تقابل با پرسپولیس برانکو ایوانکوویچ برمی‌گردد.

از آن زمان در ۱۷ بازی برگزار شده و سوپرجام فوتبال ایران که برگزار نشد، استقلال دو بار در ضربات پنالتی جام حذفی به‌برد رسیده اما این بردهای خارج از زمان قانونی بازی طبق قوانین، در دسته‌بندی تساوی‌ها قرار می‌گیرند و بنابراین، استقلال می‌خواهد در دربی روز جمعه به طولانی‌ترین طلسم نبردن در تاریخ دربی پاسخ دهد.

پرسپولیس در سال‌های ۷۵ تا ۷۷ در سه دربی متوالی لیگ آزادگان مقابل استقلال پیروز شد اما هیچ‌گاه نتوانسته در لیگ برتر، طی سه بازی متوالی پیروز دربی شود و در دربی جمعه با پیروزی، این رکورد را ثبت می‌کند. برخلاف استقلال که در دوران پرویز مظلومی در سال‌های ۸۹ و ۹۰، توانست به سه پیروزی متوالی با کلین‌شیت در لیگ برتر برسد.

تقابل‌های برانکو ایوانکوویچ و وینفرد شفر، برانکو به دو برد رسید، یک برد سهم شفر شد و یک بازی نیز به تساوی رسید. تنها دربی استراماچونی و گاللدرون، با پیروزی پرسپولیس به پایان رسید و سال گذشته در تقابل کارتل و بوزویچ، سرمربی ترکیه‌ای پرسپولیس به برد رسید تا پرسپولیس در بازی‌های دو تیم با مربیان خارجی، آمار بهتری داشته باشد.

درگیری‌های تاریخی در دربی پایتخت

از کتک کاری محرمی و قلعه‌نویی تا مشت برومند

اولین نتیجه انضباطی تاریخ دربی شد. دربی ۴۹ (۱۳۷۹) با مشت پرویز برومند و درگیری گسترده میان بازیکنان و تماشاگران، نمونه‌هایی دیگر از تنش‌های تاریخی بودند. در دهه ۹۰، شکل درگیری‌ها تغییر یافت؛ در دربی ۸۲ (بهمن ۱۳۹۵) بهزاد غلامپور، مربی دروازه‌بانان استقلال، مهدی ترابی را در بین دو نیمه هل داد و تصاویر آن در فضای مجازی نیز منتشر شد.

در دربی ۹۵ (آذر ۱۴۰۰) تکل خشن محمد نادری روی عیسی آل‌کنیرو درگیری دقیقه ۹۶ و در دربی ۱۰۴ (اراک)، تنش میان کنعانیزادگان و بازیکنان استقلال تا توتل رختکن ادامه یافت. این درگیری‌ها، اگرچه چهره‌ای ناخوشایند از دربی ارائه می‌دهند، اما بخشی از تاریخ این مسابقه هستند و سوزهای برای کری‌خوانی و خاطرات هواداران شده‌اند. با این حال، حفظ فضای ورزشی و جوانمردانه، همواره باید در اولویت باشد.

سوسیداد نیز یکی از دربی‌های مبتنی بر هویت‌های فرهنگی است، تقابلی که ریشه در تاریخ و افتخارات منطقه باسک دارد. همچنین در ترکیه، دربی استانبول میان فنرباغچه و گالاتاسرای با شور خاص مدیترانه‌ای همراه است، رقابتی که بارها به درگیری‌های شدید و داستان‌های فراموش‌نشدنی انجامیده است. از آمریکای جنوبی تا اروپا و از استانبول تا اسکاتلند، دربی‌ها قلب تپنده فوتبال جهان هستند، بازی‌هایی که ورای نتیجه، تاریخ و احساس یک نسل را روایت می‌کنند.

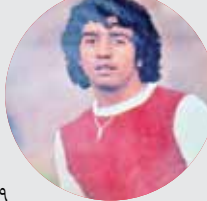

وقتی شهر دوپاره می‌شود!

فرخ حسایی / دربی‌ها در فوتبال، تنها یک مسابقه فوتبال نیستند بلکه روایت رویارویی تاریخ، فرهنگ، هویت و تعصب میلیون‌ها هوادارند. از آمریکای جنوبی تا اروپا، تقابل تیم‌هایی که یک شهر، یک جامعه و گاهی یک ملت را دو یا چند پاره می‌کنند، همواره صحنه‌هایی خلق کرده‌اند که در حافظه فوتبال جهان ماندگار شده است.

در بوئنوس‌آیرس، سوپرکلاسیکو میان بوکا جونیورز و روبریولانه پراشتهاب‌ترین دربی جهان شناخته می‌شود. این جدال نه‌تنها

خیابان‌های آرژانتین را به لرزه درمی‌آورد، بلکه توجه جهانی فوتبال را هم جلب می‌کند. فینال لیبرتادورس ۲۰۱۸ بین این دو تیم یکی از جنجالی‌ترین مسابقات تاریخ بود. حمله به اتوبوس بازیکنان روبریولانه باعث تعویق بازی شد و در نهایت مسابقه از قاره آمریکا به مادرید منتقل شد! اتفاقی که نظیر در تاریخ فوتبال در اروپا، ال‌کلاسیکو میان بارسلونا و رئال مادرید شاید مشهورترین رقابت فوتبال دنیا باشد که البته بین دو تیم از یک شهر نیست اما تمام ویژگی‌های یک دربی را دارد. این

گروه ورزشی / در ۱۰۵ مسابقه‌ای که استقلال و پرسپولیس بیش از این انجام دادند، حاشیه‌ها و اتفاقات عجیب و غریب زیادی رخ داده که در ادامه به برخی موارد از آنها اشاره شده است.

از داریوش مصطفوی، اولین باغی فوتبال ایران که اواخر دهه ۴۰ استقلال به پرسپولیس رفت، تا بازیکنانی که با تکل‌ها یا درگیری‌های خود جنجال‌ساز شدند، این مسابقه پر از لحظات تاریخی و بی‌اماندنی است. مصطفوی به دلیل دوستی دیرینه با همایون بهزادی و ادامه تحصیل، از استقلال جدا و راهی پرسپولیس شد؛ اقدامی که آن زمان بسیار جنجالی بود. یکی از مهم‌ترین انتقال‌های جنجالی، مهدی هاشمی‌نسب بود؛ مدافعی که پس از اختلاف با علی پروین در پرسپولیس، با پیشنهاد ۱۰۰ میلیون تومان به استقلال پیوست و در دربی‌ها با گل‌هایش، هواداران دو تیم را شوکه کرد. دروازه‌بان استقلال، بهزاد غلامپور نیز با واکنش‌های تاریخی خود در سال ۹۴، نشان داد در دربی‌ها هر لحظه می‌تواند

ایران در «ایران»

فعالیت سامانه بارشی از شمال غربی کشور آغاز شد

برف و باران سرانجام به تهران رسید

ایران زمین- با استقرار سامانه بارشی تازه در کشور، مناطق شمال غرب کشور، سواحل دریای خزر و ارتفاعات البرز و زاگرس شاهد وقوع رگبار باران، بارش برف و وزش بید خواهند بود. بارش باران از روز گذشته کرج و مناطقی از تهران را هم تحت تأثیر قرار داد و باعث شد اندکی از غلظت آلاینده های هوای این دو کلانشهر کاسته شود.

«صادق ضیائی‌بان» رئیس مرکز ملی پیش بینی و مدیریت بحران مخاطرات وضع هوا سازمان هواشناسی با تشریح آخرین وضعیت جوی ایران گفت: «روز گذشته با ورود سامانه بارشی به شمال غرب کشور، در آذربایجان غربی، آذربایجان شرقی، اردبیل و برخی نقاط استان های کردستان، کرمانشاه، همدان و مرکزی ابرناکی، رگبار پراکنده و وزش باد شدید موقتی رخ داد.» وی افزود: «همچنین دامنه های جنوبی البرز شامل زنجان، قزوین، البرز و تهران نیز تحت تأثیر این شرایط قرار گرفتند. با این حال، افزایش محسوس سرعت باد باعث کاهش غلظت آلاینده ها در شمال غرب و غرب کشور و از اواخر وقت در قزوین، البرز، تهران و اصفهان خواهد شد.»

ضیائی‌بان یادآورشد: «امروز (سه شنبه، ۱۱ آذر) در ارتفاعات زاگرس مرکزی در جنوب غرب و غرب کشور و همچنین در غرب اصفهان، شمال آذربایجان غربی، آذربایجان شرقی و اردبیل افزایش ابر، وزش باد، رگبار، رعدوبرق و بارش برف پیش بینی می شود.

از بعدازظهر سه شنبه نیز با نفوذ جریان‌ات شمالی به غرب سواحل خزر، در گیلان و شرق اردبیل ابرناکی، کاهش دما، وزش باد و آغاز بارش رخ خواهد داد.» وی تصریح کرد: «روز چهارشنبه (۱۲ آذر) در شرق اردبیل، گیلان، مازندران، مناطقی از گلستان و خراسان شمالی رگبار، رعدوبرق، وزش باد و کاهش نسبی دما مشاهده می شود. در ارتفاعات البرز بارش باران و برف انتظار می رود. همچنین در مناطقی از شرق لرستان، ارتفاعات شرق خوزستان، چهارمحال و بختیاری، شمال فارس، اصفهان، یزد، خراسان جنوبی و خراسان رضوی ابرناکی، وزش بید و رگبار پراکنده باران پیش بینی می شود.» رئیس مرکز ملی پیش بینی ادامه داد: «روز پنجشنبه (۱۳ آذر) بارندگی در سواحل شمالی ادامه یافته و در خراسان شمالی، خراسان رضوی و ارتفاعات خراسان جنوبی نیز ابرناکی، رگبار پراکنده و وزش باد رخ می دهد. این موج بارشی اوایل شب پنجشنبه از شمال شرق کشور خارج خواهد شد.»

رئیس سازمان هواشناسی در گفت وگو با «ایران» اعلام کرد

کمبود جبران ناپذیر بارش پاییزه

گزارش خبری

سهیلا یادگاری

بارش های پاییز حدود ۲۵ درصد از کل بارش سالانه را تشکیل می دهند که اگر در فصل های بعدی میزان بارش افزایش یابد، امکان جبران بخشی از این کمبود وجود دارد. با توجه به شرایط آب و هوایی ایران که تقریباً در اقلیم خشک قرار دارد، کم بارشی در اکثر سال ها در کشور مشاهده شده است اما سازمان هواشناسی اعلام کرده امسال وضعیت بارش ها از دهه های گذشته بدتر شده است.

سحر تاجبخش رئیس سازمان هواشناسی در گفت وگو با «ایران» در پاسخ به این سؤال که امسال از نظر بارشی با سال های قبل چه تفاوتی دارد؟ گفت: «بارش سال آبی جاری به طور قابل توجهی کمتر از میانگین بلندمدت (۳۰ تا ۵۰ سال اخیر) است. در اغلب استان های واقع در غرب، فلات مرکزی و شرق کشور،

و کمبود شدید بارش روبه رو هستند.» رئیس سازمان هواشناسی در خصوص پیش بینی بلند مدت و تا پایان سال از وضعیت بارش ها گفت: «به طور میانگین، بارش های پاییز حدود ۲۵ درصد از کل بارش سالانه را تشکیل می دهند. بنابراین اگر در فصل های بعدی میزان بارش افزایش یافته و شرایط بهتری نسبت به نورمال حاکم شود، امکان جبران بخشی از این کمبود وجود دارد.» جبران بخشی از این کمبود وجود دارد. با این حال، بر اساس خروجی مدل های پیش بینی فصلی، احتمال وقوع ترسالی در ماه های آینده پایین است و به نظر می رسد کمبود بارش پاییزه تا پایان سال جبران نخواهد شد. پیش بینی ها نشان می دهد که در زمستان و نیمه اول بهار نیز احتمال وقوع بارش های کمتر از نورمال، بویژه در نیمه شرقی و جنوبی کشور وجود دارد. با خوش بینی می توان

امیدوار بود که بارش های نورمال یا اندکی بیش از نورمال در غرب و شمال کشور در این بازه زمانی، بخشی از بحران آبی را کاهش دهد. با این حال، کسری مخازن سطحی و زیرزمینی که طی دهه های گذشته ایجاد شده اند، همچنان موجب تداوم تنش و بحران آب خواهند شد.

در مجموع، با توجه به روند تغییر اقلیم، افزایش تأخیر و کاهش بارش ها، آینده منابع آبی در خاورمیانه - بویژه در کشورهایی مانند ایران، ترکیه و عراق که بخش مهمی از اقتصادشان به کشاورزی وابسته است -

نگران کننده و نامطمئن به نظر می رسد. وی با مقایسه وضعیت جوی ایران با کشورهای همسایه، در پاسخ به این سؤال که در این کشورها نیز بارش ها به حداقل رسیده یا وضعیت متفاوت است؟ خاطرنشان کرد: «اغلب کشورهای خاورمیانه و آسیای میانه در زمره مناطق کم بارش جهان قرار دارند و شرایط اقلیمی مشابهی دارند. با این حال، کشورهایی که وابستگی بیشتری به منابع آب سطحی برای کشاورزی یا تولید برق دارند (مانند ایران و عراق)، آسیب پذیری بسیار بیشتری نسبت به کشورهای کم وابسته تری چون امارات متحده عربی یا قطر نشان می دهند.»

رئیس سازمان هواشناسی با اشاره به تغییرات اقلیمی و تأثیر آن بر وضعیت آب و هوایی کشور، توضیح داد: «تغییر اقلیم عمدتاً نتیجه فعالیت های انسان ساخت است؛ از جمله سوزاندن سوخت های فسیلی و افزایش غلظت گازهای گلخانه ای مانند متان و دی اکسیدکربن در جو زمین. این فرآیند موجب حبس گرما در اتمسفر و افزایش میانگین دما طی بیش از یک قرن گذشته شده است.»

به گفته تاجبخش، علاوه بر این، عواملی چون جنگل زدایی، تغییر کاربری گسترده زمین و مداخلات انسانی در سامانه های طبیعی، سبب تغییر در الگوهای چرخه هوا و آب شده اند. پیامد این تغییرات، بروز پدیده هایی است که در گذشته یا وجود نداشته یا بسیار نادر بوده اند؛ مانند طوفان های شدید، بارش های ناگهانی و سیل آسا و خشکسالی های طولانی مدت. با وجود تلاش کشورها برای افزایش سهم انرژی های تجدیدپذیر (مانند انرژی خورشیدی) در سبد انرژی مصرفی، روند گرمایش جهانی همچنان ادامه دارد. براساس سناریوهای میان مدت و خوش بینانه «هیات بین الدول تغییر اقلیم (IPCC)»، دمای زمین تا پایان قرن حاضر ممکن

در اغلب استان های واقع در غرب، فلات مرکزی و شرق کشور، بارش یا ثبت نشده و یا بسیار ناچیز بوده است

انجمن ام اس ایران
Iran MS Society
انجمن مولتیپل اسکلروز ایران

آماده دریافت کمک های نقدی و غیر نقدی شما نیکوکاران گرامی می باشد

ام اس شاید بتواند راه ما را ناهموار سازد اما هرگز نمی تواند ما را از رفتن باز دارد

آدرس: خیابان انقلاب، خیابان وصال شیرازی
ترسیده به چهارراه طالقانی، خیابان شمس، پلاک ۲۵
تلفن: ۸ - ۱۱۸۷ ۶۶۹۵۱ ● ۹ - ۳۹۰۷ ۶۶۹۵۳
فکس: ۶۶۴۹۹۵۱۴

info@iranms.ir - www.iranms.ir

آگهی دعوت به مزایده عمومی املاک

شرکت فراوری و توسعه ابنیه شاهد در نظر دارد تعداد ۴ واحد از آپارتمان های مسکونی در حال ساخت واقع در مجتمع مسکونی اقرا به نشانی: تهران، خیابان ظفر - خیابان فرید افشار - خیابان دولتشاد - انتهای خیابان صبا شرقی را از طریق مزایده به صورت نقد و اقساط به فروش برساند. متقاضیان می توانند از تاریخ درج این آگهی جهت دریافت اسناد به دفتر شرکت به نشانی: تهران - خیابان مطهری - خیابان کوه نور - پلاک ۲۴ - طبقه دوم مراجعه و یا با شماره تلفن های ۸۸۵۴۱۴۵۲ - ۸۸۵۴۱۴۵۳ داخلی ۲۳ یا ۲۷ تماس حاصل فرمایند.

شرایط پرداخت:

- چهل درصد همزمان با امضای قرارداد
- پنجاه درصد طی ۱۸ ماه در ۶ قسط هر سه ماه یکبار
- پنج درصد همزمان با تحویل واحد
- پنج درصد همزمان با انتقال سند
- واحدها در حال ساخت می باشند با پیشرفت هفتاد درصد.

- مهلت خرید اسناد مزایده تا پایان ساعت اداری روز سه شنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۱۸ می باشد و متقاضیان می بایست پیشنهادات خود را حداکثر تا ساعت ۱۶ روز یکشنبه به تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۳۰ به شرکت ارائه نمایند.

- تضمین شرکت در مزایده به مبلغ ۵٪ قیمت واحد مورد نظر می باشد که به یکی از صورت های زیر در پاکت الف ارائه خواهد شد:

(الف) رسید بانکی واریز وجه مزبور به حساب بانکی شرکت فراوری و توسعه ابنیه شاهد.

(ب) ضمانت نامه بانکی به نام شرکت فراوری و توسعه ابنیه شاهد.

- جهت خرید اسناد مزایده برای هر واحد به صورت مجزا، واریز مبلغ ۵۰ میلیون ریال به حساب شماره شبای IR ۴۹۰۶۰۰۳۰۱۴۰۱۱۱۹۷۲۰۶۳۷۰۰۱ بانک قرض الحسنه مهر ایران به نام شرکت فراوری و توسعه ابنیه شاهد و ارائه فیش واریزی در زمان تحویل اسناد الزامی می باشد.

- شرکت در رد یا قبول پیشنهادات مختار است.

آپارتمان های مجتمع مسکونی اقرا تهران

ردیف	طبقه	سمت	مساحت تقریبی (مترمربع)	قیمت پایه مزایده (هر مترمربع ریال)	قیمت پایه مزایده واحد (ریال)
۱	دوم	شمال غربی	۱۴۹	۱,۸۵۰,۰۰۰,۰۰۰	۲۷۵,۶۵۰,۰۰۰,۰۰۰
۲	سوم	جنوب غربی	۱۴۸	۱,۸۹۰,۰۰۰,۰۰۰	۲۷۹,۷۲۰,۰۰۰,۰۰۰
۳	چهارم	شمال شرقی	۱۲۷	۱,۹۵۰,۰۰۰,۰۰۰	۲۴۷,۶۵۰,۰۰۰,۰۰۰
۴	پنجم	جنوب شرقی	۱۱۴	۱,۹۸۰,۰۰۰,۰۰۰	۲۳۵,۷۲۰,۰۰۰,۰۰۰

گردشگر در جیرفت می‌داند و از برگزاری همایش بزرگ «تمدن جیرفت، همسایگان و خوشیاوندان»- شناخت ژرف‌تر منظر فرهنگی جیرفت در بستر تمدن‌های هم‌زمان پیرامونی و فرامنطقه‌ای- در دی‌ماه امسال خبر می‌دهد و می‌گوید: «امیدواریم که خروجی این همایش، تخصیص و تصویب ردیف اعتباری ملی سالانه برای کاوش کنارسندل و محوطه‌های مرتبط و راه‌اندازی موزه منطقه‌ای جیرفت باشد.» ضیاء کمالی در پاسخ به این سؤال که سواى تلاش برای دریافت اعتبارات ملی و استانی، چه برنامه‌ای در جیرفت می‌شود اجرایی کرد که به رشد اقتصاد گردشگری منجر شود هم می‌گوید: «یک‌سری کارها را داریم انجام می‌دهیم، از جمله تقویت اقامتگاه‌های بوم‌گردی در نزدیکی سایت‌های باستانی مثل شهر قدیم و کنار صندل. اما بحث این است که باید یک‌سری مسائل ملموس باشد تا گردشگر بیاید و ببیند. الان گردشگر می‌آید کنارسندل و می‌گوید: «اینکه یک تپه خاکی است.» وقتی سایت‌موزه شود، نگاهش عوض می‌شود، یک چیزهایی می‌بیند، تاریخ و تمدن برای گردشگر ملموس است.»

نگاه ویژه

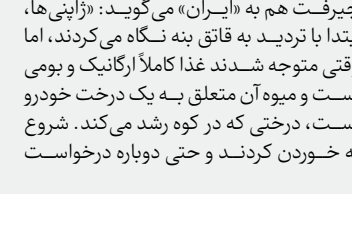
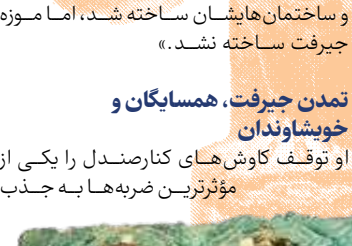
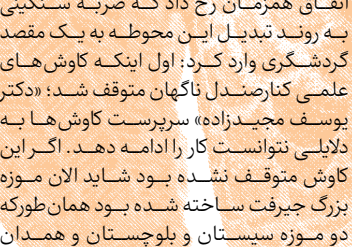
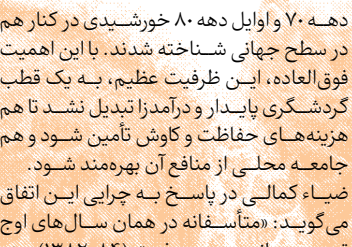
او از برنامه‌ریزی برای ایجاد یک سالن (سازه سبک قابل حمل) -برای معرفی در سایت کنارسندل خبر می‌دهد و درباره پرونده ثبت جهانی کنارسندل هم می‌گوید: «وزیر میراث فرهنگی نگاه ویژه‌ای به حوزه میراث فرهنگی و گردشگری جیرفت دارد. سالن معرفی می‌تواند شامل عکس‌ها، ویدیوها و توضیحات باشد تا گردشگران چیزی قابل مشاهده داشته باشند. با تصاویر و فیلم‌هایی از فرآیند کاوش‌ها برای آنها پخش می‌شود.»

او با توجه به علاقه دانشجویان رشته باستان‌شناسی دانشگاه‌های ایران و حتی کشورهای اروپایی برای مشاهده کاوش‌های باستان‌شناسی از نزدیک در فصل کاوش می‌گوید: «طرحی برای بازدید آنها یا ماندگار کردن و جذب دانشجویان باستان‌شناسی نوشته شده است. این دانشجویان بایاند و در یک محوطه کار کنند، هم برای آنها تجربه می‌شود و هم رزومه خوبی برای آنها به وجود می‌آید که روی تمدن هلیل‌رود کاوش کرده‌اند. این تجربه برای هر باستان‌شناسی بسیار ارزشمند است، زیرا فرصت کار در یک تمدن تاریخی واقعی را به آنها می‌دهد. اما اجرای این طرح هم منوط به تخصیص و جذب اعتبار است و پول می‌خواهد.»

او امیدوار است که نگاه ویژه استاندار و وزیر میراث فرهنگی به جیرفت، به اتفاق خوبی برای تمدن هلیل‌رود منجر شود. ضیاء کمالی کنارسندل را یک محوطه بسیار گسترده می‌داند و می‌گوید: «تمام روستای کنارسندل در حریم محوطه ۵ هزار ساله قرار دارد. اهالی می‌خواهند برای جوانان خان‌ای بسازند، این موضوع هم می‌طلبد که دولت پای کار بیاید، اعتبار ویژه‌ای تعیین کند، روستای جدیدی برای نسل جوان این روستا تعریف کند تا دیگر در این روستا ساخت‌وساز نشود. چون این موضوع ربط مستقیم با ثبت جهانی کنارسندل دارد.»

او چاه‌جایی روستای قدیم را قابل امکان نمی‌داند اما تأکید می‌کند که برای ثبت جهانی کنارسندل، نباید ساخت‌وساز جدیدی انجام بگیرد. به گفته ضیاء کمالی، وزیر میراث فرهنگی با توجه به اهمیت تمدن ۵ هزار ساله هلیل‌رود، پرونده ثبت جهانی «کنارسندل را در اولویت» گذاشته است. او می‌گوید: «تاکنون

سه هیأت از وزارت میراث فرهنگی برای بررسی پرونده به جیرفت آمده‌اند. بزودی هم گروهی مستقر می‌شود تا کارهای پرونده و اقدامات لازم برای ثبت جهانی را ادامه دهد.» او از احتمال انجام کاوش‌های جدید در کنارسندل قبل از برگزاری همایش خبر می‌دهد .

در کشوری و اروپایی و حتی برخی کشورهای عربی، بهترین موزه‌ها و ساختمان‌ها ساخته می‌شود و آثار کشورهای ایران، عراق و افغانستان را قاجاقی و در آنجا نگهداری می‌کنند، اما ما هنوز نتوانسته‌ایم برای میراث خودمان فضاهای استاندارد فراهم کنیم. این موضوع نیازمند توجه جدی است

عکس‌ها: علی محمدی / ایران

معروف‌تر آن یعنی اصحاب کهف نیست. مردم تنها به دلیل قدیمی بودن این شهر به آن دقیانوس می‌گویند. سال‌ها پیش وقتی به جیرفت قدیم می‌رفتید روی تابلوی ورودی آن بزرگ نوشته شده بود به شهر جیرفت قدیم (دقیانوس) خوش آمدید. اما الان خبری از آن نیست، چون بسیاری از گردشگرانی که به منطقه می‌آمدند، جیرفت قدیم را با دقیانوس و اصحاب کهف یکی می‌دانستند، بنابراین آن تابلو برداشته شد. شهر قدیم جیرفت تقریباً بیش از ۲۰ سال است که در رسانه‌ها مطرح شده، اما توجهی که باید به آن نمی‌شود. هرچند کاوش‌های آن به سرپرستی «حمیده چوبک» دوباره شروع شده است و چند وقت پیش فصل سال ۱۴۰۴ آن به پایان رسید. کاوش‌های باستان‌شناسی حمیده چوبک نشان داد که جیرفت در زمان سلجوقی‌ها یکی از شهرهای ثروتمند و آباد ایران بوده است. اما این شهر ۸۰۰ ساله، هنوز جایگاهی را که باید در مسیر گردشگری داشته باشد، ندارد. شاید دلیل آن را کنت در روایت آن دانست.

ضیاء کمالی در پاسخ به این انتقاد می‌گوید: «برای جذب گردشگر به شهر قدیم جیرفت و کنارسندل برنامه داریم، اما همه برنامه‌ها نیازمند تخصیص اعتبار است. شهر قدیم باید به سایت‌موزه تبدیل شود تا گردشگر بتواند از آن بازدید کند، اما در حال حاضر امکانات لازم فراهم نیست.» او می‌گوید: «در اوج گردشگری، راهنماهای باستان‌شناس را به منطقه می‌آوریم، اما امکان استقرار دائمی راهنما وجود ندارد چرا که تعداد گردشگران در ماه‌های اخیر بشدت کاهش یافته و تقریباً به صفر رسیده است. راه‌اندازی سایت‌موزه در شهر قدیم، کمک شایانی به جذب گردشگر خواهد کرد.»

چرا تاریخ ۵ هزار ساله اقتصادی نشد؟ تمدن هلیل‌رود، محوطه ۵ هزار ساله کنارسندل و شهر قدیم جیرفت در اواخر

دنیا به سود کل ایران خواهد بود.» ضیاء کمالی اعتقاد دارد: «با تکمیل موزه منطقه‌ای جیرفت، این مجموعه می‌تواند به «دروازه ورود گردشگران به ایران» تبدیل شود. گردشگران با برنامه‌ریزی سفرهایی شامل مقاصدی مانند شیراز، اصفهان یا یزد، نهایتاً به جیرفت خواهند آمد. اگرچه مقصد اصلی آنان ممکن است ارگ بم یا باغ شاهزاده ماهان باشد، اما وجود این موزه، سفر آنها را کامل‌تر و جذاب‌تر کرده و به رونق گردشگری سراسر کشور کمک می‌کند. این پروژه مطابق با سیاست‌های توسعه گردشگری دولت، نقش کلیدی در معرفی ظرفیت‌های ایران خواهد داشت.»

شهر قدیم جیرفت

محوطه تاریخی شهر قدیم جیرفت خلوت بود. فقط تیروهای پایگاه حفاظت میراث فرهنگی جیرفت قدیم بودند و چند سنگ که در سایه آثار باقی‌مانده از کاوش‌های حمیده چوبک، سرپرست کاوش‌های این شهر، آرام گرفته بودند؛ شهری که ۸۰۰ سال پیش محل زندگی اهالی جیرفت امروز بود. کاوش‌های حمید چوبک نشان داد، این شهر یکی از شهرهای ثروتمند در دوره سلجوقی بود؛ شهری که در آن سفالی کشف شد که روی آن زنی می‌نواخت. این سفال را باستان‌شناسان نشانه‌ای برای شاد بودن جامعه آن روز جیرفتی‌ها می‌دانند. نادر سلیمانی علی‌آبادی، باستان‌شناس کرمانی، در گفت‌وگو با «ایران» می‌گوید: «جمله «کرمانان غر» به حیات جیرفت قدیم پایان می‌دهد. پس از آن، جیرفت جدید و امروزی شکل می‌گیرد و دوران تازه‌ای از زیست انسانی در این منطقه آغاز می‌شود.»

کدام دقیانوس؟

جیرفتی‌ها به شهر قدیم جیرفت، «دقیانوس» می‌گویند که هیچ ربطی به آن دقیانوس معروف و اصحاب

ضیاء کمالی می‌گوید: «موزه ۱۴ طبقه منطقه‌ای جیرفت با وجود واگذاری زمین و آغاز کار از ۱۵ سال پیش، بارها متوقف شده و با وجود پیشرفت‌هایی، دو سال است دوباره نیمه‌کاره مانده و همچنان بزرگ‌ترین پروژه نیمه‌تمام میراث فرهنگی کشور است.» او معتقد است، «تکمیل این موزه با توجه به ارزش جهانی آثار سنگ صابونی جیرفت، می‌تواند به دروازه ورود گردشگران به ایران تبدیل شود.»

ضیاء کمالی با اشاره به علاقه گردشگران فرهنگی زاین به تاریخ جیرفت می‌گوید: «پیش از کرونا در سال ۹۷، با فعال کردن این ظرفیت، ۲۲ تور ژاپنی به جیرفت آمدند. این نشان می‌دهد با تجهیز موزه و نمایش کامل آثار، می‌توان تورهایی تخصصی باستان‌شناسی را از سراسر جهان جذب کرد.»

او یادآوری می‌کند: «در کشورهای اروپایی و حتی برخی کشورهای عربی، بهترین موزه‌ها و ساختمان‌ها ساخته می‌شود و آثار کشورهای ایران، عراق و افغانستان را قاجاقی و در آنجا نگهداری می‌کنند، اما ما هنوز نتوانسته‌ایم برای میراث خودمان فضاهایی استاندارد فراهم کنیم. این موضوع نیازمند توجه جدی است.»

این مسئول، ساخت و تکمیل موزه منطقه‌ای جیرفت را نیازمند منابع مالی می‌داند و می‌گوید: «اگر بتوانند جیرفت را از تهران و استان حمایت مالی کنند و حداقل نیاز مالی فاز اول موزه -که حدود ۲۰۰ میلیارد تومان اعتبار می‌خواهد- تأمین شود، می‌توان آن را تکمیل و تجهیز کرد تا این آثار ارزشمند در معرض دید قرار گیرند.» ضیاء کمالی می‌گوید: «در حال حاضر، حتی در بسیاری از محوطه‌ها نمی‌توانیم کاوش انجام دهیم، چون ممکن است آتاری کشف شود که نگهداری آن با توجه به کمبود فضا مشکل است. این موضوع فقط مسأله جیرفت نیست؛ مسأله‌ای ملی است، چون

معر فی این داشته‌ها به

گزارش‌ها

زهراکشوری

دبیر گروه زیست بوم

تمدن پنج هزار ساله کنارسندل جیرفت، امروز با ۳۰۰ شیء بی‌همتای سنگ صابونی در موزه‌ای کوچک سر می‌کند؛ در حالی که ۱۲ هزار اثر دیگر آن در انبارها خاک می‌خورند. کمال‌الدین ضیاء کمالی، سرپرست اداره میراث فرهنگی جیرفت، وسط موزه کوچک این شهر به خبرنگار «ایران» می‌گوید: «مطالبه اصلی مردم جیرفت تکمیل موزه منطقه‌ای ۱۴ طبقه است؛ بزرگ‌ترین پروژه میراث فرهنگی کشور که ۱۵ سال پیش زمینش واگذار شد، اما هنوز نیمه‌کاره مانده؛ همان موزه‌ای که قرار بود همزمان با همدان و سیستان ساخته شود، آن دو موزه ساخته شدند اما جیرفت جا ماند.»

او تأکید می‌کند: «آثار کلریتی (سنگ صابونی) جیرفت در هیچ جای جهان مشابه ندارند؛ سال‌های ۸۳-۸۲ دکتر یوسف مجیدزاده، سرپرست وقت کاوش‌های باستان‌شناسی کنارسندل ثابت کرد هر ظرف سنگ صابونی در هر نقطه از دنیا باشد، ریشه‌اش جیرفت است؛ همین یک حمله قاجاقی را در ۱۶ کشور متوقف کرد.»

ضیاء کمالی قدمت این آثار را بین ۴ تا ۵ هزار سال می‌داند و توضیح می‌دهد: «سنگ کلرید به دلیل نرمی، این امکان را فراهم می‌کرد که در دوران باستان با تیغه‌هایی از سنگ‌های سخت‌تر -که عمدتاً در منطقه اسفندقه کرمان یافت می‌شد- نقش برجسته‌های بسیار زیبایی بر آن حکاکی شود. بیشترین نقوش، نماد قدرت و زندگی هستند.»

جهان، زاین را با فرهنگ غذایی عمیق و آیین‌مندش می‌شناسد؛ مردمی که «سوشی» را به جهانبان شناساندند و «اوشوکو»ی آنان توسط یونسکو به ثبت رسید. اما موضوع این گزارش، ستایش آشپزی ژاپنی‌ها نیست. عشق نویافته اعتراف می‌کند که بطور «کاری انار» یاد گرفته از یک سرآشپز ایرانی توانسته بدون سفر، ایران را در ذهنش زنده کند. موضوع این گزارش نمک گیر شدن یک ژاپنی در جنوب کرمان است.

«اینو اوگاوا» می‌نویسد: «من هیچ‌وقت به ایران نرفته‌ام، ولی طعم آن خوراک کاری این قدرت را داشت که تصاویر منظره‌های ایران را به‌صورت قهوه‌ای‌رنگ در آدم برانگیزاند. برای من یک غذای ویژه بود. غذایی که من و دوستم تصمیم گرفتیم در منوی رستورانی که قرار بود باز کنیم بگنجانیم. پس ما اولین نفرانی بودیم که آن را به ژاپنی‌ها معرفی می‌کرد.»

طعم یک غذا در جنوب کرمان هم، گردشگرانی از سرزمین خورشید، آمده بودند تا تاریخ ۵ هزار ساله کنار صندل در جیرفت را ببیند اما طعم

سرو آن را کردند.» به گفته ضیاء کمالی، این تجربه باعث شد در سفرهای بعدی پیش از حضور، هر گروه ژاپنی که می‌خواست به ایران بیاید سفارش می‌کرد که «آب بنه» یا «قاتق بنه» تهیه شود. او تأکید می‌کند که کرمانی‌ها می‌خواهند این غذا را با نام محلی‌اش جابیندازند؛ یعنی قاتق بنه. سرپرست میراث فرهنگی جیرفت، از تیمی ژاپنی که به کرمان می‌آیند و به بم می‌روند اما نمی‌توانند جیرفت را ببینند، یاد می‌کند و می‌گوید: «مسئول تور تماس گرفت و گفت که این گروه هم غذای محلی «قاتق بنه» می‌خواهد. پرسیدند که آیا امکان دارد قاتق بنه برای ما به بم فرستید؟ اینجا به خانی که این غذا را می‌پزد، گفتیم و ایشان غذا را پخت و یک دبه قاتق بنه را به بم فرستادیم.»

پهنه جنگلی بنه

افشاری‌پور نیز به نقل از آمار سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری، می‌گوید: «وسعت جنگل‌های بنه در این منطقه بسیار زیاد است. طبق اطلاعات منابع طبیعی، بزرگ‌ترین جنگل‌های بنه ایران در این محدوده قرار دارند. این جنگل‌ها که به آنها «جنگل‌های ایرانی - تورانی» می‌گویند، حدود ۲۵۰۰ هکتار وسعت دارند و در رشته‌کوه جبالبارز، حداقل ساردوئیه تا جبالبارز و دهبکری واقع شده‌اند. این منطقه یکی از معدود نقاط استان کرمان است که چنین تراکم گسترده‌ای از جنگل‌های بنه در آن دیده می‌شود.»

جیرفت هم به «ایران» می‌گوید: «ژاپنی‌ها، ابتدا با تردید به قاتق بنه نگاه می‌کردند، اما وقتی متوجه شدند غذا کاملاً ارگانیک و بومی است و میوه آن متعلق به یک درخت خودرو است، درختی که در کوه رشد می‌کند. شروع به خوردن کردند و حتی دوباره درخواست

چگونه گردشگری خوراک، مسیر ژاپنی‌ها را در کرمان تغییر داد؟

سامورایی‌ها در جیرفت نمک گیر شدند

یک غذا برای همیشه زیر دندان آنها مژه کرد. آنطور که «محمدعلی افشاری‌پور» مدیر اجرایی دفتر نمایندگی اتاق بازرگانی جنوب استان کرمان به «ایران» می‌گوید ماجرا از برنامه توسعه گردشگری ایران در بازار ژاپن شروع شد. قصد داشتند کرمان را معرفی کنند، بویژه جاذبه‌های مناطق شرق و جنوب آن. معرفی تاریخ جنوب کرمان اصل ماجرا بود اما همه ماجرا نبود. گردشگری غذا هم از پیشنهاد «عباسعلی امامیه»، نماینده اطلاع‌رسانی گردشگری ایران در ژاپن شروع می‌شود. او یادآوری می‌کند که گردشگران ژاپنی در ایران نیز به دنبال تجربه مزه‌ها و طعم‌های منحصر به فردند. گردشگران ژاپنی همین جا توی تور گردشگری خوراک جنوب کرمان می‌افتند. آن هم فقط با یک غذای محلی. افشاری‌پور می‌گوید: «در ژاپن و برخی کشورهای دیگر، کیفیت و اصالت مواد غذایی از اهمیت بالایی برخوردار است و برای گردشگران خارجی جذابیت فراوانی دارد.» کرمانی‌ها، گردشگران ژاپنی را پای درختی می‌برند که می‌خواهند با میوه آن، از آنها پذیرایی کنند؛ آنجا است که غذای اصلی منوی پیشنهادی ژاپنی‌ها برای همیشه زیر

به گفته این کارشناس، طعم این غذای محلی، توانست در جذب گردشگران ژاپنی در جنوب استان کرمان اثر بگذارد و اکنون یکی از مقاصد است که در بسته‌های گردشگری ژاپن گنجانده می‌شود، جنوب و شرق استان

جنوب و شرق استان کرمان

است. یعنی یک غذا، ژاپنی‌ها را پابند کرمان کرد

کرمان کرد

گزارش میدانی، تحلیل های کارشناسی و بررسی راه حل های برون رفت از بحران آلودگی هوا

میراث خاکستری

گزارش

گروه گزارش/ آلودگی هوا میراثی است که از سال‌های گذشته به دولت چهاردهم رسیده است؛ بحرانی که تعطیلی‌های پیاپی مدارس و ادارات و اجرای طرح‌های زوج و فرد در سال‌های قبل نتوانست آن را برطرف کند و همچنان به‌عنوان یکی از چالش‌های اصلی شهرهای بزرگ باقی مانده است. آلودگی هوا در روزهای گذشته در بسیاری از شهرهای کشور و تهران بارها به مرز هشدار رسید و حتی دیروز با بارش اندک باران، دهمین روز متوالی ناسالم برای تهرانی‌ها رقم خورد.
اتوبان آزادگان با کامیون‌های دیزلی و سوسخت‌های پرگوگرد، به‌عنوان مسیر اصلی ورود آلودگی گوگردی به تهران شناسایی شد. کامیون‌های

محله سیدخندان یکی از پرترددترین

محله‌های تهران در روزهای گذشته با وجود آلودگی هوا، شلوغ و پیر ترافیک بود. راننده تاکسی با ماسکی پیر صورت پشت فرمان نشسته و منتظر تکمیل مسافران است. او می‌گوید: «راننده‌ها بیش از همه هوای آلوده را مستقیم نفس می‌کشند. یادم هست در روزهای تلخ کرونا با وجود هوای سرد، مسافران می‌خواستند پنجره‌ها پایین باشد تا هوا عوض شود، اما امروز برعکس شده، مردم می‌خواهند همه پنجره‌ها بالا باشد تا هوای آلوده و دود بیرون به داخل ماشین نیاید.»

او می‌گوید: «خیلی از تاکسی‌های خطی همین پایانه، راننده و فرسوده‌اند. در هوای سرد، وقتی بخاری را روشن می‌کنیم، بوی دود و بنزین داخل ماشین می‌آید. این تاکسی‌ها واقعاً به نوسازی نیاز دارند. اگر دولت و شهرداری کمک کنند تا تاکسی‌ها نو شوند، هم راننده‌ها راحت‌تر نفس می‌کشند و هم مسافرها.» این نشست مسئولان دولتی و شهری به جای این اقدامات کوتاه‌مدت، شرایطی برای نوسازی و برقی‌سازی لوانگ حمل‌ونقل عمومی فراهم کنند تا اثرگذاری بلندمدت و پایدار بر کاهش آلودگی هوا داشته باشد؟»
حتنی، دانشجوی کامپیوتر که به‌تازگی موتورسیکلتی نو خریده در صف پمپ بنزین می‌ایستد و به‌طور مداوم با بنزین مشگلات فنی روبه‌رو شده است.
حتنی این تجربه را نشانه‌ای از کیفیت پایین تولیدات داخلی و بنزین بی‌کیفیت؛ عواملی که سال‌هاست پاییز و زمستان‌های تهران را به فصل‌های نفسگیر بدل کرده می‌داند. این موتورسوار در کنار نقد زیرساخت‌ها، به اهمیت آموزش عمومی اشاره می‌کند و با طرح این سؤال که اصلاً نمی‌دانم مسئولان تابه حال توانسته‌اند الگوهای موفق بین‌المللی در زمینه کاهش آلودگی هوا را با شرایط ایران بومی‌سازی کنند و به اجرا دریاورند، می‌گوید: «اگر

از سنین پایین مردم را با نقش خود در کاهش آلودگی هوا آشنا کنند، می‌توان امید داشت که با فرهنگ مسئولیت‌پذیری و اقدامات عملی شهروندان در کنار سیاست‌های دولتی، راهی برای عبور از این بحران باز شود.»

مردم خودشان بخشی از راه‌حل هستند
هوا آلوده است، با این اوصاف هنوز ماشین‌های بسیاری در شهر تردد می‌کنند،

طرح زوج و فرد از در منازل و همچنین جریمه اعلام می‌شود اما انکار برخی اهمیت به آن نمی‌دهند، باز هم ماشین‌ها در خیابان هستند. کارشناسان معتقدند بخش عظیمی از آلودگی هوا به عوامل متحرک یعنی همان خودروها مربوط است. اما آیا آلودگی هوا و رفع این مشکل بزرگ فقط تقصیر دولت‌هاست؟ افراد جامعه چه نقشی در ایجاد این بحران و رفع آن دارند.

آلودگی هوا سال‌هاست که زندگی روزمره مردم را تحت تأثیر قرار داده؛ از تعطیلی مدارس گرفته تا افزایش بیماری‌های تنفسی و اضطراب در خانواده‌ها. دکتر طاهره رستمی جامعه‌شناس و عضو پژوهشکده علوم بهداشتی جهاد دانشگاهی با بیان این مطلب به «ایران» می‌گوید: «این بحران دیگر فقط یک مسأله زیست‌محیطی یا فنی نیست، بلکه بخشی از واقعیت اجتماعی ما شده است؛ مسأله‌ای که به سبک زندگی، باورها و انتخاب‌های کوچک و بزرگ مردم گره خورده است.» او با اشاره به نقش عادت‌ها و هنجارهای فرهنگی ادامه می‌دهد: «در گفت‌وگو با مردم، بارها شنیدام که ریشه آلودگی هوا فقط در خودروهای فرسوده یا کیفیت پایین سوخت جست‌وجو می‌شود، اما واقعیت بسیار عمیق‌تر است. بخشی از آن به عادت‌ها و هنجارهای فرهنگی جامعه برمی‌گردد؛ عادت‌هایی که گاهی آن‌قدر طبیعی شده‌اند که کمتر درباره آنها فکر می‌کنیم.» وابستگی شدید بخشی از مردم به عادت‌ها و هنجارهای فرهنگی جامعه برمی‌گردد؛ عادت‌هایی که گاهی آن‌قدر طبیعی شده‌اند که کمتر درباره آنها فکر می‌کنیم.» وابستگی شدید بخشی از مردم به عادت‌ها و هنجارهای فرهنگی جامعه برمی‌گردد؛ عادت‌هایی که گاهی آن‌قدر طبیعی شده‌اند که کمتر درباره آنها فکر می‌کنیم.» وابستگی شدید بخشی از مردم به عادت‌ها و هنجارهای فرهنگی جامعه برمی‌گردد؛ عادت‌هایی که گاهی آن‌قدر طبیعی شده‌اند که کمتر درباره آنها فکر می‌کنیم.»

نقش مردم در آلودگی هوا و تجربه جهان
تجربه کشورهای موفق نشان می‌دهد که مردم در کنار سیاست‌های دولت، نقش تعیین‌کننده دارند. دکتر رستمی با اشاره به تجربیات موفق کشورها می‌گوید: «در گره جنوبی، دولت با توسعه حمل‌ونقل عمومی یک و کمپین‌هایی مانند «روز بدون خودرو» مردم را به کاهش استفاده از خودروهای شخصی تشویق کرد و مردم هم با استقبال از این طرح، آن را به یک حرکت جمعی تبدیل کردند.

در ژاپن، آموزش محیط‌زیستی از دوران کودکی نهادینه شده و مسئولیت‌پذیری نسبت به محیط‌زیست بخشی از زندگی روزمره مردم شده است. در کانادا هم در برابر دواطلبانه مردم در کاشت درخت و صرفه‌جویی انرژی کیفیت هوا را پایدار نگه داشته است. این تجربه‌ها نشان می‌دهد که قانون و فناوری به تنهایی کافی نیست؛ مردم باید احساس کنند خودشان بخشی از راه‌حل هستند.»

او می‌گوید: «در ایران هم اگر بخواهیم از این بحران عبور کنیم، باید نگاه تازه‌ای به نقش مردم داشته باشیم. شهروندانی که در برابر محیط‌زیست احساس مسئولیت می‌کنند، نه تنها مصرف انرژی را تغییر می‌دهند، بلکه با رفتارشان فرهنگ جدیدی شکل می‌دهند. فرهنگ یعنی همان چیزی که آرام‌آرام و به مرور زمان، هنجار جمعی می‌شود و سبک زندگی را تغییر می‌دهد.»
«را‌حل اصلی زمانی شکل می‌گیرد که مردم باور کنند تغییرات کوچک روزمره‌شان ارزشمند است. دکتر رستمی با بیان اینکه تغییرات می‌تواند شامل کم کردن استفاده از خودرو، استفاده از وسایل حمل‌ونقل عمومی، صرفه‌جویی در انرژی، نگهداری بهتر از وسایل گرما‌یابی و حتی مشارکت در برنامه‌های محلی باشد، توضیح می‌دهد: «تجربه کشورهای دیگر نشان می‌دهد که وقتی جامعه به این جمع‌بندی برسد که مسئولیت حفظ محیط‌زیست یک وظیفه جمعی است، تغییرات واقعی آغاز می‌شود. اگر مردم به این باور برسند که رفتارهای روزمره‌شان می‌تواند بخشی از راه‌حل باشد، دیگر هیچ بحرانی تسخیرناپذیر نیست.»

جهان، استفاده از حمل‌ونقل عمومی نوعی انتخاب آگاهانه برای کمک به هوای پاک و نظم شهری است، اما در ایران، خودرو هنوز نماد استقلال، راحتی و حتی نوعی منزلت اجتماعی تلقی می‌شود. همین باعث می‌شود حتی کوتاه‌ترین مسیرها هم با خودرو طی شوند. تا زمانی که خودروی شخصی بخشی از هویت ما باشد، سیاست‌های محیط‌زیستی به‌تنهایی نمی‌توانند معجزه کنند.»

مصرف انرژی در خانه‌ها و محل‌های کار نیز نقش مهمی دارد. این پژوهشگر می‌گوید: «گاهی فراموش می‌کنیم که هر کولر بیش ازحد روشن، هر وسیله پرمصرف و هری یونجهی به صرفه‌جویی انرژی، فشار بیشتری بر محیط‌زیست وارد می‌کند.

کاهش مصرف انرژی فقط یک توصیه فنی نیست، بلکه بخشی از فرهنگ مسئولیت‌پذیری اجتماعی است.»

نقش مردم در آلودگی هوا

تجربه جهان

ترافیک عبور کنند، مردم عادی ناچارند آلودگی بیشتری را تحمل کنند. از سوی دیگر، جلسات متعدد مدیران و مسئولان کشور برای کاهش آلودگی هوا تاکنون هیچ نتیجه‌ای نداشته است. البته مردم هم سهم خود را ایفا نمی‌کنند و به جای استفاده از حمل‌ونقل عمومی همچنان استفاده از خودروهای شخصی و تک سرنشین را ترجیح می‌دهند.»

از تئوری به عمل برای رفع آلودگی هوای تهران
امروز بررسی ابعاد مختلف معضل آلودگی هوا در تهران و سایر کلانشهرهای کشور می‌کنند، نه تنها مصرف انرژی را تغییر می‌دهند، بلکه با رفتارشان فرهنگ جدیدی شکل می‌دهند. فرهنگ یعنی همان چیزی که آرام‌آرام و به مرور زمان، هنجار جمعی می‌شود و سبک زندگی را تغییر می‌دهد.»
«را‌حل اصلی زمانی شکل می‌گیرد که مردم باور کنند تغییرات کوچک روزمره‌شان ارزشمند است. دکتر رستمی با بیان اینکه تغییرات می‌تواند شامل کم کردن استفاده از خودرو، استفاده از وسایل حمل‌ونقل عمومی، صرفه‌جویی در انرژی، نگهداری بهتر از وسایل گرما‌یابی و حتی مشارکت در برنامه‌های محلی باشد، توضیح می‌دهد: «تجربه کشورهای دیگر نشان می‌دهد که وقتی جامعه به این جمع‌بندی برسد که مسئولیت حفظ محیط‌زیست یک وظیفه جمعی است، تغییرات واقعی آغاز می‌شود. اگر مردم به این باور برسند که رفتارهای روزمره‌شان می‌تواند بخشی از راه‌حل باشد، دیگر هیچ بحرانی تسخیرناپذیر نیست.»

جهان، استفاده از حمل‌ونقل عمومی نوعی انتخاب آگاهانه برای کمک به هوای پاک و نظم شهری است، اما در ایران، خودرو هنوز نماد استقلال، راحتی و حتی نوعی منزلت اجتماعی تلقی می‌شود. همین باعث می‌شود حتی کوتاه‌ترین مسیرها هم با خودرو طی شوند. تا زمانی که خودروی شخصی بخشی از هویت ما باشد، سیاست‌های محیط‌زیستی به‌تنهایی نمی‌توانند معجزه کنند.»

نگرانی شهروندان منطقه بازار بزرگ از آلودگی مداوم هوا

خیابان‌های منتهی به محلات قدیمی تهران هم در جنوب غربی شهر از پرترددترین مناطق پایتخت به شمار می‌روند و به‌جرات می‌توان گفت سهم قابل‌توجهی در آلودگی هوای تهران دارند، چرا که وسایل نقلیه موتوری به فراوانی در این مسیرها تردد می‌کنند. امیری، مصاف و صاحب یک چاپخانه کوچک در حوالی بازار تهران، با انتقاد از ناآرامی‌ها و نقش نهادهای مسئول در تشدید بحران آلودگی هوا در روزهای اخیر، می‌گوید: «مسئولان، بویژه در شهرداری، قادر به حل این بحران نیستند و حتی در برخی موارد خودشان به تقویت آن دامن می‌زنند. برای نمونه، در حالی که افراد ثروتمند می‌توانند با پرداخت هزینه‌های بالا از طرح‌های

اتوبوسرانی و دوجرخه‌سواری نیاز داریم.

او با اشاره به اینکه معاینه فنی، حلقه می‌دهد: «معاینه فنی مؤثر می‌تواند سهم مهمی در کاهش آلودگی هوا داشته باشد. مطالعات شهری نشان می‌دهد خودروهای فاقد معاینه فنی تا ۱۰ برابر بیشتر از خودروهای دارای معاینه فنی استاندارد، آلاینده‌ی تولید می‌کنند. متأسفانه سیستم معاینه فنی ما با چالش‌های متعددی مواجه است. اولین مشکل، پوشش نداشتن کامل خودروهاست. برآوردها نشان می‌دهد حدود ۲۰ تا ۳۰ درصد خودروها به‌طور منظم معاینه فنی نمی‌شوند. دومین مشکل، امکان دوزدن قانون از طریق روش‌های غیرمتعارف است.» این کارشناس شهری با صراحت به پدیده «ستادهای معاینه فنی حاشیه شهر» اشاره می‌کند و می‌گوید: «متأسفانه برخی شهروندان به جای حل مشکلات فنی خودرو، با مراجعه به مراکز غیراستاندارد در حاشیه شهرها یا با استفاده از روابط خاص، گواهی معاینه فنی دریافت می‌کنند. این کار نه تنها مشکل آلاینده‌ی خودرو را حل نمی‌کند، بلکه به تداوم چرخه معیوب آلودگی هوا کمک می‌کند. باید سیستم نظارتی را تقویت کنیم.

استفاده از دوربین‌های پلاک‌خوان مثل برای شناسایی خودروهای فاقد معاینه فنی، افزایش جریمه‌ها و نظارت مؤثر بر فعالیت مراکز معاینه فنی از ضروریات اجتناب‌ناپذیر است.»

از مسئولیت فردی تا اقدام جمعی
همه شهروندان در کنار نهادهای مسئول در کاهش میزان آلودگی هوا سهم دارند. این جامعه‌شناس درباره نقش عموم شهروندان می‌گوید: «شهروندان باید بدانند که معاینه فنی فقط یک الزام قانونی نیست، بلکه مسئولیتی اجتماعی در قبال سلامت خود و دیگران است. هر شهروندی باید به مراکز معتبر معاینه فنی مراجعه و در صورت نیاز به تعمیر خودرو اقدام کند. نیازی نیست شهروندان برای اخذ معاینه فنی به دنبال راه‌های غیرمتعارف بروند. امروزه مراکز متعددی در انرژی، بهداشت دارند که می‌توانند خدمات معاینه فنی را به صورت استاندارد ارائه دهند.»
به اعتقاد این کارشناس شهری، آلودگی هوا فقط یک مشکل

زیست‌محیطی نیست، بلکه تهدیدی جدی برای سلامت عمومی، اقتصاد و توسعه پایدار است. بر اساس مطالعات، آلودگی هوا سالانه هزاران مرگ زودرس در کشور را به دنبال دارد و هزینه‌های اقتصادی مستقیم و غیرمستقیم زیادی به جامعه تحمیل می‌کند: «افاصله ما با وضعیت مطلوب بسیار است، اما با اراده جدی، برنامه‌ریزی علمی و مشارکت همگانی می‌توانیم این فاصله را کاهش بدهیم. باید از مرحله شعار و تئوری خارج شویم و به اقدام عملی و مؤثر بپردازیم. سلامت نسل حاضر و آینده در گرو اقدام امروز ماست. حل معضل آلودگی هوا نیازمند عزمی ملی، برنامه‌ریزی دقیق و مشارکت تمامی نهادهای مسئول و شهروندان است.»

وظیفه شهروندان در روزهای آلوده سال چیست؟

اما در میان این کایه‌ها، کمتر کسی از خود می‌پرسد سهم ما شهروندان در رهایی از این بحران چیست و به‌عنوان ساکنان این شهر چه مسئولیتی بر دوش داریم.
علایی، زنی میانسال با ماسکی که تقریباً همه صورتش را پوشانده و سرفه‌های پشت هم می‌کند در مسیر درمانگاه «علی ابن‌یطبال» شهرک غرب است. او می‌گوید: «هوای آلوده شهر، دولت سم است. انرژی دارم و این روزها باید در خانه بمانم، هرچند دستگاه تصفیه هوا دارم اما هوای داخل خانه هم انگار برای سالم نیست. از همسایه‌هایم که دارم، هر خانواده دو تا سه خودرو دارند و در روزهای وارونگی هوا، خودروهایشان را در پارکینگ روشن می‌کنند تا گرم شود. دود این خودروها وارد ساختمان می‌شود و به چشم امثال من می‌رود.» او می‌گوید: «در این زمینه فرهنگ‌سازی کافی انجام نشده و شهروندان دقیقاً نمی‌دانند چه باید بکنند تا آلودگی کمتر شود. دست‌کم ما مردم باید بیشتر همراهی و همدلی کنیم؛ مثلاً تا حد امکان از اتوبوس و مترو استفاده کنیم. من ۲۰ سال است که شاعلم و به‌ندرت با ماشین شخصی به محل کار رفته‌ام. کافی است شهرونگاه کنید، تهران تبدیل به یک پارکینگ بزرگ شده! مگر می‌شود در چنین پارکینگی هوا سالم باشد؟ من به‌عنوان یک شهروند سعی می‌کنم وظیفه‌ام را انجام دهم و در بیشتررفت و آمدهایم با وسایل نقلیه عمومی استفاده کنم یا پیاده بروم. دیگر دولت باید به فکر راهکار اساسی باشد.»

چه باید کرد؟
برآندنگه با مردم و کارشناسان این موضوع را تأیید می‌کند که همه به این موضوع واقف هستند که آلودگی هوا یک بحران قدیمی است و فقط با همکاری دولت، شهرداری، بخش خصوصی و خود شهروندان می‌توان به کاهش آن دست یافت. در میان همه راهکارها معاینه فنی استاندارد خودروها به‌عنوان یکی از راهکارهای مؤثر و قابل اجرا، می‌تواند سهم مهمی در کاهش آلودگی هوا داشته باشد، مشروط بر اینکه به‌طور جدی و فراگیر پیگیری شود. بر اساس تحلیل‌های کارشناسی، مقابله با آلودگی هوا نیازمند عزمی هماهنگ و تقسیم وظایف دقیق بین نهادهای ذی‌ربط است. در این راستا، شهرداری‌ها با تمرکز بر توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل عمومی مانند گسترش خطوط مترو و لوانگ اتوبوسرانی برقی و همچنین اجرای سیاست‌های مدیریت تقاضای سفر مانند گسترش حمل‌ونده طرح ترافیک، نقش محوری را ایفا می‌کنند. این نهاد موظف است با ایجاد و نگهداری فضای سبز راهبردی و پیاده‌روهای معابر، به تصفیه طبیعی هوا و کاهش وابستگی به خودروی شخصی کمک شایانی کند. در بعد نظارتی و اجرایی، پلیس راهور با بهره‌گیری از فناوری مانند دوربین‌های پلاک‌خوان موظف به کنترل و اعمال قانون بر خودروهای فاقد معاینه فنی معتبر و جلوگیری از تردد خودروهای آلاینده است. هماهنگی استراتژیک بین این نهادها تحت مدیریت یک ستاد فرابخشی قدرتمند، شرط ضروری برای خروج از بن‌بست کنونی است.

عکاسی: رضا مختاریان / ایران

قصه تاریکی

نگاهی به داستان‌های شبانه

در رمان «داستان‌های شبانه» لوران مووینیِه که سال ۲۰۲۰ منتشر شد، ما به دنیای ماریون و دخترش آیدا وارد می‌شویم، جایی که هر شب ماریون داستان‌هایی را برای آیدا می‌خواند. این داستان‌ها گاهی ترسناک هستند، اما ماریون با لحن خندان و پرشوری، تلاش می‌کند هرگونه خطر را از دخترش دور کند. آیدا اگرچه وانمود می‌کند که از این داستان‌ها نمی‌ترسد، اما آنها به طرز مرموزی وارد رویاهایش می‌شوند و گاهی او را با لرز از خواب بیدار می‌کنند. اما آیدا، با شجاعت، اجازه نمی‌دهد که ترس و اذدهای داستان‌ها او را از پا بیاورند و با دندان‌هایش به آنها حمله می‌کند.

ما به زندگی خانوادگی ساده و آرام خانواده‌ بگرونی در دهکده «تروا-ژون-خی» در «لاباسه» می‌پیوندیم. آنها تنها یک همسایه دارند، کریستین، هنرمند سابق مد که به حومه شهر تبعید شده است. در این ناآآآباد، جایی که هیچ‌کس درباره‌اش صحبت نمی‌کند و هیچ چیز برای دیدن یا انجام دادن وجود ندارد. کریستین، به همراه سگش راجا، روزهایش را در آتلیه نقاشی‌اش سپری می‌کند. آیدا بعدازظهرهایش را در خانه خاله‌اش می‌گذراند و منتظر بازگشت والدینش می‌ماند. پدرش، پاتریس کشاورز است و مادرش، ماریون در یک چاپخانه کار می‌کند. یک روز، در حالی که آیدا، پاتریس و کریستین در حال آماده کردن وسایل جشن تولد برای غافلگیری ماریون هستند، راجا به طرز مرموزی ناپدید می‌شود و سه غریبه در اطراف دهکده دیده می‌شوند. رمان به سرعت ما را به داخل این درام خانوادگی می‌کشاند، جایی که رازهایی از گذشته در طول یک شب نشینی به صرف شام آشکار می‌شوند و تنش‌ها به تدریج به یک نمایش واقعی از فاجعه تبدیل می‌گردند. این تنش، نه تنها روایت را پیش می‌برد، بلکه خواننده را در حالت تعلیق نگه می‌دارد و به نظر می‌رسد که تمام آثار لوران مووینیِه در اینجا به اوج خود می‌رسند.

تسلط بر داستان‌سرایی

مووینیِه در این رمان نیز با نثری پخته، به توصیف مناظر، فضاها و شخصیت‌ها می‌پردازد.

در «داستان‌های شبانه»، او قلم خود را با تمام توانش به کار می‌گیرد و به طرز شگفت‌انگیزی قدرت ادبی خود را به نمایش می‌گذارد. جملات طولانی و کشیده، احساسات و هیجانات شخصیت‌ها را به وضوح منتقل می‌کنند و این نوشته نبردی است علیه ناگفته‌ها، برای افشای حقیقتی سرکوب‌شده. تسلط نویسنده بر سبک و روایت در این رمان به وضوح مشهود است. مووینیِه به بررسی پیچیدگی‌های شخصیت‌های عادی می‌پردازد که در مواجهه با فاجعه‌ای در حال وقوع، با خود و گذشته‌شان دست و پنجه نرم می‌کنند. او زیبایی‌ی نشان می‌دهد که این فاجعه چه معنایی

برای شخصیت‌ها دارد و هر یک چه واکنشی نشان می‌دهند. در این رمان، تنش و تعلیق به گونه‌ای طراحی شده است که خواننده را بشدت درگیر می‌کند. مووینیِه با استفاده از تکنیک‌های روایی، ما را در مواجهه با درام ناتوان می‌کند، زیرا حتی قبل از وقوع رویدادها، ما می‌دانیم چه اتفاقی خواهد افتاد. ما به عنوان خواننده، به تماشاگرانی تبدیل می‌شویم که در حال مشاهده رویدادها هستند، و نوعی حس ناامیدی ما را بشدت درگیر این ماجرا می‌کند.

خانواده و ارتباطات خاموش

در این داستان، خانواده بگرونی با چالش‌های ارتباطی متعددی مواجه است. تلاش‌های آنها برای برقراری ارتباط، بیشتر به یک تعهد اخلاقی شبیه است تا کارکردی واقعی. در این فضا، سکوت و عدم ارتباط به وضوح حس می‌شود. هر شخصیت در تلاش است تا از طریق نگاه‌ها ارتباط برقرار کند، اما حتی این وسوسه نیز بی‌نتیجه می‌ماند.

مووینیِه با نگاهی عمیق به روابط انسانی و چالش‌های آن، توانسته است رمانی خلق کند که در آن احساسات و تجربیات عمیق شخصیت‌ها، در کنار فاجعه‌ای که بر آنها سایه افکنده، به زیبایی به تصویر کشیده شود. در نهایت، «داستان‌های شبانه» لوران مووینیِه تنها یک رمان جذاب، بلکه نوعی کاوش عمیق در دنیای احساسات، ارتباطات و فاجعه انسانی است. این اثر، به سبب قدرت داستان‌سرایی و توانایی نویسنده در ایجاد تنش و تعلیق، به یکی از آثار برجسته ادبیات معاصر تبدیل شده است. لوران مووینیِه با این رمان، بار دیگر توانمندی خود را در خلق «داستانی عمیق و تأثیرگذار به اثبات رسانده است.

مردان

در میان جمعیت

آموختن تا به پایان رسیدن

تبدیل می‌شوند. در «خانه خالی» اشیا مانند شخصیت‌ها رفتار می‌کنند: پیانو ماری-ارنستین، روسری زرد، دراور مرمری لب‌پریده، عکس‌های هاشورخورده، کرکره‌هایی که خانه را از نور روز می‌ترسانند. این اشیا، در جهان مووینیِه ابزار یادآوری و اشاره هستند و به موجوداتی زنده تشبیه می‌شوند که حافظه را فعال می‌کنند. این کتاب از جنبه دیگری هم قابل تحسین است: توانایی لوران مووینیِه در تمرکز روی فضاها که شامل فضاهای فیزیکی، روانی، جغرافیایی و تاریخی می‌شود. او با دستمایه قرار دادن این فضاها، داستانی را خلق کرده که در اعماق وجود انسان نفوذ می‌کند و خواننده می‌تواند احساسات و تجربیات را با ظرافت و دقت تجسم و لمس کند.

اثر کلاسیک معاصر

«خانه خالی» یک اثر کلاسیک است؛ زیرا به وضوح سه عنصر اصلی این سبک را همزمان در خود دارد: وسعت تاریخی که شامل روایت سه نسل، دو قرن و دو جنگ بزرگ است. این رمان همچنین عمق روانی قابل توجهی دارد و به کاوش زخم‌های انتقالی از گذشته می‌پردازد. زیبایی زبان کلاسیک در این اثر به شکلی موسیقایی تجلی یافته و فضاهای روشن و تاریک را به طرز هنرمندانه‌ای به تصویر کشیده است. این ترکیب دقیقاً ویژگی‌هایی است که ادبیات کلاسیک فرانسه را تعریف می‌کند و آن را در زمره آثار ماندگار قرار می‌دهد. در این رمان با سبک زندگی سه نسل گذشته از افشار متوسط فرانسه آشنا می‌شویم. ابتدا، خواننده با زوجی همراه می‌شود که آنها را با نام فریمین پروست و زنی با عنوان «مسئول پختن مرباها و رفو کردن جوراب‌ها» می‌شناسد. این ماجرا تا ۴۰۰ صفحه ادامه دارد و ناگهان اسم کوچک که هم زن که در بلند مدت نادیده گرفته می‌شد، فاش می‌شود. پروست‌ها نه دهقان هستند و نه بورژوا، بلکه مالک زمین‌های هستند که از اجدادشان به ارث برده‌اند و بر لابیاسه سلطه دارند. دخترشان، ماری-ارنستین، ملقب به «بوله دور»، خیلی زود استعداد درخشان خود را در پیانو نشان می‌دهد. او عاشق معلم خود، فلورنتین کابائل، با ظاهری شیک و دلفریب می‌شود. اما به خواست فریمین، با ژول، کارمند کارخانه چوب‌بری پدرش، ازدواج می‌کند. مارگریت متولد سال ۱۹۱۳ در واقع حاصل این ازدواج برنامه‌ریزی شده است. وقتی ژول در جنگ کشته شد، این دختر کوچک تنها سه سال داشت. مارگریت، بی‌پدر و بی‌محبت مادرش، بی‌هدف و سرگردان بزرگ می‌شود. این ماجرا به سقوط اخلاقی او در دوران اشغال -هم برای خودش و هم برای خانواده پروست- منجر شد. دو جنگ جهانی تقریباً به طور کامل از نظر روانی غایب است. چرا که تقریباً تمام چیز از نگاه زنانه روایت می‌شود که در روستا باقی مانده بودند؛ زنانی که زندگی‌شان جنگ‌های خاموش و درگیری در میدان نبرد با زندگی بود.

همچنین در این کتاب، ترس آزاددهنده لوران مووینیِه، ترس دیگری که هرگز با آن روبه‌رو نشده بود، وجود دارد: خودکشی پدرش. آیا آنچه پیش از آن اتفاق افتاده بود -ازدواج اجباری ماری-ارنستین، زندگی با هم پاشیده مارگریت- می‌توانست منجر به اقدام پدرش شده باشد؟ او در «خانه خالی» می‌نویسد: «ناگار همه چیز نتیجه مانند نوعی منطق ریاضی، می‌توانست منجر به یادرفته و قتل او تولد او، با منطق مادرش، مارگریت، یا حتی قبل از آن، با ژول، پدربزرگش، یا با مادربزرگش، ماری-ارنستین، در حرکت بود.»

چرا در تمام عکس‌ها، چهره مارگریت، مادربزرگ پدری‌اش، پاک یا حذف شده یا هاشور خورده است. دلیل چنین حذفی چیست؟ لوران مووینیِه از دل این معما، رمان خود را روایت می‌کند و ریشه‌های کهن را جست‌وجو می‌کند. مووینیِه این پرسش را به نقطه ورود به رمان ۷۵۰ صفحه‌ای‌اش تبدیل می‌کند و با این پرسش به قرن بیستم بازمی‌گردد و سرگذشت سه نسل را از پیش از جنگ جهانی اول تا دهه ۱۹۷۰ روایت می‌کند. سؤال بزرگ راوی به سؤال‌های دیگر منتهی می‌شود: آیا خودکشی پدرش ریشه‌ای خانوادگی داشته؟ آیا زخم‌هایی که از نسل‌های قبل منتقل شده، در نهایت به او رسیدند؟ این پرسش، رمان را به اثری روان‌گاوانه تبدیل می‌کند؛ کتابی درباره انتقال ناخودآگاه آسیب‌ها از نسلی به نسل دیگر.

سبکی نوآور و ترکیبی

این رمان اثرگذار به راحتی در ذهن خواننده طنین‌انداز می‌شود، زیرا داستان آن می‌تواند با هر یک از ما سخن بگوید. این حقیقت بویژه زمانی روشن‌تر می‌شود که مووینیِه خاطرات خانوادگی خود را با رمان‌هایی که خوانده است، از جمله آثار امیل زولا، گوستاو فلوربر، ژان آشنوز و دیگران، در هم می‌آمیزد و بدین ترتیب، جذابیتی برای تخیل جمعی به وجود می‌آورد. منتقدان ادبی در واقع سبک مووینیِه را ترکیبی از سه نویسنده مشهور می‌دانند: فلوربر به خاطر دقت زبانی و وسواس در جملات؛ زولا به خاطر نگاه ساختاری به خانواده و میراث؛ استیون کینگ؛ به دلیل پرداختن به تنش‌های روانی و فضاهای شیخ‌وار. این ترکیب باعث شده آثار او هم باب طبع نخبه‌پسندهای معاصر باشد و هم جذابیت گسترده پیدا کند. نکته مهم دیگر زبان و قلم نویسنده است: جملات پرشمار و مسحورکننده‌ای که هم موضوع و هم خواننده را در بر می‌گیرند و رها نمی‌کنند. سبک نوشتار مووینیِه شامل رفت‌وآمد می‌کنند. این دهکده همچنین دارای شباهت‌های زیادی با شهرستان یوکناپاتافا در آثار فاکتور است. در واقع لابیاسه در این رمان خانه مرگ، زندگی، زخم، سکوت و موسیقی است. مثل خاکی که همه چیز از آن آغاز می‌شود و به آن بازمی‌گردد. لابیاسه پس‌زمینه رمان قبلی» او «داستان‌های شبانه/ La maison vide» (۲۰۲۰) نیز هست. برخی منتقدان معتقدند تریلر «داستان‌های شبانه» به سبک استیون کینگ نوشته شده، اما در عین حال با سبک کلود سیمون ترکیب شده است و همین

است، نه توصیف. این رمان، لایه‌های احساس را آرام‌آرام می‌شکافد؛ مثل دوربین سینمایی که بی‌وقفه روی یک جای زخم زوم کرده باشد. این رمان هم با بازگشت تدریجی به گذشته، زنده کردن اجداد و اشیا، از طریق جادوی نوشتن به راز خودکشی پدر راوی می‌پردازد. این جست‌وجو برای رسیدن به حقیقت، عمیقاً تأثیرگذار است. حقایقی مثل تنهایی، فقر، خشونت پنهان در ساختار خانواده، بار مراقبت‌ها و سکوتی که گاه شدیدتر و ویران‌کننده‌تر از جنگی مدرانه تجلی می‌یابد. به همین دلیل «خانه خالی» یک رمان فمینیستی نیز محسوب می‌شود، حتی اگر نویسنده چنین ادعایی نداشته باشد. جمله‌های شکسته هم به امضای شخصی نویسنده تبدیل می‌شوند. در بسیاری از صفحات، جمله به‌صورت ناگهانی قطع می‌شود؛ گویی کسی وسط حرف راوی بریده؛ یا فکری تازه به ذهنش آمده؛ یا زخمی قدیمی دوباره سرباز کرده. این «شکستن‌های ناگهانی»، فرم ظاهری را با محتوا پیوند می‌زند؛ چرا که روایت زخم‌خورده باید زبانی مطابق خود داشته باشد.

اشیا در زبان مووینیِه به ابزارهای حافظه

وارث زخم‌های تاریخی

نگاهی به خانه خالی اثر لوران مووینیِه برنده جایزه گنکور ۲۰۲۵ و آثار دیگر او

نهایت، یادآور قدرت کلمات در ترسیم تاریخ زندگی ما می‌شود.

البته شاید این انتخاب به طور چشمگیری با اهداف جایزه گنکور که مبنای آن «آثار داستانی» است در تضاد باشد؛ اما در دورانی که ژانرها آزادانه در حال ادغام شدن با هم هستند، چه کسی می‌تواند شکایتی داشته باشد؟ «خانه خالی» یک پیروزی ادبی محسوب می‌شود؛ اثری که نشان می‌دهد چگونه رمان می‌تواند از دل سکوت‌ها، جهان تازه‌ای بسازد. این روایت نشان می‌دهد ادبیات داستانی هنوز هم قدرت شفاف‌سازی و بیان حقایق نامرئی در طول زمان را دارد.

نویسنده تجربی

لوران مووینیِه، ۷ ژوئیه ۱۹۶۷ در خانواده‌ای کارگری در شهر تور فرانسه به دنیا آمد؛ پدرش کارگر کارخانه بود و زندگی خانوادگی او بیشتر زیر سایه زخم‌ها و دردهای پنهان و ناگفته‌ها شکل گرفت؛ زندگی‌ای خالی از گفت‌وگوهای زیبا. او برخلاف بسیاری از نویسندگان نسل خود با تحصیلات دانشگاهی و مدرج پرطمطراق به عرصه ادبیات وارد نشد. نه استاد دانشگاه شد، نه روزنامه‌نگار و نه فیلسوف. او از مسیر تجربه زیسته، کار مداوم و شنیدن صدای انسان‌های خاموش به قله ادبیات رسید. عشق مووینیِه به نویسندگی خیلی زود آغاز شد. در ۸ سالگی، زمانی که در بیمارستان بستری بود کتاب «یک شیطان کوچک/ Un bon petit diable» اثر کومتس یسگور را به‌عنوان هدیه دریافت کرد. مطالعه این کتاب، جرقه روشن شدن مسیر ادبی زندگی‌اش شد. سال ۱۹۸۴ در مدرسه هنرهای زیبای تور تحصیل کرد و سال ۱۹۹۱ مدرک هنرهای تجسمی خود را دریافت کرد. اما در دانشکده ادبیات مدرن تحصیلاتش را نیمه‌کاره رها کرد. در نهایت با دانش هنرهای تجسمی و تمرکز بر زبان بدن، وارد قلمرو نویسندگی شد. در تمامی آثارش ترکیبی از دانش هنرهای تجسمی با زبان و ادبیات به چشم می‌خورد. مووینیِه پیش از جایزه گنکور، برنده جوایز مهم دیگری چون جایزه وولپر، جایزه کتاب ابنترو جایزه لوموند هم شده بود؛ اما گنکور او را از حاشیه ادبیات ممتاز به مرکز توجه‌ها کشاند.

دگرآتش‌اش می‌توان به کتاب‌های «مردان/ Des hommes»، «در میان جمعیت/ Dans la foule»، «ادامه دادن/ Continuer»، «نبودن/ Quelque chose / d'absent qui me tourmente»؛ «سراسر جهان/ Autour du monde»؛ «داستان‌های شبانه/ Histoires de la nuit»؛ «توهایان/ Tout mon amour»؛ «آموختن تا به پایان رسیدن/ Apprendre à finir» اشاره کرد. رمان «تمام عشق من» تنها اثری است که از این نویسنده به فارسی ترجمه شده و مترجم آن آیدا شیرینی است. این کتاب از سوی انتشارات مهراندیش در سال ۱۴۰۱ روانه بازار کتاب شده است.

باستان‌شناسی احساسات

از نگاه بیبلی اوبس و دیگر منتقدان ادبی، شباهت‌هایی میان رمان «کلخوز/ Kolkhos» اثر امانوئل کار؛ نویسنده ۶۷ ساله با «خانه خالی» لوران مووینیِه به چشم می‌آید. کلخوز هم یکی دیگر از نامزدهای جایزه گنکور امسال بود و هر دو رمان در رقابتی تنگاتنگ برای بردن جایزه گنکور بودند. در هر دو اثر، ما با تصاویری وسیع از زندگی لوران مووینیِه و هوسیت و خانواده، موضوعی است که در این دوره ادبی به‌طور مکرر به چشم می‌خورد. در حالی که مادر امانوئل کار یک آکامیسین (عضو مادام‌العصر یک فرهنگستان) است و خودش فرزند اشراف‌زادگان روسی. لوران مووینیِه اما پسر خانواده‌ای از قشر کارگر است و ریشه و شجره‌نامه‌اش به روستای «دوگرت» در شهرستان «آندره-لوار/ L'Indre-et-Loire» برمی‌گردد؛ مکانی که نویسنده در آن بزرگ

ویژگی تقریبی می‌تواند به‌عنوان بخش ناخودآگاه «خانه خالی» هم خوانده شود؛ رویکردی داستانی و حتی غریزی به تابویی که در دل کتاب نهفته است.

همچنین الزبیرات فیلیپ، معاون مدیر وزارت فرهنگ فرانسه و مفسر ادبی، این رمان را به مثابه باستان‌شناسی روح دانسته است. زیرا مووینیِه در «خانه خالی» طوری تصویرسازی کرده که می‌توان آن را «باستان‌شناسی احساس» نامید. این رمان، خانه خانوادگی رهانشده را به یک فضای نمادین تبدیل می‌کند؛ مکانی که اشیا سخن می‌گویند؛ عکس‌ها حقیقت را پنهان می‌کنند؛ پیانو‌ها خاموش از گذشته می‌نالد و سکوت از هر کلامی پرحدا‌تر به گوش می‌رسد. منظور از خانه در این رمان یک بنا با معماری خاص نیست؛ بلکه خانه‌ای از غیبت‌هاست؛ خانه‌ای که در آن پدر خودکشی کرده، مادر افسرده شده، مادربزرگ حذف شده و نسل‌های گذشته به جای ترویج گفت‌وگو، تنها میراثی که برجای گذاشته‌اند «سکوت» است.

معمای ورودی کتاب

محور این کتاب یک راز خانوادگی است که لوران مووینیِه برای روایت آن، برای اولین بار از اول شخص «من» استفاده می‌کند. پیش از این هم او خودش را پشت صداهایی غیر از صدای خودش پنهان کرده بود تا پيامدهای جنگ الجزایر را که پدرش تجربه کرده بود، تداعی کند؛ در رمان «مردان» که سال ۲۰۰۹ منتشر شد. با روایت فاجعه ورزشگاه و شجره‌نامه‌اش به روستای «دوگرت» در میان جمعیت» سال ۲۰۰۶ منتشر شد.

راوی در کتاب «خانه خالی» از خود می‌پرسد

La Maison vide

خانه خالی

● نویسنده: Laurent Mauvignier
● لوران مووینیِه
● انتشارات: Minuit
● تعداد صفحات: ۷۵۲ صفحه
● قیمت: ۲۵ یورو

ماجرای یک راز خانوادگی

نقد و بررسی رمان خانه خالی

از نظر الزامات زبان و موضوع انتخابی؛ میراث خانوادگی، از همان ابتدا، به شکل خانهای خالی و بی‌سکنه تجلی می‌یابد، جایی که راوی به دنبال مدال افتخار لژیون اجدادی خود است، که به ژول تعلق داشته؛ به خاطر فدا کردن جان‌ش در راه مین در طول جنگ؛ جنگی که باعث می‌شود بازماندگان بعدها به کسانی که به جنگ بعدی می‌روند به دیده تمسخر و تحقیر بنگرند مانند پدر راوی که حتی جنگ فرانسه با الجزایر را شایسته نام جنگ نمی‌داند.

از آنجا که هر سه نسل خانواده به نوعی تحت تأثیر جنگ قرار گرفته‌اند، مووینیِه با حرکتی معکوس پیش می‌رود؛ با زیر و رو کردن خرده‌ریزها، اشیا قدیمی و حتی عطرها؛ تا داستانی از زمان، وضعیت زنان و آداب و رسوم آن زمان را توصیف کند. او اول داستان را حول محور فریمین، یک پدرسالار که امپراطوری‌اش را بر اساس مزه‌ها پرورق در لابیاسه بنا نهاده، متمرکز می‌کند.

راوی از ابتدا به «خانه خالی» یا همان خانه‌ای که در آن زندگی می‌کند؛ خانه‌ای که در آن پدر خودکشی کرده، مادر افسرده شده، مادربزرگ حذف شده و نسل‌های گذشته به جای ترویج گفت‌وگو، تنها میراثی که برجای گذاشته‌اند «سکوت» است.

لوران کاشارد نویسنده و منتقد ادبی فرانسوی

خانواده اجدادی‌شان بازمی‌گردد که بیشتر از بیست سال رها شده است. در داخل این خانه پیانوئی قدیمی، یک دراور کشویی با ظاهر مرموز و لب‌پریده به چشم می‌خورد. روی آن یک مدال افتخار و قلاب عکس‌هایی قرار دارد. این مکان سرشار از ردهای‌های چندین نسل قبل است که با دو جنگ جهانی و زندگی روستایی اوایل قرن بیستم در فرانسه با الجزایر را شایسته نام جنگ گرفت و رسوایی به بار آورد.

نسل به نسل، زخم‌ها و انکارها و دردها منتقل می‌شوند و داستان دودمانی که مشخصه‌اش سکوت و فقدان است، در این روایت به وضوح نمایان می‌شود. این ماجرا، نه تنها کاوشی در دل تاریخ خانوادگی، بلکه سفری به عمق احساسات و تجربیات انسانی است که در پس این سکوت‌ها تلخ نهفته‌اند.

منبع: مجله ادبی «تاراهای پاییزی/ Les Automn'halles»

«خانه خالی»

نوشته لوران مووینیِه

تنها یک رمان نیست؛ بلکه سندی ادبی است که به بررسی سکوت‌های خانوادگی می‌پردازد

و در عمق ضمیر جمعی فرانسویان غوطه‌ور می‌شود

ایران

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:

صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:

هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران

• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری

• مدیرعامل: علی متقیان

• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • شماره: ۸۸۷۶۱۷۲۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
• پیامک: ۳۰۰۴۵۱۳۲ • روابط عمومی: • صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۰۵۲۸۸
• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری
• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی- مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

نقل قول

تأکید براهمیت تولیدات بومی در سینمای ایران

پیش از پرداختن به همکاری با کشورهای خارجی، باید به تولیدات درون‌منطقه‌ای بپردازیم که جای آن در کشورمان خالی است. چرانباید استان فارس، استان اصفهان و سایر استان‌ها، سینمای خودشان را داشته باشند؟ چرا نباید سینمای بومی خودشان را داشته باشند و فرهنگ خودشان را معرفی کنند؟ این همه طبیعت بکر و زیبا، این همه آثار باستانی، باید در فیلم‌هایمان حضور داشته باشند؛ این کارهم به لحاظ معنوی و فرهنگی و هم به لحاظ بصری، فیلم‌هایمان را متمایز می‌کند. می‌توان در فیلم‌ها شاهد لهجه‌های مختلف، آداب و رسوم گوناگون و موضوعات متنوع بود، مخصوصاً در حوزه سینمای کودک که جای آن بسیار خالی است؛ همه بچه‌های ایران باید خودشان را در فیلم‌ها ببینند، اما این اتفاق نمی‌افتد.

گزیده‌ای ازصحبت‌های مرضیه پروموند کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس پیشکسوت سینمای ایران درحاشیه چهل و سومین جشنواره جهانی فیلم فجردرشیراز/ایرنا

نگاهی به کارکردهای فرامتنی سینما در جشنواره جهانی فیلم فجر

علی‌رضا ایستنا

یادداشت

جعفر انصاری‌فر

تحلیلگر سیاست و نئورومدیا

مفاهیمی مانند دیپلماسی عمومی، فرهنگی و اخیراً دیپلماسی سینمایی، نقش مهمی در تولید قدرت نرم و برند

ملی کشورهای جهان یافته‌اند. عبور از متمرکز صرف بر سیاست و امنیت، امکان بهره‌گیری از ظرفیت‌های فرهنگی و هنری را برای کشورهای پیشرفته فراهم کرده است و کنشگران فرهنگی-هنری می‌توانند در میکروفیزیک قدرت ملی نقش آفرینی کنند که پیش‌تر کمتر مورد توجه بود.

توجه به دیپلماسی عمومی و فرهنگی آنقدر در سیاست‌گذاری و برنامه‌های

قدرت‌های بزرگ اهمیت یافته که ایالات متحده برای این موضوع و ارائه برند ملی خود سالانه یک میلیارد دلار، انگلستان در حدود ۹۰۰ میلیون پوند و چین در بالاترین رتبه با هزینه کردن بیش از ۱۰ میلیارد دلار در سال، در حال شکل دادن به برند ملی خود به عنوان یک کشور خاص در جهان است. گفته می‌شود که بیش از ۵۰۰ مرکز و مؤسسه کنفوسیوس شناسی و پیش از ده‌ها

»»

در شرایطی که ایران تحت شدیدترین حملات رسانه‌ای و شناختی قرار دارد که هدف اصلی آن بی‌ثبات‌سازی اجتماعی از طریق آسیب‌زدن به انسجام ملی است، جشنواره جهانی فیلم فجر پنجره‌ای منحصر به‌فرد برای روایت صحیح ایران واقعی و فرهنگی است

رادیوی بین‌المللی توسط دولت چین برای تصویرسازی مورد نظر از آن کشور خریداری شده و در یک روند تدریجی و متعطف این رسانه‌ها در حال تولید قدرت و برند برای چین به عنوان قدرت برتر آینده جهان هستند.

کشورهای دیگر هم به نوبه خود با هزینه کردن مبالغی قابل توجه در قالب برگزاری انبوه جشنواره‌های هنری، ورزشی، فرهنگی و... سعی می‌کنند تا از این قافله جذاب عقب نمانند.

وضعیت ایران

ایران با فرهنگ و تمدن تاریخی قدرتمند، تلاش‌هایی برای برندسازی ملی و دیپلماسی عمومی از طریق هنر و سینما داشته است. اما به دلیل تغییر دولت‌ها، نوسانات بودجه و نبود انسجام گفتمانی، این تلاش‌ها گاهی اثرگذاری لازم را نداشته‌اند. برخی منتقدان، هزینه‌ها را هدر دادن منابع می‌دانند، اما بدون ارزیابی علمی و دقیق، نمی‌توان اثر واقعی این برنامه‌ها را نادیده گرفت.

نمونه‌هایی از موفقیت‌های گذشته نیز نشان می‌دهد که جشنواره‌ها و نمایش‌های بین‌المللی، حتی با محدودیت‌های موجود، توانسته‌اند تصویر ایران را در ذهن مخاطبان خارجی تغییر دهند. این نشان می‌دهد که با سیاست‌گذاری و مدیریت هوشمندانه،

وقتی فرهنگ بصری قربانی مصرف‌گرایی می‌شود

در کشوری که هنرهای تجسمی، خوشنویسی، نقاشی خط، سفال، فرش و صنایع‌دستی بخشی از هویت ملی را شکل داده‌اند، ترویج یک روز مصرف‌گرایی غربی می‌تواند به تخریب آرام فرهنگ دیداری مردم منجر شود. در بلک‌فرایدی، خانه‌ها مملو از کالاهای ارزان، دکوری‌های بی‌هویت و تزئینات وارداتی می‌شوند؛ اشیایی که نه ریشه دارند، نه معنا. ذائقه مردم از انتخاب آگاهانه به انتخاب سریع تغییر می‌کند و این نقطه آغاز کوچک‌ترین اما عمیق‌ترین بحران فرهنگی است: «سقوط معیارهای زیبایی‌شناسی جامعه».

هنر جدی بر بستر تأمل، صبر و مواجهه آرام با اثر شکل می‌گیرد. اما بلک‌فرایدی ترویج‌کننده سرعت، عجله و رفتارهای مصرفی لحظه‌ای است. این دو با هم سازگار نیستند. اگر این رفتار فراگیر شود، جامعه‌ای که باید مخاطب آگاه هنر باشد، به مصرف‌کننده سطحی تزئینات تبدیل می‌شود.

بازار هنر و گالری‌ها

زیرسایه رفتارهای آمریکایی در سال‌های اخیر و دقیقاً در همین ایام بلک‌فرایدی، مشاهده می‌شود که برخی گالری‌ها و فروشگاه‌های آثار دکوراتیو، برای جذب مخاطب بیشتر و کسب سود آتی، از عنوان «جمعه سیاه» استفاده می‌کنند. این مسأله از دو جهت خطرناک است:

❶ **تقلیل هنر به کالای ارزان و تخفیف‌دار**

هنر جدی جایگزین پذیر نیست، ارزش ماهیتی دارد و در نظام قیمت‌گذاری هنری، تخفیف‌های انبوه جایگاهی ندارند. وقتی گالری‌دار برای دیده‌شدن، از شعارهای بلک‌فرایدی بهره می‌گیرد، این پیام را القا می‌کند که هنر نیز مثل یک محصول مصرفی است.

❷ **انحراف بازار هنر از مسیر اصیل خود**

گالری، نهادی فرهنگی است قبل از

می‌توان اثرگذاری این رویدادها را به حد اکثر رساند.

جشنواره جهانی فیلم فجر فرصتی طلایی

در شرایطی که ایران تحت شدیدترین حملات رسانه‌ای و شناختی قرار دارد که هدف اصلی آن بی‌ثبات‌سازی اجتماعی از طریق آسیب‌زدن به انسجام ملی است، جشنواره جهانی فیلم فجر پنجره‌ای منحصر به‌فرد برای روایت صحیح ایران واقعی و فرهنگی است. این جشنواره با تمرکز بر موضوعات محوری داخلی و جهان اسلام با رویکردی معنویت‌گرا، می‌تواند فرآیندهای صعبی شناختی مخاطبان خارجی، از ایران را به نفع اهداف ملی تغییر دهد. در این صورت است که حضور سینماگران و منتقدان بین‌المللی، امکان معرفی ایران حقیقی را به جهان فراهم می‌کند و از این طریق، روایت‌های تحریف‌شده و سیاسی امپریالیزم دیجیتال را به چالش می‌کشد.

جشنواره جهانی فیلم فجر، فرصتی است برای نشان دادن ایران مقتدر، متعقدن و هنرمند و می‌تواند تأثیر مستقیم بر قدرت نرم و برند ملی کشور داشته باشد. هر فیلم، کارگردان یا اثر سینمایی که در این رویداد حضور می‌یابد، می‌تواند یک پیام فرهنگی و هویتی قدرتمند به مخاطبان جهانی

وارداتی، دیگر مزیت رقابتی ندارند. وقتی یک ماگ چینی با ۶۰ درصد تخفیف مقابل سفال دست‌ساز ایرانی قرار می‌گیرد، نتیجه از پیش معلوم است. کم‌رنگ‌شدن خریدهای معنادار ایرانی؛ وقتی بلک‌فرایدی جایگزین خریدهای سنتی شب عید، شب یلدا، اول مهر یا مناسبت‌های ملی و خانوادگی می‌شود، نه تنها ذائقه خرید تغییر می‌کند، بلکه معنای هدیه، سوغات و جشن‌های ایرانی نیز تهی می‌شود.

جایگزینی مصرف لحظه‌ای به جای برنامه‌ریزی طولانی: خرید برای مناسبت‌های ملی و خانوادگی، معمولاً با تأمل و انتخاب دقیق همراه بوده است؛ اما با وروداتی، دیگر مزیت رقابتی نیست. وقتی یک ماگ چینی با ۶۰ درصد تخفیف مقابل سفال دست‌ساز ایرانی قرار می‌گیرد، نتیجه از پیش معلوم است. کم‌رنگ‌شدن خریدهای معنادار ایرانی؛ وقتی بلک‌فرایدی جایگزین خریدهای سنتی شب عید، شب یلدا، اول مهر یا مناسبت‌های ملی و خانوادگی می‌شود، نه تنها ذائقه خرید تغییر می‌کند، بلکه معنای هدیه، سوغات و جشن‌های ایرانی نیز تهی می‌شود.

برنامه‌ریزی مصرف لحظه‌ای به جای جایگزینی مصرف لحظه‌ای به جای برنامه‌ریزی طولانی:

خرید برای مناسبت‌های ملی و خانوادگی، معمولاً با تأمل و انتخاب دقیق همراه بوده است؛ اما با

وارداتی، دیگر مزیت رقابتی ندارند. وقتی یک ماگ چینی با ۶۰ درصد تخفیف مقابل سفال دست‌ساز ایرانی قرار می‌گیرد، نتیجه از پیش معلوم است. کم‌رنگ‌شدن خریدهای معنادار ایرانی؛ وقتی بلک‌فرایدی جایگزین خریدهای سنتی شب عید، شب یلدا، اول مهر یا مناسبت‌های ملی و خانوادگی می‌شود، نه تنها ذائقه خرید تغییر می‌کند، بلکه معنای هدیه، سوغات و جشن‌های ایرانی نیز تهی می‌شود.

جایگزینی مصرف لحظه‌ای به جای برنامه‌ریزی طولانی: خرید برای مناسبت‌های ملی و خانوادگی، معمولاً با تأمل و انتخاب دقیق همراه بوده است؛ اما با

وارداتی، دیگر مزیت رقابتی ندارند. وقتی یک ماگ چینی با ۶۰ درصد تخفیف مقابل سفال دست‌ساز ایرانی قرار می‌گیرد، نتیجه از پیش معلوم است. کم‌رنگ‌شدن خریدهای معنادار ایرانی؛ وقتی بلک‌فرایدی جایگزین خریدهای سنتی شب عید، شب یلدا، اول مهر یا مناسبت‌های ملی و خانوادگی می‌شود، نه تنها ذائقه خرید تغییر می‌کند، بلکه معنای هدیه، سوغات و جشن‌های ایرانی نیز تهی می‌شود.

جایگزینی مصرف لحظه‌ای به جای برنامه‌ریزی طولانی: خرید برای مناسبت‌های ملی و خانوادگی، معمولاً با تأمل و انتخاب دقیق همراه بوده است؛ اما با

وارداتی، دیگر مزیت رقابتی ندارند. وقتی یک ماگ چینی با ۶۰ درصد تخفیف مقابل سفال دست‌ساز ایرانی قرار می‌گیرد، نتیجه از پیش معلوم است. کم‌رنگ‌شدن خریدهای معنادار ایرانی؛ وقتی بلک‌فرایدی جایگزین خریدهای سنتی شب عید، شب یلدا، اول مهر یا مناسبت‌های ملی و خانوادگی می‌شود، نه تنها ذائقه خرید تغییر می‌کند، بلکه معنای هدیه، سوغات و جشن‌های ایرانی نیز تهی می‌شود.

منتقل کند.

جشنواره جهانی فیلم فجر فرصتی طلایی

رویدادهای فرهنگی-هنری باید به عنوان موقعیت‌های روایت‌ساز و برندساز دیده شوند. از منظر علوم اعصاب شناختی، سینما ظرفیت بالایی در هنگام ساز و آکنش‌های عصبی مخاطبان دارد. برای همین، موفقیت در این مسیر نیازمند «سیاست‌گذاری دقیق و هماهنگ فرادولتی؛ ۲- برنامه‌ریزی و اجرای اثرگذار؛ ۳- انسجام گفتمانی و فرهنگی برندسازی ملی و ارائه روایت درست ایران، تنها با چهارچوب‌بندی متسجم، هماهنگی بین نهادهای اجرایی به‌موقع سیاست‌ها امکان‌پذیر است.

انسجام گفتمانی برای رویدادهای جهانی، کلید موفقیت در این مسیر است.

جشنواره جهانی فیلم فجر، فرصتی طلایی برای ایران فرهنگی و هنری است تا تصویر واقعی خود را به جهان معرفی کند و اثرگذاری خود در قدرت نرم و برند ملی را افزایش دهد. این رویداد، در کنار دیگر فعالیت‌های دیپلماسی عمومی و فرهنگی، می‌تواند مانی جدی برای حملات رسانه‌ای و شناختی علیه ایران باشد.

با سیاست‌گذاری دقیق، انسجام گفتمانی و مدیریت هوشمند، ایران می‌تواند روایت قدرتمند، متعقدن و واقعی خود را تثبیت کرده و از این فرصت بین‌المللی نهایت بهره را ببرد.

بلک‌فرایدی، این تجربه جای خود را به خرید سریع و هیجانی می‌دهد. **در لایه‌های عمیق‌تر: بحران معنا** بلک‌فرایدی تنها یک روز خرید نیست؛ سازوکار انتقال ارزش‌هاست. در فرهنگ ایرانی، خرید همیشه با معنا همراه بود: برای عید، احترام، سوغات، هدیه، یا بزرگداشت. اما بلک‌فرایدی خرید را از معنا تهی می‌کند و به «انباشتن کالا» کاهش می‌دهد. از دل این نگاه، انسان ایرانی به‌جای نیازهای اصیل، به نیازهای ساختگی وابسته می‌شود و این همان جایی‌ست که استعمار فرهنگی صورت می‌گیرد: وقتی ذوق، نیاز و ذوقنت را دیگران تعریف می‌کنند.

نقش رسانه‌ها و برندها در ترویج مصرف‌گرایی

رسانه‌های بزرگ، فروشگاه‌های آنلاین و برندهای وارداتی برای بلک‌فرایدی میلیاردها تومان تبلیغ خرج می‌کنند. چرا؟ چون این روز، ابزاری است برای هدایت ترافیک پلنفرم‌ها، افزایش فروش، تقویت سرمایه‌گذاری خارجی و رقابت در بازار محتوا. اما این هزینه‌ها فقط از جیب مصرف‌کننده پرداخت نمی‌شود؛ از فرهنگ نیز هزینه می‌گیرد. وقتی شبکه‌های اجتماعی با هجوم پست‌های بلک‌فرایدی مواجه می‌شوند، هشتک‌ها، ترندها و الگوریتم‌ها همه در خدمت تبدیل‌شدن این روز به «یک مناسک اجباری» به کار می‌افتند. مردم حتی اگر نخزند، احساس می‌کنند «چیزی را از دست داده‌اند». این همان نقطه‌ای‌ست که در روانشناسی خرید به آن FOMO (ترس از جا ماندن) می‌گویند؛ تکنیک قدیمی بازار آمریکا برای کنترل رفتار مصرف‌کننده.

و در نهایت اینکه اگر امروز درباره این پدیده هشدار داده نشود، فردا دیگر خواهد بود.

بلک‌فرایدی در ایران یک «هیجان اقتصادی» نیست؛ یک گسست فرهنگی است. سنتی آمریکایی که چون بی‌ریشه وارد شده، می‌تواند دیداری، از رفتار مصرفی تا تعامدا عمومی، گسترش بی‌محای این رسم، آن‌هم در شرایطی که برخی گالری‌ها و فروشگاه‌های هنری نیز به تقلید از آن روی آورده‌اند، علامتی است هشداردهنده: اگر هنر را به کالا تقلیل دهیم، اگر ارزش را با تخفیف اندازه بگیریم و اگر فرهنگ را در برابر مصرف بی‌هویت قربانی کنیم، دیگر چیزی از آن ریشه عمیق و پیرشکوه فرهنگ ایرانی باقی نخواهد ماند.

ایران سزاوار «زیبایی‌شناسی ریشه‌دار» است، نه مناسک مصرفی وارداتی. زمان آن رسیده است که هشیارانه، منتقدانه و با تکیه بر هویت خود، در برابر این موج ایستادگی کنیم، نه با تحریم خرید، بلکه با بازسازی ذائقه، حمایت از هنر، و احیای سنت‌های اصیل زیبایی ایرانی.

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

سخن‌روز

امام موسی کاظم (ع):

هر که می‌خواهد قوی‌ترین مردم باشد بر خدا توکل کند.

بحار الانوار، ج ۷، ص ۱۴۳

فرزاد حسنی

با «کاپوتاز» می‌آید

نمایش «کاپوتاز» نوشته کامران شهلایی با کارگردانی مشترک شهلایی و محمد لاریز بزدی در یکی ازسالن‌های تئاتری شهرتهران روی صحنه می‌رود. طبق برنامه‌ریزی انجام شده قرار است فرزاد حسنی در این اثر نمایشی به ایفای نقش بپردازد.

«کاپوتاز» با مضمون اجتماعی و نگاهی به یکی از دغدغه‌های اخلاقی تلخ و چالش‌برانگیز جامعه امروز، تولید شده و مراحل نهایی آماده‌سازی خود را سپری می‌کند. // **ایرنا**